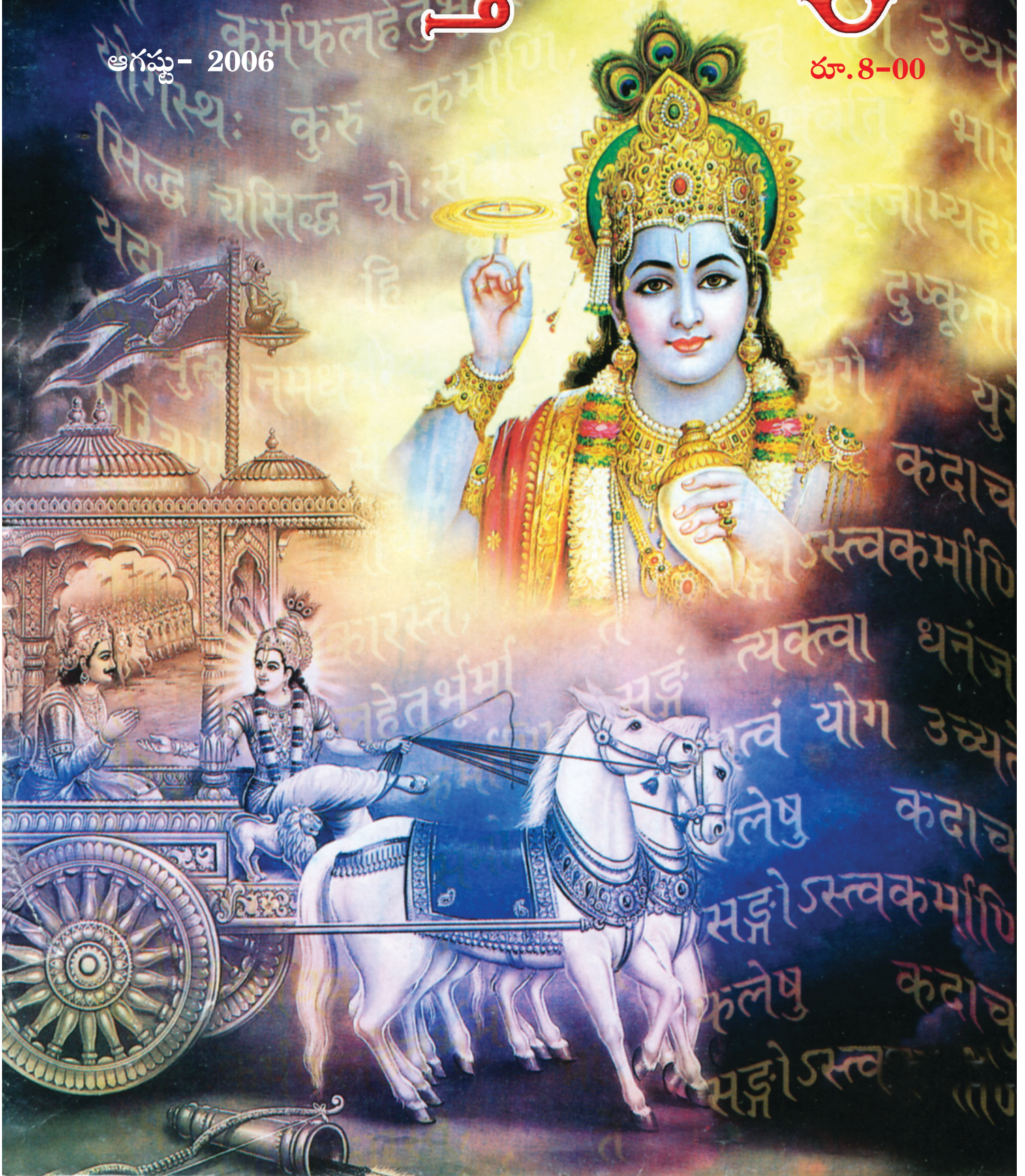

The Real Personality Development Magazine

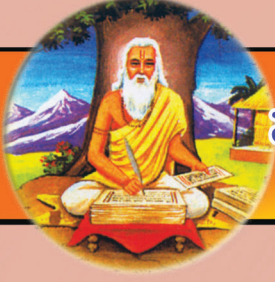
యంగళకై నాయులై

ఆగస్టు - 2006

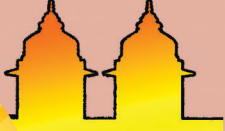
రూ. 8-00

మా ప్రచురణలు

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యజీ సాహిత్యం

వి.సి.డిలు

సంజీవని విద్యా

ఆధ్యాత్మిక దర్శనం

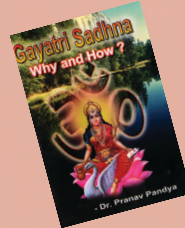

సాంస్కృతిక సందేశం

గ్రంథములు

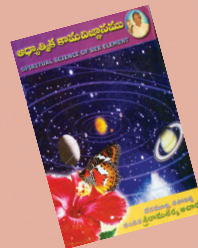
Who Am I ?

Gayatri Sadhana
Why and How ?

వేదముల
దివ్య సందేశము

ఆధ్యాత్మిక
కామ విజ్ఞానము

గాయత్రి చేతనా కేంద్రం మరియు ధ్యాన మందిరం
హైదరాబాదు

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యొగేశ్వర్ గాయత్రి

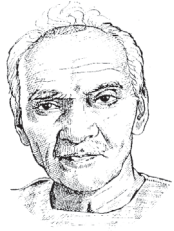

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముహాః

<p>సంకల్పం సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతా భగవతీ దేవి శర్మ</p>	<p>ప్రవృత్తి, బుద్ధి, వివేకం</p>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా సంపాదకులు కందర్ప రామచంద్ర రావు</p>	<p>వివేకం, బుద్ధి, ప్రవృత్తి - ఈ మూడింటి చుట్టూ మనిషి యొక్క చేతన తిరుగుతూ ఉంటుంది. వీటివల్ల అతడి దశ, దిశ మారతాయి. వివేకం మానవ చేతనలోని అతిశ్రేష్ఠ భావదశలో అంకురిస్తుంది, వికసిస్తుంది. బుద్ధి మానవ చేతన యొక్క మధ్యమ దశ. ప్రవృత్తి నిమ్మ దశ. ప్రవృత్తి పాశవికం. బుద్ధి మానవీయం. వివేకం దివ్యం. ప్రవృత్తి సహజమైనదీ, గ్రుడ్డిదీ. చేతన యొక్క నిద్రావస్థ అది. అది అచేతన జగత్తు. అందులో శుభ అశుభాలు ఉండవు, భేదం ఉండదు. వికాసం కోసం సంఘర్షణ ఉండదు. వాసనల చీకటి తుపానులే ఉంటాయి. బుద్ధిలో నిద్ర, జాగరణ ఉండవు. అర్థ మూర్ఖ ఉంటుంది. ప్రవృత్తి, వివేకముల మధ్య బిందువు అది, ద్వారం అది. దీనిలో చైతన్యపు అంశ ఉంటుంది. మిగతా భాగంలో లోతయిన అచేతనత్వం ఉంటుంది. ఇక్కడ శుభ, అశుభముల భేదం ఉంటుంది. వాసనతో పాటు ఆలోచన కూడా ఉంటుంది.</p>
<p>సంపుటి 7 సంచిక 5 ఆగస్టు 2006 వ్యయ శ్రావణం-భాద్రపదం విడిప్రతి రూ॥ 8.00 సం॥ చందా రూ॥ 85 3సం॥ చందా రూ॥ 250 10 సం॥ చందా రూ॥ 750</p>	<p>వివేకం మానవ చేతన యొక్క సంపూర్ణ జాగృత స్థితి. ఇక్కడ శుద్ధ చైతన్యం ఉంటుంది, కేవలం వెలుగు ఉంటుంది. సంఘర్షణ ఉండదు. శుభ, సత్య, సౌందర్యముల సహజ ప్రవాహం ఉంటుంది; పూర్తి మేలుకొలుపు ఉంటుంది. ప్రవృత్తి సహజమే. వివేకమూ సహజమే. ప్రవృత్తిలో గ్రుడ్డి సహజత్వం ఉంటుంది. వివేకంలో మేలుకొన్న సహజత్వం ఉంటుంది. బుద్ధి మాత్రమే అసహజమైనది. దీని వెనుక వైపున ప్రవృత్తి ఉంది, ముందువైపున వివేకం ఉంటాయి. దీని శిఖరాగ్రం వివేకం వైపు ఉంటుంది; కానీ, దీని మూలాధారం ప్రవృత్తిలో ఉంటుంది. శిఖరం ఒకటి. నేలమట్టం మరొకటి. ఇదే ఊగిసలాట. పశుత్వంలో ముంచివేసే ఆకర్షణ, పరమాత్మలోకి పైకి తీసుకువెళ్లే సవాలు - రెండూ ఉంటాయి ఇందులో.</p>
<p>సలహాలు, సూచనలకు: శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు - 09848043256</p>	<p>ఉపాయం ఒకే ఒకటి: బుద్ధిని వివేకంగా మార్చడం; ప్రవృత్తి బుద్ధి అనే పరివర్తన పథంలో నడచి, వివేకంగా మారడం. ఇందుకోసం చీకటిలో దీపం వెలిగించాలి, మూర్ఖును వదలాలి. అప్పుడే ప్రవృత్తిలోని పాశవికత, బుద్ధిలోని మానవీయత - రెండూ వివేకంలోని దివ్యత్వంగా రూపాంతరం చెందగలుగుతాయి.</p> <p style="text-align: center;">★★★</p>

తమ హృదయాలలో దైవాన్ని ప్రతిష్ఠించుకున్నవారే పవిత్రులు - గురు నానక్.

సద్గురు వచనామృతం

ఇది మూర్ఖత్వం

కార్యాన్ని ప్రారంభించనంత మాత్రాన వ్యక్తి నిష్కర్మావస్థ (కర్మ లేని స్థితి)లోని ఆనందాన్ని పొందడు. శరీరం పని చేయకపోతే ఏమి లాభం? బంధనానికీ, మోక్షానికీ కారణం మనస్సు కదా! మనస్సును నిష్క్రియం చేయాలి. మనస్సు యొక్క నిష్క్రియత అంటే - కర్మపట్ల, కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా ఉండడం.

సోమరిగా కూర్చుండిపోవద్దు. ఫలంపై మనకు హక్కు లేదు. శ్రమించినప్పటికీ ఫలితం వస్తుందనే నమ్మకం లేదు. ఫలితం వచ్చినప్పటికీ, అది ప్రారబ్ధం వల్ల వస్తుంది. శ్రమ దానికి కారణం కాదు - అని భావించి, శ్రమించడమే మానవద్దు. కర్మ చేయడం నీ కర్తవ్యం. కనుక నీవు కర్మ చేయవలసిందే. ఎందుకంటే - నీవు కర్మను వదలలేవు. కర్మ చేయడం నీకు తప్పనిసరి.

“న కశ్చిత్ క్షణమపి జాతుతిష్ఠత్యకర్మకృత్ ।

కార్యతేవ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతిజైర్లుణైః ॥”

జన్మ ఎత్తిన ప్రాణి కర్మ చేయకుండా ఒక్క క్షణమయినా ఉండలేడు. ప్రకృతిలోని గుణాల వల్ల తప్పనిసరిగా అతని చేత కర్మ చేయించబడుతుంది. ఇలా అందరూ ప్రతి క్షణం కర్మ చేస్తూనే ఉంటారు. మనం ఇంద్రియాలను నిగ్రహించి, అవి కర్మ చేయకుండా చేయవచ్చు. కానీ, మనస్సు ఊగిసలాడుతూనే ఉంటుంది. ఇలా ఇంద్రియాలతో పని చేయించకపోవడం మంచిది కాదు. కర్మేంద్రియాల కర్మలను నిలిపివేసి, మనస్సుతో విషయాలను గురించి ఆలోచించే మూర్ఖుడు కపటి అవుతాడు.

★★★

విషయ సూచిక

ముఖచిత్రం : శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మ

1. సంపాదకీయం :	1
2. సద్గురు వచనామృతం	
విషయ సూచిక	2
3. వేద మంత్రం	3
4. జగద్గురువు శ్రీకృష్ణుడు	4
5. ఆంతరిక భద్రతకు అధిదేవత గణపతి	6
6. మహిళా గౌరవ పరిరక్షణకు ప్రతినపూనే పర్వం	9
7. శ్రీ అరవిందుల స్వాతంత్ర్యదినోత్సవ సందేశం	11
8. నారాయణగురు జయంతి వ్యాసం	13
9. ప్రకృతిమాతను శరణుకోరే తరుణమిది	18
10. స్నానం చేసే, ప్రార్థనచేసే వృక్షాలు	21
11. ప్రేమ పరిధిని పెంచుకుంటేనే ప్రగతి	23
12. పంచ ప్రాణములు	25
13. జిహ్వాపల్యంపై విజయం సాధ్యమే	26
14. ఆత్మబోధ అత్యవసరం	30
15. ఆత్మకళ్యాణానికి సమగ్ర సాధన	34
16. వృద్ధులపట్ల సమాజం బాధ్యత	37
17. స్వాతంత్ర్య యుజ్జంలో ఆహూతి - 4	38
18. వచ్చింది ప్రజ్ఞావతారం దిగివచ్చే సుముహూర్తం	42
19. శాంతికుంజ్ సమాచారం	45
20. విజయవాడలో గాయత్రీ మంత్రజప సప్తాహం	46
21. తెలుగులో మూడు వి.సి.డిలు	47
22. సద్గురు లీలామృతం	48

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

1. మనియార్డరుద్వారా తమ పత్రిక చందాలను పంపే చందాదారులలో కొందరు మనియార్డరు రసీదులలో తమ చిరునామాలను వ్రాయడం లేదు. చిరునామా తెలియకపోతే పత్రికను పంపడం సాధ్యపడదు కదా. కనుక ఆ రసీదులలో చిరునామాను తప్పకవ్రాయాలి.
2. పత్రిక చందాదారులుగా చేరేవారు తమ పూర్తి చిరునామా (రాష్ట్రం, జిల్లా, గ్రామం, పిన్కోడ్ నంబరు) వ్రాయాలి. పాత చందాదారులు తమకు వచ్చే పత్రిక కంప్యూటర్ నంబరును పేర్కొనాలి.
3. డిడిలు, చెక్కులు పంపేవారు “SRI VEDAMATA GAYATRI TURST, BUSINESS DIVISION” - అని వ్రాయాలి.
4. ఒక నెలలో పత్రిక అందకపోతే, ఆ నెల 15వ తేదీలోగా ఆ విషయం మాకు తెలియజేయాలి. అప్పుడు మరొక పత్రికను పంపగలుగుతాము.

- పత్రికా విభాగం

వ్యక్తిపూజ వినాశనానికి దారితీస్తుంది - అంబేద్కర్.

వేద మంత్రం

మనస్సును నిర్మలంగా ఉంచుకో

యస్మిన్మృచః సామయజుగ్వింషి యస్మిన్ ప్రతిష్ఠితా రథనాభా వివారాః ।

యస్మింశ్చిత్తగ్విం సర్వ మోతం ప్రజానాం తన్నే మనః శివ సంకల్పమస్తు ॥

(యజుర్వేదం 34/5)

భావార్థం : ఓ మనుష్యులారా! మీ మనస్సు స్వచ్ఛంగా ఉండాలి. అంతఃకరణ ధర్మ, సదాచారములతో పవిత్రమవ్వాలి. తద్వారా బ్రహ్మవిద్య, వ్యావహారిక జ్ఞానం లభిస్తాయి.

సందేశం : ప్రపంచంలోని ప్రాణులన్నిటిలో మనుష్యుడు పరమేశ్వరునికి సమీపస్థుడు. పరమేశ్వరునితో సామీప్యాన్ని మనుష్యుడంత మరే ప్రాణి పొందలేదు. పరమాత్మ మనుష్యుని ఎంత సాధన సంపన్నుడుగా చేశాడంటే అతడు ఉన్నతుడు కావాలనుకుంటే దానికి హద్దులేమీ లేవు. అలాగే పతనం కావాలనుకుంటే దానికి పరిమితులు లేవు. ఇదంతా అతని మానసిక నియంత్రణ మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనస్సును అదుపు చేసుకోవటమే అన్నింటికన్నా మిన్నయైన సాధన. మానసిక ప్రవృత్తులను బట్టి అతని మనుష్యత్వం పరీక్షించబడుతుంది. నైతిక పరిధి చాలా విస్తృతం. అందువలన మనుష్యత్వాన్ని అవలంబించుటకు మనుష్యుడు తన మానసిక ప్రవృత్తులను చక్కదిద్దుకోవలసి ఉన్నది. చిత్తంలోని మాలిన్యాన్ని తొలగించి అంతఃకరణను శుద్ధం, పవిత్రం చేసుకోవాలి.

మనసులోనికి మాలిన్యం ఒకసారి ప్రవేశిస్తే అది అంత తేలికగా పోదు. స్వార్థం, కోరిక, రాగ - ద్వేషాలు, మోహం మొదలైన మాలిన్యాలు మనస్సులో సూక్ష్మరూపంలో అంటుకొని, తెలియకుండానే అశుభ సంకల్పాలకు జన్మ నిస్తాయి. మానసిక శక్తిని గుర్తించి ఎల్లప్పుడూ దానికి పుష్టి నిస్తూ ఉంటే, మనస్సు నిర్మలమై శుభ సంకల్పాలను వికసింపచేసుకొంటుంది.

ఈ మనస్సు అంతులేని జ్ఞాన భాండాగారము. మనుష్యుల మనస్తత్వాలలో అన్ని రకాల చిత్తం, వాటి సంస్కారాల మహాకోశం, వాటి అనంత వాసనాజాలం, అన్ని జన్మల అసంఖ్యాక వాసనలు ఉన్నాయి. అక్కడే ఆ మనస్సులోనే సంపూర్ణ సత్యం, జ్ఞానం లభిస్తాయి. ఈ సమస్త వేదజ్ఞానం, ఋక్జ్ఞానం, సామజ్ఞానం, యజుర్జ్ఞానం కుసంస్కారాల నుండి విముక్తమైనప్పుడే మనస్సు ప్రకాశిస్తుంది. వేదజ్ఞాన ప్రకాశంతోనే మనస్సులో శుభ సంకల్పాలు, శివ సంకల్పాలు, సత్య సంకల్పాలు వస్తాయి. వాని ద్వారానే వ్యావహారిక జ్ఞానం, బ్రహ్మవిద్య లభిస్తాయి.

మనం పాప కర్మలకు దూరంగా ఉన్నప్పుడే అంతఃకరణలో ధర్మ, సదాచారాల స్థాపన సంభవం. పాప పుణ్యాలు వివాదాస్పద విషయాలు. ఏక్షణంలో ఆత్మ మనస్సును, మనస్సు ఇంద్రియాలను ఏదైనా కార్యంలో ప్రేరేపిస్తాయో - అదే క్షణంలో ఆత్మపై వాటి ప్రభావం కనిపిస్తుంది. చెడు చేసేటప్పుడు భయం, అనుమానం, లజ్జ అనిస్తాయి; మంచి పనిలో అభయం, అనుమానము లేక పోవుట, ఆనందోత్సాహాలు కలుగుతాయి. ఇది ఆధారంగా పాప కర్మలను పరీక్షించవచ్చు. అటువంటి పాపకర్మలు మనస్సులో రాకుండా ఉండేందుకు నిరంతర అభ్యాసం ఉండాలి. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా అటువంటి ఆలోచనలు మనసులో ప్రవేశిస్తే వాటిని నిర్ణయంగా నెట్టివేయాలి. ఈ విధంగా జాగ్రత్త వహిస్తే మనసులో పాపపు ఆలోచనలు ప్రవేశించజాలవు.

శుద్ధమైన, పవిత్రమైన అంతఃకరణంతో, సత్యమైన జ్ఞానం యొక్క వ్యావహారిక స్వరూపంతో ఆత్మబలం వృద్ధి అవుతుంది.

పనిచేయడం దండుగయితే, నీవు తినడమూ దండుగే - మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్య.

ముఖచిత్ర కథనం జగద్గురువు శ్రీకృష్ణుడు

అయిదువేల సంవత్సరాల క్రితం, ఈనాటి వలెనే, మన సమాజాన్ని అమావాస్య నాటి కారుచీకట్లు క్రమ్ముకున్నాయి. ఆనాడు కూడా దేశంలో జనం ఉన్నారు, ధనం ఉన్నది, శక్తి ఉన్నది, సాహసం ఉన్నది, కళా కౌశలం ఉన్నది. అయితే ఒక అకర్మణ్యత కూడా చోటు చేసుకొన్నది. అది మిగతా అన్నింటినీ ఆక్రమించుకున్నది. మహాపురుషులు పలువురు ఉన్నారు. కానీ, సమాజాన్నీ అధ్యాత్మనూ సమన్వయం చేసి, “కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన” (కర్మ చేసే అధికారమే నీకు ఉన్నది. వాటి ఫలితాలపై అధికారం నీకు లేదు) అనే పాంచజన్యాన్ని పూరించిన యోగేశ్వరుడు కృష్ణ పరమాత్మ ఒక్కడే.

ఆర్యజీవనం యొక్క సర్వతోముఖ వికాసాన్ని మనం శ్రీకృష్ణునిలో చూస్తాము. రాజకీయం, మతం, అధ్యాత్మ, సమాజ విజ్ఞానం మున్నగు అన్ని రంగాలలో నిపుణుడుగా మనం శ్రీకృష్ణుడిని దర్శిస్తాం. రాజనీతివేత్తగా శ్రీకృష్ణుడిని దర్శించాలంటే మనం మహాభారతం పుటలను తిరగవేయాలి. మహాభారత సమయం ఆర్యజాతికి పతన యుగం. ఆనాడు భారతవర్షంలో చిన్నా పెద్దా స్వతంత్ర రాజ్యాలు ఉండేవి. వీటిమధ్య ఏకత్వం లేదు, సంఘటన లేదు. చక్రవర్తి సమ్రాట్టు లేకపోవడంతో - పలువురు రాజులు అత్యాచారులూ, నిరంకుశులూ, విశృంఖలులూ అయినారు. మగధ రాజు జరాసంధుడు, చేది రాజు శిశుపాలుడు, మధుర రాజు కంసుడు, హస్తినాపుర పాలకులు కౌరవులు - అందరూ దుష్టులూ, దురాచారులూ, భోగపరాయణులూ అయినారు. శ్రీకృష్ణుడు అద్భుతమైన తన రాజకీయ చాతుర్యంతో ఈ రాజులందరినీ నిర్మూలించారు; యుధిష్ఠిరుని ఏకఛత్ర సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించారు.

శ్రీకృష్ణుడు తలచుకుంటే ఆ మహా సామ్రాజ్యానికి శాసకుడు కాగలిగేవారు. వైభవాన్ని అనుభవించగలిగేవారు. కాని ఆయన లక్ష్యం అది కాదు. మొత్తం జాతి యొక్క శ్రేయస్సును గురించి ఆలోచించిన శ్రీకృష్ణుడు యుధిష్ఠిరుడిని చక్రవర్తి సింహాసనంపై అధిష్ఠింపజేశారు. ఆ విధంగా తన లక్ష్యాన్ని సాధించారు. ఆయన

చూపిన ఈ ఉదార భావన కారణంగా-రాజసూయ యజ్ఞంలో అగ్రపూజకు ఎవరిని ఎంపిక చేయాలనే ప్రశ్న వచ్చినపుడు, భీష్మ పితామహుడు శ్రీకృష్ణుని పేరును ప్రతిపాదించాడు. ఏకగ్రీవంగా శ్రీకృష్ణునికి అగ్రపూజ జరిగింది. ఆ రాజసూయంలో అతిథులందరికీ కాళ్లు కడిగే పనిని శ్రీకృష్ణుడు తనకోసం ఎన్నుకోవటం విశేషం. అది నమ్రతకు శిఖరాగ్రం.

మానవ జాతి శ్రీకృష్ణుని వంటి రాజనీతివేత్తలను బహుకొద్దిమందినే కన్నది. మహాభారత యుగం అనంతరం చంద్రగుప్త మౌర్యుని మార్గదర్శకుడైన చాణక్యునిలో కూడ ఇలాంటి విలక్షణ ప్రతిభ మనకు కానవస్తుంది. సూదిమొన మోపినంత భూమి సైతం ఇవ్వనని గర్వంగా ప్రకటించిన దుర్యోధనుణ్ణి నాశనం చేయించడం శ్రీకృష్ణుని వంటి విలక్షణ పురుషునికే సాధ్యమయ్యే పని.

శ్రీకృష్ణుడు పతనమైన సమాజాన్ని ఉద్ధరించిన మహా సంస్కర్త. ఆనాడు స్త్రీల, శూద్రుల స్థితి దారుణంగా ఉండేది. స్త్రీలకూ, శూద్రులకూ మోక్ష అధికారం లేదని జనం భావించేవారు. వర్ణ వ్యవస్థ గుణ కర్మలు ఆధారంగా కాక, జన్మ ఆధారంగా నడిచేది. కనుకనే - సూత పుత్రుడైన కర్ణుడిని పాండవులు అవమానించారు. బ్రాహ్మణులు పలువురు తమ వృత్తిని వదలివేశారు. ద్రోణాచార్యుని వంటి విద్వాంసుడు సైతం శస్త్ర విద్య బోధించి బ్రతుకుదెరువు సాగించాడు. ప్రజలు నైతికంగా పతనం చెందారు. భీష్ముని వంటి ధర్మాత్ముడు సైతం అధర్మ పక్షం వహించాడు.

ఈ క్లిష్ట సమయంలో శ్రీకృష్ణుడు సమాజానికి ఒక నూతన సందేశాన్ని అందించారు. నాలుగు వర్ణములు గుణ కర్మలపై ఆధారపడినవని భగవద్గీత ద్వారా ఆయన ప్రకటించారు. “చాతుర్ వర్ణం మయా సృష్టం గుణకర్మ విభాగశః” (నేను గుణ కర్మలు ఆధారంగా నాలుగు వర్ణములను సృష్టించాను) అని ఆయన విస్ఫుష్టంగా ప్రవచించారు.

గీతలో శ్రీకృష్ణుడు స్త్రీలకూ, శూద్రులకూ మోక్షాధికారం

ఒక జాతి శీలంలో నిరాశ ప్రాధాన్యం వహిస్తే ఆ జాతి నాశనం అవుతుంది - రవీంద్రనాథ్ టాగూర్.

ఉన్నదని ప్రకటించారు.

మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేపి స్యుః పాపయోనయః ।
స్త్రీయో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేపి యాంతి పరాం గతిమ్॥

-(9-32)

అనగా-

ఓ పార్థా! అతి నీచ వంశంలో జన్మించిన వ్యక్తిస్త్రీ అయినా, వైశ్యుడయినా, శూద్రుడయినా, నా ఆశ్రయం పొందితే ఉత్తమ గతిని పొందుతాడు.

ఉన్నత కులంలో జన్మించినప్పటికీ, గోప బాలకులతో మైత్రీ నెరపడం శ్రీకృష్ణుని ఉదారతనూ, సదాశయాన్నీ సూచిస్తుంది.

శ్రీకృష్ణుడు మహాయోగి కూడా. ఇహ పరాలకు రెంటికీ సముచిత ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం ఆర్య ధర్మం ప్రత్యేకత. శ్రీకృష్ణుడు ఈ ప్రత్యేకతను నొక్కి చెప్పారు. జైన, బౌద్ధ సిద్ధాంతాలు మానవ జీవనాన్ని దుఃఖానికి పర్యాయంగా ప్రకటించారు. కానీ, శ్రీకృష్ణుడు ప్రపంచాన్ని నిజమైన కర్మభూమిగా పేర్కొన్నారు.

శ్రీకృష్ణుని ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధం భగవద్గీతలో మనకు కానవస్తుంది. ఆత్మయొక్క అమరత్వం, పునర్జన్మ, జ్ఞాన కర్మల సమన్వయం, స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణాలు, వర్ణ వ్యవస్థ మున్నగు

విషయాలను గీత సాంగోపాంగంగా, సమగ్రంగా ప్రస్తావించింది. గీత భారతీయ ఆర్య ధర్మానికి విజ్ఞాన సర్వస్వం. గీతలో శ్రీకృష్ణుడు జగద్గురువుగా మనకు సాక్షాత్కరిస్తాడు.

యదృచ్ఛయా చోపపన్నం స్వర్గద్వారమపావృతమ్ ।
సుఖినః క్షత్రియాః పార్థ లభంతే యుద్ధమీదృశమ్ ॥

అనే గీతా శ్లోకం ద్వారా శ్రీకృష్ణుడు క్షత్రియులకు ధర్మయుద్ధమే స్వర్గప్రాప్తికి ఒకే ఒక మార్గమనీ, అతతాయులను నిర్మూలించడానికి ఆయుధాన్ని ప్రయోగించడం పాపం కాదనీ నిరూపించారు.

గీత చివరలో ఉన్న ఈ శ్లోకంలో అద్భుతమైన సత్యం ఇమిడి ఉంది-

యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః ।
తత్ర శ్రీర్ విజయో భూతిర్ ద్రువా నీతిర్ మతిర్ మమ॥

(18-78)

అనగా-

ఎక్కడ యోగేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడు, ధనుర్ధారి అయిన అర్జునుడు ఉంటారో- అక్కడ లక్ష్మీ, విజయం, వైభవం, సుస్థిరమైన నీతి ఉంటాయి. ఇది నా నిశ్చితాభిప్రాయం.

దేవదూత సందేశం

కార్యక్రమ నిర్వాహకుల పన్నాగం మరొక రీతిగా ఉంది. వాళ్ళు అనుకున్నది అనుకున్నట్లు చేయగల్గి ఉంటే భారతమాతకు సుపుత్రుడైన ఒక దివ్యపురుషుడు పైలోకాలకు వెళ్ళి ఉండేవాడు. కాని స్వామీజీ ఏమాత్రం చలించలేదు. జంకు గొంకు లేకుండా, సంతులనాన్ని కోల్పోకుండా సామాన్యమైన రీతిలో తన ప్రవచనం ఆరంభించారు. ఏసుక్రీస్తు యొక్క మహోన్నత త్యాగం, సేవాభావం, ఆత్మాహుతి మొదలైన గుణాలను వేనోళ్ళ కొనియాడుతూనే - స్వామీజీ క్రైస్తవ మిషనరీల స్వార్థపరత్వం గురించి వారొనర్చే దుష్టుత్వాలను గురించి దుమ్మెత్తి పోశారు. వివరాలు మీద వివరాలు ఇచ్చారు. ఎవరో దేవదూత తన శిష్యులను తీవ్రంగా మందలిస్తున్నాడా అని అనిపించింది.

చర్చి ఫాదరీలు నిస్సహాయులై మౌనంగా ఇదంతా వింటున్నారు. వారు మంత్రముగ్ధులయినారు. వారి ముఖాలలో పశ్చాత్తాపం తొంగి చూస్తున్నది. వారు పన్నిన పన్నాగం ఏమైపోయిందో తెలియదు. నిర్వాహకులలో ఒకరి నోటి నుండి ఈ మాటలు వెలువడ్డాయి - 'నేడు ఒక దేవదూత సందేశాన్ని వినే మహద్భాగ్యం మనకు లభించింది.'

వారి దుర్బుద్ధి, వారి కుతంత్రం వారి గుండెలను తొలచివేస్తున్నాయి. సత్యం జయించింది. స్వాభిమానపూర్వకంగా, గౌరవ పురస్కరంగా స్వామి వివేకానంద వారి నుండి శెలవు తీసుకున్నారు. స్వామీజీ దివ్యసందేశం, వారి నిర్భయప్రవృత్తి ధన్యమైనవి.

ఎవరినైనా శాసించడానికి ముఖ్య ఆయుధం ప్రేమ.

వినాయక చవితి వ్యాసం

ఆంతరిక భద్రతకు అధిదేవత గణపతి

హిందూ సమాజాన్ని కలిపి ఉంచే సూత్రాలలో గణేశ పూజ ఒకటి.

గణేశుడూ, కార్తికేయుడూ

గజముఖుడు గణేశుడు, షడాననుడు కార్తికేయుడు శివ పార్వతుల పుత్రులు. శివ అంటే అర్థం శుభం, కళ్యాణం. పార్వతి మూర్తీభవించిన జ్ఞాన పిపాస. మన ప్రాచీన సంస్కృత సాహిత్యంలో శివ పార్వతి సంవాదం ద్వారా ఎన్నో విద్యలపై, శాస్త్రాలపై వివేచన జరిగింది. పార్వతి ప్రశ్నిస్తుంది. శివుడు సమాధానం చెప్పతాడు.

శివుని జీవితం తపోమయం. సర్వభూతముల శుభం కోసం ఆయన నిరంతరం తపస్సులో లీనమై ఉంటారు. బాహ్యవేషం గురించి ఆయన అసలు పట్టించుకోరు. రాత్రింబవళ్లు పనిలో మునిగి ఉన్నందువల్ల ఆయన వద్ద జ్ఞాన భాండారం ఉన్నది. ఆయన ఎంతటి విరాగి అంటే- ఆయనకు తన జ్ఞానం గురించి తెలియదు. ఆయన భోళా మనిషి. ప్రశాంతంగా ఆలోచించడం, మెలకువతో పని చేయడం ఆయనకు చేతకావు. పరిమితులూ, తారతమ్యాలూ ఆయనకు తెలియవు. కనుక, కపటులైన శత్రువులను ఆయన ఎదుర్కొనలేక పోయేవారు. ఆయన పలుమారులు ఆంతరిక వికారాలకు అధీనుడు అవుతారు. అయినా, ఆయన వైరాగ్యానికీ, జ్ఞానానికీ ముగ్ధురాలై పార్వతి ఆయనను పొందడానికి తహతహలాడింది. చివరికి ఆయనను భర్తగా పొంది ధన్యురాలు అయింది. ఆమె భక్తికి సంతృప్తి పొంది శివుడు ఆమె అనుమానాలన్నింటినీ తీర్చేవారు.

శివుడు తత్వం. పార్వతి వ్యవహారణ. ఈ శివ - పార్వతి సమ్మేళనం వల్ల కార్తికేయుడూ, గజాననుడూ జన్మించారు.

కార్తికేయుడు తన మెలకువ కారణంగా దేవతలకు సేనాపతి అయినాడు. గణసహస్రకంగా, అనగా లెక్కలు కట్టి, పద్ధతి ప్రకారం పని చేయడం గణేశుని సహజ స్వభావం. కానీ, శివునికి అది నచ్చదు. లక్ష్యసిద్ధికై త్వరత్వరగా పని చేయాలన్నది ఆయన ఆలోచన. క్రమబద్ధంగా పని చేయడంలో, ప్రజలకు క్రమశిక్షణను నేర్పడంలో సమయం గడపడం అనవసరమన్నది ఆయన అభిప్రాయం. అయితే పార్వతి గణేశుని పక్షాన ఉండి, అతడిని రక్షించేది. గణేశుని కారణంగా ఆంతరిక పరిస్థితి అదుపులో ఉండేది. కార్తికేయుడు కపటులైన శత్రువులను జయించేవాడు. వారి వాహనాలు అందుకు ప్రమాణాలు. కార్తికేయుని వాహనం నెమలి. గణేశుని వాహనం ఎలుక.

దేవతల వాహనాలు

ఒక్కొక్క దేవతకు ఒక్కొక్క వాహనం ఉంది. బ్రహ్మ వాహనం హంస. సరస్వతి వాహనాలు హంస, నెమలి. శివుని వాహనం వృషభం. కాళీమాత లేక దుర్గామాత వాహనం సింహం. విష్ణుమూర్తి వాహనం గరుడుడు. ఇంద్రుని వాహనం ఏనుగు. లక్ష్మీ వాహనం గుడ్లగూబ.

ఎవరయినా తాము అదుపుచేయగలిగేదానినే తమ వాహనంగా ఎంపిక చేస్తారు.

పై జంతువులన్నీ వట్టి జంతువులు కావు. అవి ప్రత్యేక గుణములకు, దోషములకు ప్రతీకలు. అంతే కాదు. ఆయా వాహనాల గుణ దోషాలను అదుపు చేసే సామర్థ్యం ఆయా దేవతలకు ఉన్నదని అవి సూచిస్తాయి. ఆయా గుణ దోషాలు కలిగిన మనుషులను అదుపు చేయడం, సంస్కరించడం, వారిచేత అందరి ప్రగతి కోసం పని చేయించడం ఆయా

దీపపువెలుగుతోపాటు నీడ ఉంటుంది.

దేవతల సామర్థ్యములు అని అవి సూచిస్తాయి.

కర్తవ్య భావన లేని వ్యక్తి, వివిధములైన పనులు చేయడం తెలియని వ్యక్తి, సదాచారం తెలియని వ్యక్తి - మూర్ఖుడు, పశువు. శివుడు మహాదేవుడు కూడా, సమాజంలో ఎక్కువమంది పైన చెప్పబడిన వర్గానికి చెందదగినవారే. సాదాగా ఉన్న, తపస్సుతో కూడిన, అయినా క్రమ పద్ధతి లేని మహాదేవుని జీవితం వల్ల వారు ప్రభావితము అవుతారు; అదుపు చేయబడుతూ ఉంటారు. మనకు తెలిసిన పశువులలో ఈ గుణ దోషాలు కలిగినది ఎద్దు. కనుకనే అది శివునికి వాహనం అయింది.

ఏనుగు దూరదృష్టి లేనిది, ఎక్కువ బలం కలిగినది. ఈ గుణాలు కలిగిన ప్రజల చేత పని చేయించేవాడు, వారిని అదుపు చేసేవాడు ఇంద్రుడు. అతడు సహస్రాక్షుడు (వేయి కన్నులు కలిగినవాడు), రాజు. రాజు చారచక్షువు. గూఢచారుల ద్వారా సమాచారాన్ని సేకరించి, ఇంద్రుడు దానికి అనుగుణంగా మెలకువతో, సమర్థతతో వ్యవహరిస్తాడు.

సింహంలో సాహసం, తేజస్సు ఉంటాయి. అలాంటి వ్యక్తులను అదుపులో ఉంచి, వారిని ఉపయోగించేది కాలీమాత. సైనిక శక్తికి అధిపతిగా ఉండాలంటే, తేజస్సు కలిగిన వ్యక్తులను అదుపు చేసే సామర్థ్యం కలిగి ఉండాలి - అనే భావం దీనిలో సూచితం అవుతోంది.

కార్తికేయునికీ, సరస్వతికీ వాహనం నెమలి. పెక్కు కన్నులు కలిగిన, అధికమైన బాహ్య ఆకర్షణ కలిగిన వ్యక్తుల హృదయాలలోని భావాలను పసికట్టి వారిని అదుపు చేయాలంటే - అన్ని విధములైన ఆయుధముల, శాస్త్రముల జ్ఞానం అవసరం అవుతుంది. అలాంటివారే సేనాధిపతులు అవుతారు. వారే గొప్ప సాహిత్యకారులూ, కళాకారులూ అవుతారు. సర్వతోముఖమైన జ్ఞానం కలిగినవారే ప్రముఖులు అవుతారు. కనుకనే, సేనాపతిని ఇంగ్లీషులో 'జనరల్' అని

పిలుస్తారు.

గరుడునికి వేగం, తీక్షణ దృష్టి ఉన్నాయి. గరుడ పక్షి ఎత్తయిన స్థలంలో తన గూడు కట్టుకుంటుంది. దూరదృష్టి ఉన్నత ఆకాంక్ష కలిగినవాడు, భావనాశీలురయిన వ్యక్తులను అదుపు చేసేవాడు, తన లోభ రాహిత్యం వల్ల దుష్టులను జయించేవాడు రాజు కాగలుగుతాడు. 'నావిష్ణుః పృథివీపతిః' - అనే సూక్తి దీనినే సూచిస్తోంది.

లోకపాలన అనే తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చడానికే విష్ణుమూర్తి గణేశుని రూపంలో అవతరించి మంగళమూర్తి అనీ, విఘ్నాశకుడనీ పిలువబడ్డాడు. ఈ రూపంలో ఆయన వాహనం ఎలుక. ఎలుక కార్యశీలత, బుద్ధి కలిగినది. అయితే దొంగతనంలో నేర్పు కలిగినది కూడా. చోరులను, బందిపోటు దొంగలను అదుపులోనికి తీసుకోనిదే, అనగా ఆంతరిక శాంతి భద్రతల విభాగం సమర్థవంతంగా పనిచేయనిదే - సమాజంలో సుఖశాంతులు పెంపొందవు. శాంతి భద్రతల పరిరక్షణతోనే నాగరిక జీవనం ప్రారంభం అవుతుంది. కనుకనే, ఆ విభాగానికి అధిపతి అయిన గణేశుణ్ణి మంగళమూర్తి అనీ, విఘ్న వినాశకుడనీ పిలుస్తారు. సత్కర్మలు జరిపేముందు ఆయనను ప్రార్థించే విధానాన్ని మన శాస్త్రకారులు రూపొందించారు. రాజ్యశక్తికి ముఖ్య కర్తవ్యం లోకపాలన. ఆ రాజ్యశక్తి ప్రధానంగా శాంతి భద్రతల వ్యవస్థగా సర్వత్రా పరిగణించబడుతోంది.

గణపతి, గజముఖుడు

ఇక 'గణ+పతి', 'గజ+ముఖ' శబ్దాలను గురించి ఆలోచిద్దాం. 'గణ' ధాతువు యొక్క అర్థం లెక్కపెట్టడం. ప్రతి విషయాన్నీ లోతుగా పరిశీలించాలంటే, సమర్థవంతంగా పని చేయాలంటే, ఆచితూచి వ్యవహరించాలంటే - మంచి చెడ్డలను, లాభ నష్టాలను పలుమారులు బేరీజు వేయవలసి ఉంటుంది, లెక్కించవలసి ఉంటుంది. ఇలా లెక్కించడం

వ్యక్తిత్వ వికాసానికి సంపూర్ణ స్వేచ్ఛ అవసరం.

అలవాటయిన వారిలో సామాజిక భావన, పరస్పర విశ్వాసం, సమానత్వం, శీలం, అనుశాసనం మున్నగు గుణములు ఉండడం సహజం. కనుక ఇలాంటి గుణములు కలిగిన వ్యక్తుల సముదాయాన్ని ప్రాచీన కాలంలో 'గణములు' అని పిలిచేవారు. ఈ గణములు ఎంతో బలీయంగా, అజేయంగా ఉండేవి. కనుకనే, దుష్టులను అదుపు చేసి, సమాజంలో శాంతిని, సువ్యవస్థనూ నిలిపి ఉంచే పనిని ఈ గణములకు అప్పగించేవారు. గణములు తమ నాయకులను ఎన్నుకునేవి. తమలోనుండి ఎవరు నాయకుడు అయినా, అతడి ఆజ్ఞలను అసూయారహితంగా పాటించడం ఈ గణములకు పరిపాటి. గణములలో నాయకుని ఎన్నిక విచిత్రమైన పద్ధతిలో జరిగేది. గణంలోని సభ్యులందరూ సమావేశం అయ్యేవారు. ఆడ ఏనుగు తొండానికి పూలమాలను అలంకరించి, దానిని ఆ సమావేశంలో త్రిప్పేవారు. ఎవరి మెడలో ఆ పూలమాల పడితే, వారిని నాయకునిగా పరిగణించేవారు. అతడిని గజముఖుడనీ, గణ నాయకుడనీ పిలిచేవారు. గజానన, గజవదన మున్నగునవి వీటికి పర్యాయ పదాలు.

గజాననుడైన గణపతి చరిత్ర గణేశ పురాణం మున్నగు గ్రంథాలలో విస్తృతంగా వర్ణితమై ఉంది. వాటిని చదివితే ఒక విషయం తెలుస్తుంది. ప్రతి అవతారంలోనూ గణపతి అద్భుతమైన లోభ రాహిత్యాన్నీ, భోగ విముఖతనూ చూపాడు. అవతార కార్యం పూర్తి కాగానే, ఆయన తన జీవితాన్ని ముగించుకుని తన ధామానికి వెళ్లిపోయాడు. ఆ కారణంగా అలాంటి ఒక సంప్రదాయం ఏర్పడింది. ఫలితంగా-గణేశుడు ఒక వ్యక్తి కాడనీ, ఒక తత్వమనీ, ఒక విద్య అనీ విశ్వాసం దృఢపడింది. ఆ విద్య పేరు గణేశ విద్య. ఆ విద్య ద్వారా సమాజంలోని ప్రతి వ్యక్తినీ శీలవంతుడుగా, లోభరహితుడుగా, అనుశాసనబద్ధుడుగా, కార్యదక్షుడుగా తయారు చేసేవారు. నేటి పరిభాషలో దీనిని 'సమాజ నిర్మాణ శాస్త్రం' గా పేర్కొనవచ్చు.

ఈ గణేశ విద్య ప్రాచీన కాలంలో బహుళ ప్రచారం పొందింది. గ్రంథకర్తలు తమ రచన ప్రారంభంలో "గణేశాయ నమః" అని వ్రాసేవారు. విద్యారంభం "గణేశాయ నమః"తో జరిగేది. గణేశుణ్ణి స్తుతిస్తూ వ్రాయబడిన ఒక స్తోత్రంలోని భావం ఇలా ఉంది-

“ఈ జీవితమంతా నీవల్లనే ఉత్పత్తి అయింది. ఇది నీవు ఆధారంగానే నడుస్తోంది. నీవే అందరిలోని చైతన్యానివి. నీవల్లనే జ్ఞాన విజ్ఞానాలు పెరుగుతున్నాయి. నీవే మారక్షకుడవు. ఇదే శాశ్వత సత్యం. మేము ప్రతిరోజూ దీనినే అనుభూతి పొందుతున్నాం. సంతతి, సంపత్తి, సమృద్ధి- అన్నింటికీ మూలాధారం నీవే.” ఈ స్తోత్రం నేటికీ ప్రచారంలో ఉంది.

దేశదేశాలలో గణేశ ఉపాసన

ఇలా గణేశ ఉపాసన దేశమంతటా విస్తరించింది. విదేశాలకూ విస్తరించింది. టర్కీ, టిబెట్, చైనా, జపాన్, శ్రీలంక, జావా, సుమత్రా, సయాం, బర్మా, అమెరికాలలో ప్రాచీన కాలంలో గణేశ ఉపాసన జరుగుతూ ఉండేదని చరిత్ర చెపుతోంది. ఈ దేశాలన్నిటిలో గణపతి విగ్రహాలు నేటికీ లభిస్తున్నాయి. ఇందువల్ల ఒక విషయం స్పష్టమవుతోంది. మన విద్వాంసులు ఆయా దేశాలకు వెళ్లి, ఆయా ప్రజలకు గణేశ ఉపాసనను నేర్పి ఉండాలి. లేదా, ఆయా దేశాల ప్రజలు భారత దేశానికి వచ్చి గణేశ ఉపాసనను నేర్చుకుని తమ తమ దేశాలలో దానిని ప్రసారం చేసి ఉండాలి.

నేడు భారత్ గణతంత్ర రాజ్యంగా పిలువబడుతోంది. తన గుణముల ద్వారా సమాజంలోని అందరి శ్రద్ధా భక్తులనూ చూరగొన్న గజముఖ-గణపతి ఆదర్శాన్ని మనమంతా అనుసరిస్తే- మన దేశం తిరిగి కర్తవ్యపరాయణం అవుతుంది; తపోబలం ఆధారంగా తిరిగి జగద్గురువు స్థానాన్ని అలంకరిస్తుంది.

-ఉమాకాంత కేశవ ఆప్టే

కొన్ని సందర్భాలలో మౌనం వహించడమే విజ్ఞత.

రక్షాబంధన్ వ్యాసం

మహిళా గౌరవ పరిరక్షణకు ప్రతినపూనే పర్యం

పురాణాలలో, చరిత్రలో....

ఆకాశంలో సూర్యుడూ, మేఘాలూ దోబూచులు ఆడుతున్నాయి. పొలాలలో పైరులు మొలకెత్తుతున్నాయి. పచ్చదనం పరచుకుంటోంది ధరిత్ర అంతటా. ఆహ్లాద పూర్వకమైన ఈ వాతావరణంలో వచ్చింది రక్షాబంధన్ పండుగ. సోదరీ సోదరుల హృదయ మయూరాలు నాట్యం చేస్తున్నాయి.

రక్షాబంధన్ ఎన్నెన్నో కథలనూ, గాథలనూ గుర్తుకు తెస్తోంది.

శ్రావణ పూర్ణిమ రోజున యుద్ధానికి వెళుతున్న ఇంద్రుని చేతికి బృహస్పతి జిల్లేడు దారాలతో తయారుచేసిన రాఖీని మంత్రపూర్వకంగా కట్టాడు. శబీదేవి గాయత్రీ మంత్రాన్ని పఠిస్తూ ఇంద్రుని చేతికి రక్షా సూత్రాన్ని కట్టింది. యుద్ధంలో దేవతలు దిగ్విజయం సాధించారు.

కాలంతో పాటు సంప్రదాయం మారింది. ద్రౌపది శ్రీకృష్ణునికి రాఖీ కట్టింది. శ్రీకృష్ణుడు కౌరవ సభలో ఆమెకు మాన సంరక్షణ చేసి, సోదరుడుగా తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించారు.

ఇటీవల స్వరాజ్య సమర యుగంలో లార్డ్ కర్జన్ కాలంలో విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ రాఖీని భావనాత్మకంగా ప్రయోగించారు. మహామనా పండిత మదనమోహన మాలవ్యా కాశీ రాజుకు రాఖీ కట్టి, బనారస్ హిందూ విశ్వవిద్యాలయానికి స్థలాన్ని దక్షిణగా పొందారు.

ఇలా రక్షాబంధనం సామాజిక సంప్రదాయాల పరిరక్షణకూ, సోదరీమణుల గౌరవ రక్షణకూ సంకల్పించే పర్యంగా నాటినుంచి నేటివరకు జరుపబడుతూ వచ్చింది. ఈ సందర్భంగా గతంలోని గాథలను గుర్తు చేసుకోవడంతో పాటు, మనం వర్తమాన పరిస్థితులను కూడ సమీక్షించుకోవాలి.

లింగభేదం ఆధారంగా భ్రూణహత్యల

ఈనాటి కథ చెపుతోంది - మన సోదరీమణులు ఎంతటి

దయనీయ స్థితిలో ఉన్నారో చూడవలసిందని.

ఎన్నెన్నో కలలతో అత్తవారింటిలో అడుగుపెట్టిన మన సోదరీమణులు వరకట్న రాకాసికి బలి అయిపోతూ ఉండడం నిజం కాదా? లింగభేదం ఆధారంగా జరిగే భ్రూణహత్యల వల్ల మన సోదరీమణుల జీవితాలు పురిటిలోనే అంతం కావడం లేదా?

చెల్లెలు ఎంతో ప్రేమతో రాఖీ కట్టడం కన్న అనురాగ రంజితమైన దృశ్యం మరేముంటుంది! కానీ - సోదరులు ఇది కూడా ఆలోచించాలి - చదివే అదృష్టానికి నోచుకోని ఆడపిల్లలు భారీ సంఖ్యలో ఉన్నారు. పోషణలో ఆడపిల్లల పట్ల నేటికీ విచక్షణ జరుగుతోంది. పెరుగుతున్న బాల వేశ్యావృత్తికి బాధ్యులు ఎవరు? ఈ సమస్యల విషయంలో కళ్లు మూసుకుని - రాఖీ పండుగనాడు రాఖీ కట్టించుకుని వేడుక చేసుకోవడంతోనే తృప్తిపడడం సోదరులకు సముచితమా? రాఖీలోని పవిత్రమైన దారం ప్రతి సోదరుని ఆత్మను కుదిపివేసి ప్రశ్నిస్తోంది - సోదరీమణి ఎదుర్కొంటూన్న సమస్యలను మరువవద్దని. ఈ ప్రశ్నను వినీ విననట్లు ఊరుకోవడం ఏమి సోదరత్వం! రక్షాబంధన్ పండుగ ఒక్క మిరాయి డబ్బాకే, కొద్ది రూపాయలకే పరిమితం అయిపోవాలా? లేక - సోదరీమణి దుస్థితి గుర్తు చేసుకుని, సమాజంలో తగిన మార్పు తేవడానికై భావ విప్లవ మహోద్యమంలో మరింత క్రియాశీలంగా పాల్గొనాలని ఈ రోజున మనం నిర్ణయించుకుందామా?

ఉల్లాసంతోపాటు ఆవేదన

రాఖీ పూర్ణిమ రోజున సోదరి తనకు రాఖీ కడుతుందనే ఉల్లాసంతో పాటు సోదరుని మనస్సులో ఒక వేదన కూడ ఉన్నది. సోదరి అత్తవారింట్లో కష్టాలు పడుతున్నదనే ఆవేదన ఉన్నది. పుట్టింటివారికి తెలియకుండా సోదరి తన కష్టాలను చాలావరకు దాచిపెట్టే మాట నిజమే. అయితే ఆమె తన కళ్లలోని బాధను సోదరుని నుండి పూర్తిగా దాచగలదా? సోదరుడు ఆమె

త్యాగంలోనే ఉంది జీవన రహస్యం.

మూగబాధను గుర్తిస్తున్నాడు. కనుకనే ఆవేదన చెందుతున్నాడు.

రక్ష కడుతూన్న సోదరిలో ఉత్సాహం ఉన్నది - చాలా రోజుల తర్వాత సోదరుణ్ణి కలుసుకోగలిగినందుకు. కానీ, ఆ ఉత్సాహంతో పాటు ఆవేదనా ఉన్నది. పుట్టింటివారికి తాను పరాయిదాన్ని అయిపోతున్నానని ఆమెకు అనిపిస్తోంది. తన కష్టాలనూ, బాధలనూ మనసు విప్పి చెప్పుకోవడం సోదరునికి, వదినకూ ఇష్టం లేనట్లు ఆమెకు అనిపిస్తోంది. మరి, ఆ కష్ట నష్టాలను ఆమె ఒంటరిగా అనుభవించవలసిందేనా? ఆమెకు ఆసరాగా నిలిచేవారు, ఆమె కష్టాలను పంచుకునేవారు ఎవ్వరూ లేనేలేరా? రాఖీ కట్టించుకుంటూన్న సోదరుడు ఈ ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానం చెప్పగలగాలి. సోదరీమణుల వ్యధలూ, వేదనలూ పెరిగిపోతున్నాయనీ, తన ప్రియతమ సోదరీమణి తీవ్రమైన ఒంటరితనాన్ని అనుభవిస్తున్నదనీ అతడు గుర్తించాలి.

మారే సంప్రదాయాలు, మారని విలువలు

యుగ పరివర్తనతో పాటు నమ్మకాలూ, సంప్రదాయాలూ

మారడం నిశ్చయం; సంస్కృతి పరివర్తన పొందడం నిశ్చయం; కొత్త రూపంలో, కొత్త వెలుగుతో తళతళలాడడం నిశ్చయం. అయినా మౌలిక విలువలు మారవు. పురాణ కథలలో, చరిత్ర కథలలో ఇమిడి ఉన్న విలువలు ఈనాటికీ సందర్భోచితములే. అయితే, ఈనాటి కథలో వాటిని గుదిగ్రుచ్చడం అవసరం. సోదరులకు రాఖీ కట్టి, సోదరీమణులు తమ గౌరవాన్నే కాక మహిళా లోకపు గౌరవాన్ని కూడ రక్షిస్తామని వారినుండి వాగ్దానం పొందాలి.

ఇలా సంకల్పం చేద్దాం

రక్షాబంధన్ రోజున ప్రతి సోదరుడూ తన సోదరితో పాటు ప్రతి మహిళ యొక్క గరిమను, మనుగడను, గౌరవాన్ని దెబ్బతీసే శక్తులను ఎదిరిస్తానని సంకల్పం చేయాలి. అప్పుడే రాఖీ పండుగలోని ప్రకృతి సౌందర్యం, భావనాత్మక సౌందర్యం శాశ్వతంగా నిలుస్తాయి.

భాషాభిమానం

డాక్టర్ రామమనోహర లోహియా బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయానికి (జర్మనీ) పై చదువుల కొరకు వెళ్ళాడు. అక్కడి నియమం ప్రకారం విద్యార్థి తన ఆచార్యుడిని, పరీక్షాధికారిని స్వయంగా ఎన్నుకోవలసి ఉంది. ఆచార్యునిగా ఆయన ప్రొఫెసర్ బర్నర్ జమ్వార్ట్సును ఎన్నుకొన్నాడు. ఆ ప్రొఫెసర్ ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన ఆర్థిక శాస్త్రవేత్త. అందువల్ల ఆయన వద్ద అధ్యయనం చేసేందుకు లోహియా ఉత్సాహపడ్డాడు.

నియమానుసారం లోహియా ప్రొఫెసర్ వద్దకు ఇంటర్వ్యూ నిమిత్తం వెళ్ళాడు. ప్రొఫెసర్ ప్రశ్న లడిగాడు. లోహియా ఆంగ్లంలో జవాబిచ్చాడు. విన్న జమ్వార్ట్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. ఆయనకు ఆంగ్లభాష వచ్చు. అయినప్పటికీ ఆయన అన్నాడు - 'అబ్బాయి, నా కింగ్లీషు రాదు.' బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయానికి అంతర్జాతీయంగా ఖ్యాతి ఉంది. అయినా అక్కడ జర్మన్ భాషలోనే విద్యాబోధన జరుగుతుండేది. లోహియా ఆచార్యుని అభిప్రాయం గమనించాడు. 'మహాశయా, అలాగే. మూడు నెలల తర్వాత మరల మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను' అని నమస్కరించి లోహియా శెలవు తీసుకున్నాడు.

అప్పటి నుండి రాత్రింబగళ్ళు కష్టపడి లోహియా జర్మన్ భాషను నేర్చుకున్నాడు. మరల ప్రొఫెసర్ జమ్వార్ట్ వద్దకు వెళ్ళాడు. ఆయనతో జర్మన్ భాషలో మాట్లాడాడు. అనేక విషయాలపై చర్చ జరిగింది. భారత్ నుండి ఇంగ్లాండు, ఇంగ్లాండ్ నుండి జర్మనీకి తానెందుకు వచ్చిందీ లోహియా వివరించాడు. స్వదేశానికి ఎలాగైనా సేవ చేయాలనే అభిలాష ఆయన కుండేది. ఇది తెలుసుకొన్న ప్రొఫెసర్ చాలా సంతోషించాడు. లోహియాకున్న దేశభక్తిని, స్వాభిమానాన్ని ముక్తకంఠంతో ప్రశంసించారు. డాక్టర్ రామమనోహర లోహియా కూడా ప్రొఫెసర్ జమ్వార్ట్సుకు ఉన్న స్వదేశ ప్రేమను, స్వభాషా ప్రేమను చూచి మిక్కిలి స్ఫూర్తిని పొందాడు. ఈ ఇరువురు దేశభక్తుల కలయిక ఒక సార్థకమైన కలయికగా ఋజువైంది.

సహనం, శ్రమ కొండలనైనా దాటగలవు.

అరవింద జయంతి సందర్భంగా

శ్రీ అరవిందుల స్వాతంత్ర్యదినోత్సవ సందేశం

1947 ఆగస్టు 15న స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ సందర్భంగా యోగి శ్రీ అరవిందులు ఇచ్చిన సందేశం ఇలా ఉంది :

ఆగస్టు 15, 1947 స్వతంత్ర భారత జన్మదినం. పురాతన శకం అంతరించి నవయుగం ప్రారంభమౌతున్న శుభ సమయం. మన స్వతంత్ర జీవితాలలో చేసే కృషివల్ల సకల ప్రపంచానికీ ప్రాప్తించబోతున్న నవయుగంలో విముక్త జాతిగా ప్రధాన పాత్ర వహించి మానవుల రాజకీయ, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక భవితవ్య రూపకల్పనలో పాల్గొని ఈ దినమును సార్థకం చేయగలము.

ఆగస్టు 15న నేను జన్మించాను. ఆ దినమునకు ఇంతటి మహత్తర ప్రాముఖ్యం ఏర్పడటం నాకు సహజంగా సంతోషప్రదంగా ఉంది. ఇది కాకతాళీయమైన సన్నివేశం కాదు. నా జీవనారంభంలో చేపట్టిన కార్యక్రమం ఫలప్రదం కావటం ప్రారంభమైనట్లు, నాకు మార్గదర్శకమై నడిపించిన దివ్యశక్తి ఆమోదముద్ర దయచేసినట్లు భావిస్తున్నాను. నా జీవితకాలంలో సాఫల్యసిద్ధి పొందగలనని ఆశించినటువంటి విశ్వవ్యాప్తమైన ఉద్యమాలన్నీ ఫలోన్ముఖములై సాఫల్యం పొందబోతున్నట్లు నిజంగా ఈనాడు నాకు గోచరిస్తున్నది. ఒకప్పుడు అవి సఫలత పొందలేని స్వప్నాలుగా తోచినవి. స్వతంత్ర భారతం ఈ ఉద్యమములన్నిటిలోనూ విశేషంగా పాల్గొని, వీటికి నాయక పాత్ర వహించగలదు.

నా ప్రథమ స్వప్నం స్వతంత్ర సమైక్య భారతమును సృష్టించగల విప్లవాత్మక మహోద్యమం. ఈనాడు భారతదేశం స్వతంత్రమైనది కాని సమైక్యమును సాధించలేదు. స్వాతంత్ర్య సాధనా ప్రయత్నంలో - భారతదేశం బ్రిటిషు వారి విజయానికి పూర్వం ఉన్న అస్వచ్ఛ పరిస్థితికి దిగజారి ప్రత్యేక రాష్ట్రాలుగా విచ్ఛిన్నమై పోతుండేమో అనిపించింది. అదృష్టవశాన ఆ ప్రమాదం తప్పిపోయి దనిపిస్తున్నది. సంపూర్ణ సమైక్యం రాకపోయినా విస్తృతమైన, శక్తివంతమైన ఏకత్వం నెలకొనగలదు. రాజ్యాంగ

నిర్ణయ సభ అవలంబించిన విజ్ఞతాపూర్వకమైన తీవ్ర విధానం వల్ల దళిత వర్గాల సమస్య విభేదాలూ విచ్ఛేదాలూ లేకుండా పరిష్కారం కావచ్చును. పురాతనమైన మతప్రధానమైన హిందూ ముస్లిం విభేదం స్థిరపడిపోయి దేశమును రాజకీయంగా విభజించినట్లు తోస్తున్నది. ఇది తాత్కాలిక పరిష్కారమని, దీనినే శాశ్వత విధానంగా భావించరని ఆశించవచ్చును. ఈ విభజన ఇలాగే కొనసాగితే భారతదేశం బలహీనమౌతుంది. అంగవైకల్యం వస్తుంది. ఆంతరంగిక అశాంతి ఎప్పుడూ తల ఎత్తుతూ ఉండవచ్చు. పరదేశాలు దండెత్తి రావచ్చు. మరొకసారి దేశమును జయించవచ్చును. భారతదేశపు స్థానం బలహీనం కావచ్చు. ఆమె భవితవ్యం దెబ్బతిని నిరాశ కలగవచ్చు. ఇలా జరగరాదు. ఈ విభజన రద్దు కావాలి. సహజంగానే ఆ పరిణామం రావచ్చునని ఆశిద్దాం. శాంతి సామరస్యాల అవసరాన్ని అధికంగా గుర్తించి, సమష్టి కార్యాచరణకు ఉద్యమించి, అటువంటి ఉమ్మడి కృషికి దోహదం చేయగల మార్గాలను ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ కృషిద్వారా సమైక్యం సిద్ధిస్తుంది. అది ఏ రూపంలో సిద్ధించగలదనే విషయం పరిస్థితుల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. దాని స్వరూపం కంటే స్వభావమే ప్రధానమైనది. ఏ విధానాల ద్వారానైనా, ఏ మార్గం ద్వారానైనా ఈ విభజన అంతరించి తీరాలి. భారతదేశపు భవిష్యత్తు సమైక్యం మీదనే ఆధారపడి ఉంది.

నా స్వప్నం ఇంకొకటి ఏమంటే - ఆసియాఖండవాసులు జాగృతినీ విముక్తినీ సాధించాలని, మానవ నాగరికతా వికాసంలో ఆసియాఖండం పూర్వపు ప్రధాన భూమికను మళ్లీ నిర్వహించాలని. ఆసియా వేలుకొన్నది. చాలా దేశాలు స్వాతంత్ర్యం సాధించుకున్నాయి. కొన్ని ఇప్పుడు సాధిస్తున్నాయి. ఇంకా పరాధీనంగా ఉన్న దేశాలు సంఘర్షణల ద్వారా స్వాతంత్ర్య ప్రాప్తి దిశగా పురోగమిస్తున్నాయి. నేడో రేపో చేయవలసిన కృషి కొంత మిగిలి ఉంది. అందులో భారతదేశం తన పాత్రను నిర్వహించాలి.

ప్రేమ నిన్ను లొంగదీసుకుంటుంది కాని, ఒత్తిడి చేయదు.

శక్తి సామర్థ్యాలతో ఆ పాత్రను నిర్వహించటం అప్పుడే ప్రారంభమైనది. విశ్వజాతుల శ్రేణిలో ఆమె విశిష్ట స్థానం పొందగల అవకాశాలు కానవస్తున్నాయి.

నా మూడవ స్వప్నం విశ్వ సమైక్యత. ఉదాత్తమైన, ఉజ్వలమైన, రమణీయమైన జీవనం మానవులంతా అనుభవించటానికి ఇది పునాది కాగలదు. మానవలోక సమైక్య ప్రయత్నం సాగుతున్నది. భయావహమైన విపత్తులను ఎదుర్కొంటూ కృషి సాగించే వ్యవస్థ నెలకొన్నది. అసమగ్రమైనదే కావచ్చు. కాని ప్రచోదన శక్తి ప్రబలమై, అనివార్యంగా విజయం సాధించగలదు. ఈ రంగంలో కూడా భారతదేశం ప్రముఖ పాత్ర వహించటం మొదలుపెట్టింది. వర్తమాన విషయాలకూ ప్రస్తుతావకాశాలకూ పరిమితం కాని మహత్తర రాజనీతిని పెంపొందించుకోవాలి. భవిష్యత్తును భావించి భావికాలపు కలలను చేరువగా తెచ్చుకోగలగాలి. అప్పుడు త్వరితమైన, ధైర్యసమన్వితమైన పురోగతి కలుగుతుంది. లేకపోతే నిదానంగా జంకుతూ ముందడుగు వేయవలసి వస్తుంది. జరుగుతున్న కృషికి ఏదైనా మహావిపత్తు అవరోధం కావచ్చు. నిర్మూలనం చేయవచ్చు. అయినప్పటికీ అంతిమ విజయం నిస్సంశయం. ఎందుకంటే సమస్త ప్రకృతీ సమైక్యం కోసమే కృషి జరుగుతున్నది. జాతుల మనుగడకు కూడా సమైక్యం అవశ్యం అని స్పష్టమౌతున్నది. అది లేకపోతే చిన్న జాతుల స్వాతంత్ర్యానికి ఏ క్షణంలోనైనా ముప్పు కలగవచ్చు. శక్తియుక్తమైన పెద్దరాజ్యాల భద్రతకు కూడా ఆపద రావచ్చు. కాబట్టి సర్వలోక శ్రేయోదాయకం సమైక్యం. మానవుల స్వార్థమూ, మూర్ఖత్వమూ, అవివేకమూ సమైక్యమును నిరోధించవలె ననుకోవచ్చు. ఈ శక్తులు దాన్ని కలకాలం నిరోధించలేవు. దివ్యానుశాసనమునకూ, ప్రకృతి యత్నమునకూ శాశ్వతంగా అవి అవరోధాలు కల్పించలేవు. బాహ్యమైన ప్రాతిపదిక చాలదు. అంతర్జాతీయ తత్వమూ వైఖరీ, అంతర్జాతీయ వ్యవస్థలూ సంస్థలూ విలసిల్లాలి. అనేక దేశాల పౌరసత్వం పొందే పద్ధతి రావాలి. భిన్న సంస్కృతుల మధ్య యధేచ్ఛగా ఆదాన ప్రదానాలు సాగి, స్వచ్ఛందంగా సంస్కృతులు సమ్మేళనం పొందాలి. యుద్ధ ప్రవృత్తిని విడనాడి జాతీయవాదం సాఫల్యం సాధించగలదు. ఆత్మరక్షణ

చేసుకుంటూ స్వీయ సంస్కృతిని పరిరక్షించుకుంటూ విశ్వజనీన దృష్టిని అలవరచుకోవటం అసాధ్యం కాదు. రెంటికీ వైరుధ్యం లేదు. ఈ సత్యాన్ని జాతీయవాదం గ్రహించగలదు. వినూతనమైన సమైక్యత్వం మానవజాతికి భారతదేశం ప్రసాదించగల ఆధ్యాత్మికతత్వం. ఐరోపా, అమెరికా దేశాల మీద భారతదేశపు ఆధ్యాత్మిక ప్రభావం దినదినం అతిశయిస్తున్నది. ఈ ఉద్యమం ప్రవర్ధమానం కాగలదు. కాలం చేస్తున్న విలయ తాండవంలో పాశ్చాత్యులు భారతదేశం వైపు ఆశాపూర్ణ విలోకనాలు ప్రసరిస్తున్నారు. అధికతరమౌతున్నది అటువంటి వారి సంఖ్య. ఆమె ప్రబోధములనే కాక మానసిక ఆధ్యాత్మిక సాధనలను కూడా ఆశ్రయించేవారి సంఖ్య పెరుగుచున్నది.

ఇది నా చరమ స్వప్నం. మానవులకు ఉన్నతమైన, విశాలమైన చైతన్య స్థాయిని ప్రసాదించగల పరిణామ దశ రానున్నది. తన పరిపూర్ణతను గురించి, ఆదర్శ సమాజమును గురించి కలలు కనటం మొదలుపెట్టినప్పటి నుంచీ నేటిదాకా పరిష్కారం కాని జటిల సమస్యలకు సమాధానం సాధించటానికి తలపెట్టాలి. ఇది నా వ్యక్తిగతమైన ఆశ, ఆదర్శం.

అయినప్పటికీ ఈ ఆదర్శం భారతదేశంలో పశ్చిమ దేశాలలోనూ క్రాంత దర్శనం అభిలషించేవారిని ఆకర్షిస్తున్నది. ఇతర రంగాలలోకంటే ఇందులో అటంకాలు ఎక్కువ భయావహంగా ఉంటాయి. అధిగమించటం కోసమే అవరోధాలు ఏర్పడినవి. దివ్యశక్తి అనుగ్రహంతో అడ్డంకులన్నిటినీ దాటవచ్చును. ఆత్మలోనూ అంతరంగిక చైతన్యంలోనూ పరివర్తన కలగటం ద్వారా ఈ పరిణామం జరగవలసి ఉన్నది. కాబట్టి ఈ రంగంలో కూడా భారతదేశం చొరవ చూపి ముందడుగు వేయాలి. విశ్వపరివ్యాప్తమై విస్తరించనున్న ఈ ఉద్యమానికి భారతదేశం కేంద్ర స్థానం కావచ్చు.

భారత విముక్తి దినోత్సవం ఇన్నివిధాల సార్థకత సంపాదించాలని నా ఆకాంక్ష. నా ఆశ సఫలమవుతుందా, అయితే అది ఎంతవరకూ నెరవేరగలదు అనే విషయాలు నవ్య స్వతంత్ర భారతజాతి చేయగల కృషిమీద ఆధారపడి ఉంటవి.

వినయం సఫలతకు మార్గం.

నారాయణగురు జయంతి వ్యాసం సంఘ సంస్కరణ ఆయన ఊపిరి

నాను తల్లితండ్రులు

కేరళలో తిరువనంతపురానికి ఈశాన్య దిశగా 12 మైళ్ల దూరంలో చెంపాజంఢీ అనే ఊరులో ఈశవ కులానికి చెందిన మదన్ ఆశాన్ అనే రైతు ఉండేవాడు. అతని భార్య పేరు కుట్టిఅమ్మ. వారిరువురికీ ఆగస్టు 20, 1854లో ఒక పిల్లవాడు జన్మించాడు. ఆ పిల్లవాడిని ఇంట్లో అందరూ నానూ అని పిలిచేవారు.

మదన్ కేవలం ఒక రైతు మాత్రమే కాదు. అతను ఒక ఆశాన్ కూడా. ఆశాన్ అంటే ఆచార్యుడని అర్థం. ఆయన సంస్కృతం, జ్యోతిష్యం, ఆయుర్వేదం వంటివాటిని లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు. ఆరోజుల్లో ఇది కేరళలో ఆచారంగా ఉండేది.

రామాయణ, మహాభారత, తదితర ధర్మగ్రంథాలపై వారానికి ఒకసారి సరళమైన భాషలో ఆయన ప్రసంగించేవారు. నాను కూడా ఈ ప్రసంగాలలో లీనం అయిపోయేవాడు. తండ్రి లేని సమయాల్లో అప్పుడప్పుడూ నానూయే ధార్మిక ఉపదేశాలు చేసేవాడు.

నాను తల్లి బుద్ధికుశలురాలు, దయా హృదయం కలిగినది.

నానూ ఆశాన్

నానూ చిన్నప్పటి నుండే ఆరోగ్యవంతుడుగా, బుద్ధికుశలుడుగా ఉండేవాడు. తన తరగతిలో ఎప్పుడూ అతనిదే మొదటి స్థానం. అతని గురి తప్పడం జరిగేది కాదు.

నానూకి పదిహేనేళ్లు వచ్చాయి. అప్పుడే అతని తల్లి చనిపోయింది. అతను ఈ దెబ్బని సహించలేకపోయాడు. తండ్రికి చెప్పకుండానే అతను దుఃఖంతో ఇల్లు వదలి, 50 కి.మీ దూరంలో ఉన్న కరునాగపల్లి గ్రామం చేరుకున్నాడు. కొంత

మనశ్శాంతి లభించాక నానూ ఆ ఊరిలోని రామన్ పిళ్లై అనే సజ్జనుడు, ఉదారుడు అయిన ఉపాధ్యాయుడి దగ్గర విద్యను అభ్యసించసాగాడు. వేదాలను, ఉపనిషత్తులను లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు. తన సత్ప్రవర్తనతో, అధ్యయన శీలతతో అతను ప్రజల హృదయాలను చూరగొన్నాడు. ఫలితంగా ప్రజలు ఆయనని ఆశాన్ (ఆచార్య) స్థానంలో కూర్చోబెట్టారు.

తల్లి చనిపోయిన 13 ఏళ్లకి నానూ మళ్లీ తండ్రిని కలుసుకునేందుకు వచ్చాడు. ఆయన నానూను “విద్వాన్” అని సంబోధించాడు. నానూ పెట్టిన అన్నం తిని ఆయన తుది శ్వాస వదిలాడు.

వైవాహిక జీవితం

దగ్గరలోని చిరైంకల్ గ్రామంలో ఒక వైద్యుడు ఉండేవాడు. ఆయనకు ఒక కుమార్తె ఉండేది. నానూ అక్కచెల్లెళ్లు ఈ అమ్మాయిని పెళ్లాడేందుకు నానూని ఒప్పించారు. పెళ్లి అతి నిరాడంబరంగా జరిగింది. మలయాళ పద్ధతి ప్రకారం వధువు పెళ్లయిన తరువాత కూడా తల్లిదండ్రుల దగ్గరే ఉండేది. అప్పుడప్పుడూ నానూ అక్కడికి వెళ్లి వస్తూ ఉండేవాడు. కానీ కొన్ని సంవత్సరాలకే నానూ భార్య చనిపోయింది.

పరివ్రాజకుడు

తండ్రి, భార్య చనిపోయాక నానూ సన్యాసిగా ప్రవాస జీవితం గడప నారంభించాడు. ఆయన పరివ్రాజకుడు డయ్యారు. ఈ సమయంలోనే తనను అమితంగా ప్రభావితం చేసిన ఇద్దరు గురువులను ఆయన కలుసుకున్నాడు. ఒకాయన పేరు కుంజన్ పిళ్లై. ఆయనకి చట్టాంబీ స్వామి అనే పేరు కూడా ఉండేది. రెండవ గురువు పేరు తిక్కాడ్ అయ్యూబూ. చట్టాంబీస్వామి మహా పండితుడు. ఆయన నానూ లోపల దాగి ఉన్న చైతన్య శక్తిని గుర్తించాడు. అప్పటి వరకూ నానూ స్వభావ రీత్యా బిడియంగా

అసంగ కర్మాచరణం లోకసంగ్రహానికి అవసరం - శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి.

ఉండేవాడు. చట్టాంబీ స్వామి నుంచే ఆయనకి సంస్కృత కావ్యాలు వ్రాసేందుకు ప్రేరణ లభించింది. ఫలితంగా ఆయన “నవమంజరి” అనే తొమ్మిది పద్యాలతో కూడిన రచన చేశాడు. ఆయన తన తొలి రచనను చట్టాంబీ స్వామికే అంకితం చేశాడు. తిక్కాద్ అయ్యబా యోగశాస్త్రంలో దిట్ట. నానూ ఆయన నుంచి యోగశాస్త్రాన్ని నేర్చుకున్నాడు.

యోగిగా మారిన నానూ

సత్యాన్వేషణలో ఆయన తన యాత్రల్ని కొనసాగించారు. అలా తిరుగుతూ తిరుగుతూ అరవీరపురం వెళ్ళారు. అరవీరపురం అడవుల్లో ఉంది. ఆయన అక్కడే ధ్యానమగ్నుడైపోయారు. ఆ తర్వాత ఆయన మరింత దట్టమైన అడవుల్లోకి వెళ్లిపోయారు. ఇలా అనేక ఏళ్లు తపస్సు చేశాక ఆయనకు నిజమైన మనశ్శాంతి లభించింది. ఆయనకు ఆత్మ విశ్వాసం, జీవన రహస్యం అర్థమయ్యాయి. ఇతరులకు మేలు చేయడంలోనే నిజమైన ఆనందం ఉందని ఆయన గుర్తించారు. మనుషుల మధ్య సమన్వయం వల్లే నిజమైన ఆనందం కలుగుతుందని ఆయన తెలుసుకున్నారు. అనతికాలంలోనే ఆయన ఉండే చోటు ఒక తీర్థక్షేత్రంగా మారిపోయింది. తరువాత అక్కడ ఒక ఆశ్రమం ఏర్పడింది. యోగి నానూ సలహా మేరకు ప్రజలు శివాలయం కట్టేందుకు పూనుకున్నారు.

ఆలయం

ఆలయ నిర్మాణం పూర్తయింది. ఆలయ సేవా సమర్పణ ఘడియలు వచ్చాయి.

నానూ సూర్యోదయానికి ముందుగానే నిద్ర లేచారు. నదిలో స్నానం చేశారు. ప్రజల నడుమ ధ్యానముద్రలో నిలిచారు. శివలింగానికి హారతి ఇచ్చారు. ఆ తరువాత ఆకాశం వైపు చూస్తూ శివరూపంలో తల్లీనుడైపోయారు. నోటినుంచి భావాతీతమైన ప్రార్థన వెలువడసాగింది.

“ఈశ్వర కృప మనందరిపైనా నిరంతరం ఉండుగాక! పేదలు, అన్నార్తుల దుఃఖం దూరమగుగాక! వారు అభివృద్ధి

చెందుదురు గాక! ప్రతిరోజూ వారి కడుపు నిండటంలో ఎలాంటి ఆటంకమూ కలగకుండుగాక! ప్రతి వ్యక్తీ సత్యవాది కావాలి. సుఖశాంతుల కోసం పరస్పరం సహకరించుకోవాలి. ప్రజలు నిత్య పవిత్రులు కావాలి. ద్వేషం, ఈర్ష్యలు నశించాలి. సృష్టి నిర్మాత అయిన పరమపవిత్ర పరమేశ్వరుని అంశ అందరి హృదయాలలో ఉండుగాక! మనుష్యుడు సత్యాన్నే స్వీకరించుగాక. సత్యమే అతని జీవన ధ్యేయం కావాలి. తద్వారా శివమూ, సుందరమూ అతనికి సిద్ధించాలి” - అని ఆయన ప్రార్థించారు.

నారాయణ గురు

యోగి నానూ కంటినుంచి అశ్రుధార ప్రవహిస్తూనే ఉంది. కొద్దిసేపటి తర్వాత ఆయన శాంతించారు. ఆయన ఆ తరువాత మామూలు మనిషిలా, ఎలాంటి కర్మకాండ, తంత్రమంత్రాలు లేకుండా శివుని విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. యోగి నానూ నిర్ణయాన్ని అందరూ ఆమోదించారు. ఆ రోజునుంచే నానూ నారాయణగురు అయ్యారు. “దేవుని ముందు అందరూ సమానులే. ఉచ్చనీచ భావాలకు ఆయన అతీతుడు” - అని నారాయణ గురు సందేశాన్ని ఇచ్చారు. ఆ అర్ధరాత్రి నారాయణ గురు అధ్యక్షతన ఒక సభ ఏర్పాటైంది. పలువురు వక్తలు నారాయణ గురు బోధించే ఆదర్శాలపై ప్రసంగించారు. ఆ ప్రజలకి కొంత దూరంలో కొంతమంది వేరుగా కూర్చున్నారు. వారు అస్పృశ్యులు. నారాయణ గురు దృష్టి వారిపై ప్రసరించింది. ఆయన ప్రసంగిస్తున్న వక్తను ఆగమని చెప్పారు. ఆ తరువాత ఇద్దరు అస్పృశ్య బాలకులను సంజ్ఞ చేసి దగ్గరికి పిలిపించారు. వారిని ప్రేమగా పలకరించి దగ్గర కూర్చోబెట్టుకున్నారు. “మిగతా పిల్లలలా వీరుకూడా దేవుని పుత్రులే కదా” - అన్నారు. ఆయన సజల నయనాలలోనుంచి ఆ పిల్లల పట్ల దయాద్రవ ప్రవహించింది. అప్పుడు నారాయణ గురు ప్రజలకు ఇలా సందేశాన్నిచ్చారు -

“మతం, కులం పేరిట భేద భావాలు లేకుండా, ఇతరుల పట్ల ద్వేషభావన లేకుండా - మనమంతా బంధుత్వాన్ని ఏర్పరచుకోవాలి. ఈ ఆదర్శాన్ని అందరూ అర్థం చేసుకోండి.”

తన లోపాలను సంస్కరించుకోని వ్యక్తికి లోకక్షేమంకోసం యత్నించే అధికారం లేదు.

సమాజ సంస్కర్త

ఈ విధంగా నారాయణ గురు సమాజ సంస్కరణ ప్రారంభించారు. దేశంలోని మిగతా ప్రాంతాల్లోలా తిరువాన్కూరులోనూ అస్పృశ్యత, జంతుబలి, మద్యపానం వంటి దురలవాట్లు ప్రచారంలో ఉండేవి. నారాయణ గురు వీటిని తొలగించాలని ఉద్యమించారు. ఆయన సమాజంలోని అన్ని వర్గాల వారిని కలిసి, వారికి నచ్చజెప్పి, చర్చించి, వారి హృదయాలను గెలుచుకునేవారు. జంతుబలిని ఆపివేయించటంలో ఆయన విజయం సాధించారు. జంతుబలికి బదులు ఆయన భక్తుల చేత స్కూళ్లు తెరిపించడం, గుడులు కట్టించడం వంటివి చేయించేవారు. ఈ రకంగా నారాయణగురు 15 ఏళ్లపాటు కేరళలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో పర్యటించారు. ఆయన తన పర్యటనల్లో నిమ్మజాతి ప్రజల్లోని మూఢ నమ్మకాలను తొలగించేందుకు తీవ్రంగా కృషి చేశారు.

నారాయణగురు దయార్థ స్వభావం చూసి పలువురు యువకులు ఆయనవైపు ఆకర్షితులయ్యారు. ఆయన “నారాయణ ధర్మపరిపాలన యోగం” అన్న సంస్థను స్థాపించారు. 1903లో నారాయణ గురు కొచ్చిన్ కు వెళ్లారు. అక్కడ ఆయనకు ప్రజలు అడుగడుగునా నీరాజనాలు పట్టారు. ఆయన ప్రజల మధ్యగల అనేక వివాదాలను పరిష్కరించారు.

వర్కలలో....

1904లో ఆయన జీవితంలో ఒక కొత్త మార్పు వచ్చింది. పర్యటనలు మానివేసి, ఏదో ఒకచోట సాధన చేయాలని ఆయన నిర్ణయించుకున్నారు. ఇందుకుగాను ఆయన తిరువాన్కూరుకి 20కి.మీ. దూరంలోని వర్కల దగ్గర ఉన్న శివగిరి అనే స్థానాన్ని ఎంచుకున్నారు. ఆయన అక్కడ ఒక గుడిసె నిర్మించుకున్నారు. ఒక శుభముహూర్తాన ఆయన అందులో తన సాధనను ప్రారంభించారు. ఆయన ప్రధానంగా దుర్గాదేవిని పూజించారు.

కొద్దిరోజుల్లోనే ఆ ప్రదేశం తీర్థస్థలంగా

మారిపోయింది. నారాయణ గురు అక్కడ ఒక సంస్కృత పాఠశాలను ప్రారంభించారు. పేదపిల్లలకు, అనాథలకు ఆయన అందులో విద్యను అందించసాగారు. దానితోపాటు చేతి పనులను నేర్పించేవారు. అందులో కుల, వర్గ భేదాలు ఉండేవి కావు. నారాయణ గురు “రోజంతా చేతులకి, కాళ్లకి ఏదో పని చెప్పు. అవి విశ్రాంతి లేని గుర్రాల వంటివి. పనిచేయకపోతే శరీరం అనారోగ్యం పాలవుతుంది” అని చెప్పేవారు. తన భోజనాన్ని తానే వండుకునేవారు. తన బట్టలను తానే ఉతుక్కునేవారు.

1904 - 1913 మధ్యకాలంలో ఆయన అనేక మందిరాలు నిర్మించారు. ఇంగ్లీషు, సంస్కృతం నేర్పే పలు పాఠశాలల్ని ఏర్పాటు చేశారు. వర్కలలో ఆంజనేయ మందిరాన్ని కట్టించారు. త్రిచూర్, కన్నూర్, తాలాసెరి, కోజికోట్, మంగుళూర్ వంటి వివిధ ప్రాంతాల్లో ఆయన గుడులు కట్టించారు. 1912లో శివగిరిలో శారదాదేవి మందిరాన్ని నిర్మించారు.

‘ఓం సహోదర్యం సర్వం’

1913లో నారాయణ గురు అల్వాయిలో ఒక ఆశ్రమాన్ని స్థాపించారు. ఆయన దానికి అద్వైత ఆశ్రమం అని పేరు పెట్టారు. ఇది ఆయన ఆధ్యాత్మిక జీవితంలోని ఒక మహత్తర ఘట్టం. దేవుని దృష్టిలో మానవులంతా సమానమే “ఓం సహోదర్యం సర్వం” అనే సందేశం కోసమే ఈ ఆశ్రమంలోని కార్యక్రమాలన్నీ అంకితమయ్యాయి. ఆయనకి 60ఏళ్లు పూర్తి కాగానే - మంగుళూరు నుంచి సింహళం దాకా సముద్ర తీర గ్రామాలన్నీటా ఆయన జన్మదినాన్ని జరుపుకునేందుకు ఏర్పాట్లు జరిగాయి. 1918 - 1923 మధ్యకాలంలో ఆయన శ్రీలంక వెళ్లి అక్కడి ప్రజలకు “ఓం సహోదర్యం సర్వం” బోధనలు చేశారు. 1921లో “సర్వత్ర బంధుత్వ” సమ్మేళనం జరిగింది. తిరిగి 1924లో అల్వాయిలోనే సర్వధర్మ పరిషత్ సమ్మేళనం జరిగింది. ఆ సదస్సులో నారాయణ గురు విభిన్న మత విశ్వాసాల తులనాత్మక అధ్యయనం కోసం బ్రహ్మ విద్యాలయాన్ని

అపారంగా ఇవ్వడం కాక - అవసరాన్ని కనిపెట్టి ఇవ్వడం నిజమైన ఔదార్యం.

స్థాపించాలని ప్రతిపాదించారు. ఫలితంగా నీలగిరి కొండల నడుమ నారాయణగురు గురుకులాన్ని స్థాపించటం జరిగింది.

మరిచిపోలేని రెండు సంఘటనలు

రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ దక్షిణ దేశయాత్రకని బయలుదేరారు. నారాయణ గురు కీర్తిప్రతిష్ఠల గురించి విని ఆయన ఆశ్రమానికి వచ్చారు. టాగూర్ - నారాయణ గురుల సమావేశం జరిగినంత సేపూ ఆశ్రమం జయఘోషలతో ప్రతిధ్వనించింది.

1925లో నారాయణ గురు, మహాత్మా గాంధీలు కలుసుకున్నారు. గాంధీజీ తత్వజ్ఞానం, కార్యప్రణాళికల వల్ల నారాయణ గురు ఎంతో ప్రభావితమయ్యారు. ఖాదీ, కుటీరపరిశ్రమలకు, పేదలకై రూపొందించిన అన్ని కార్యక్రమాలకూ ఆయన పూర్తి మద్దతునిచ్చారు. అస్పృశ్యతా నివారణా కార్యక్రమాన్ని కూడా ఆయన చేపట్టారు.

అదే సమయంలో స్వామీ దయానంద, వివేకానంద, రాజా రామమోహన రాయ్ లు సమాజోద్ధరణ కార్యాన్ని ప్రారంభించారు. నారాయణ గురు ఇదే పనిని తనదైన శైలిలో కేరళలో నిర్వహించారు. మనిషి-మనిషి మధ్య సమానత, సులువుగా ఈశ్వరోపాసన చేయడం - ఈ రెండు సిద్ధాంతాలనూ ఆయన ప్రచారం చేశారు. అన్ని కులాల వారికీ ఆలయ ప్రవేశం కల్పించేందుకు నారాయణ గురు జీవితాంతం కృషి చేశారు.

వైకోమ్ సత్యాగ్రహం

ఇక సత్యాగ్రహాల యుగం ప్రారంభం అయింది. కేలప్పన్, మాధవన్, కృష్ణస్వామి వంటి యువకులు దీనికి నేతృత్వం వహించారు, సత్యాగ్రహం చేసేవారు. గాంధీజీ ఆశీర్వాదం పొంది, వైకోమ్ అనే నగరంలో సత్యాగ్రహం మొదలుపెట్టారు. ఈ గ్రామంలోని శివాలయానికి వెళ్లే మార్గంలో హరిజనులకు ప్రవేశం ఉండేది కాదు. ఆ నిషేధానికి వ్యతిరేకంగా సత్యాగ్రహం చేసేవారికి ఆయన ఆదేశాలు పంపేవారు. నారాయణగురు ఈ సత్యాగ్రహంలో పాల్గొనకపోయినా, తన

అనుచరులను ఇందులో పాల్గొనేందుకు ప్రోత్సహించారు. ఛాందస భావా లున్నవారు ఈ సత్యాగ్రహాన్ని వ్యతిరేకించారు. చివరికి 1925వ సంవత్సరం ఏప్రిల్ నెలలో సమస్యని పరిష్కరించేందుకు గాంధీజీ స్వయంగా అక్కడికి వచ్చారు. గాంధీ - నారాయణగురులు ఈ సమయంలోనే కలుసుకున్నారు. నారాయణగురు మనసులో గాంధీజీ పట్ల అపారమైన శ్రద్ధాభక్తులు ఉండేవి. చివరికి సత్యాగ్రహం పాక్షికంగా విజయవంతం అయింది. హరిజనులకు దారి తెరుచుకుంది. 1937లో తిరువాన్కూర్ ప్రభుత్వం రాజుగారి పేరిట ఒక శాసనాన్ని అమలు చేసి, హరిజనులకు ఆలయ ప్రవేశం కల్పించింది. భారతదేశం మొత్తంలో ఇటువంటి శాసనం అమలు కావడం అదే తొలిసారి. సత్యాగ్రహం సమాప్తం అయింది. నారాయణగురు సత్యాగ్రహానికి గుర్తుగా ఆ స్థలంలో పేద పిల్లల కోసం ఒక ప్రాథమిక పాఠశాలను స్థాపించారు.

నారాయణ గురు నిర్యాణం

1928 సెప్టెంబర్ లో నారాయణగురు తీవ్రమైన అనారోగ్యం పాలయ్యారు. ఆయన అంతిమ దర్శనం కోసం భక్తులు తండోపతండాలుగా రాసాగారు. ఆ సంవత్సరం కేరళ, మద్రాసు, శ్రీలంకలోని భక్తులు పెద్ద ఎత్తున గురువుగారి జన్మదినం జరుపుకున్నారు. నారాయణ గురు ప్రముఖ శిష్యులైన డా॥ నటరాజన్ (ఈయనను తరువాత నటరాజన్ గురు అని పిలిచేవారు. ఇటీవలే వీరు పరమపదించారు) అప్పుడు జెనీవాలో ఉన్నారు. ఆయన జెనీవాలోనూ నారాయణ గురు జన్మదినాన్ని జరిపారు. తనకు అత్యంత ప్రియమైన వర్కలలోనే నారాయణ గురు సెప్టెంబరు 20, 1928న తనువు చాలించారు.

ఈ విధంగా ఒక రైతుబిడ్డ, ఆశాన్, యోగి, గురు దశలను దాటి నానూ అనంతంలో లీనమైపోయారు.

సాహిత్య సృష్టి

నారాయణ గురు గొప్ప సంస్కృత పండితులు. ఆయన సంస్కృతంలోనూ, మలయాళంలోనూ రచనలు చేశారు. “జాతి

ఆత్మోపలబ్ధి నందుకున్నవాని ఉనికి ప్రపంచ సౌఖ్యానికి కారణమవుతుంది.

మీమాంస” ఆయన వ్రాసిన గ్రంథం. అందులో అయిదు భాగాలున్నాయి. జీవన తత్వజ్ఞానాన్ని ఆ పుస్తకంలో ఆయన చాలా తేలికైన భాషలో వివరించారు. ఇందులోని తొలిభాగం సంస్కృతంలో, మిగతా భాగం మలయాళంలో ఉంది. “మనుషుల మధ్య కుల భేదాలకు తావు లేదు. మానవత ఉన్న ప్రతివాడూ మనిషే. భాష, ఆచార వ్యవహారాలలో తేడా ఉండవచ్చు. కానీ అవి కుల భేదాలకు కారణాలు కానేరవు. మనుషులంతా సమానమే” అన్నది తొలిభాగం సారాంశం.

రెండవ భాగంలో “ప్రపంచంలోని ప్రజలందరినీ ఒకే ధర్మం. అందరినీ ఒకే జాతి. దేవుడు ఒక్కడే. అందరి శరీరాలలో ఒకే రక్తం ప్రవహిస్తోంది” అని ఆయన బోధించారు.

ఈ గ్రంథం సమానతని బోధిస్తుంది. ఇది విశ్వ బంధుత్వానికి మారుపేరు. ఈ సిద్ధాంతాలని నిత్య జీవితంలో ఎలా ఆచరించాలో చెబుతూ నారాయణ గురు ఇలా పేర్కొన్నారు - “సమ్మకాలు, వేష భాషల్లో తేడాలు ఉండవచ్చు. కానీ కలిసి భోజనం చేయడం, వివాహం చేసుకోవడం తప్ప కావు. ఎందుకంటే ఆ పరమేశ్వరుడే అందరినీ సృష్టించాడు.” కుల రహిత సమాజమే ఆయన ధ్యేయం. ఆ సిద్ధాంతాన్నే ఆయన పాటించారు. అల్వాయి ఆశ్రమం వార్షిక సమ్మేళనంలో ఇచ్చిన సందేశంలో నారాయణ గురు తత్వజ్ఞానం ఇమిడి ఉంది. “మతం వ్యక్తిగతమైనది. దానికి మనస్సు ఆధారం. అయితే ప్రతి వ్యక్తిదీ వేర్వేరు మతం అనడం పొరబాటు. ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలకూ ‘ఆత్మ’ మూలం. అన్ని వర్గాలూ ధర్మాన్ని, సత్యాన్ని స్వీకరిస్తాయి. అందరి ధ్యేయమూ ఒక్కటే. అందరూ మానవజాతికి చెందినవారే. అందరి ధర్మం ఒక్కటే. దేవుడు ఒక్కడే” - అని ఆయన ఆ ప్రసంగంలో చెప్పారు.

సర్వేజనాస్సుఖినోభవంతు

వ్యక్తి తన మతాన్ని విడిచి ఇంకో మతాన్ని స్వీకరించడాన్ని నారాయణగురు వ్యతిరేకించారు. ఆయన ఇదే సందేశాన్ని ఇచ్చేవారు. “సర్వేజనాస్సుఖినో భవంతు” ప్రార్థనలోని

మూలమంత్రం ఇదే. నారాయణ గురు సాహిత్యం వల్ల సమాజం అభివృద్ధి చెందింది. పలువురు కొత్త రచయితలకు ప్రేరణ లభించింది. కేరళలోని తొలి సాహిత్యవేత్త కుమారన్ ఆశాన్ నారాయణ గురు సహకారం వల్లే వెలుగులోకి రాగలిగారు.

మార్గదర్శనం

భవిష్యత్ తరాలు సంస్కృతి నుంచి దూరం కాకూడదు. మానవతే మూల మంత్రం. దీనికోసం ఆయన కులాంతర, మతాంతర వివాహాలను సమర్థించారు.

గురుపదేశం: ఆలయం

ఆలయాలు ఏ ధ్యేయం కోసం నిర్మాణమవుతున్నాయో, ఆ ధ్యేయాన్ని మనం మన జీవితాల్లో పాటిస్తున్నామా? దేవుని పూజ కేవలం ఆలయంలోనే కాక - ప్రతి ఇంటా, ప్రతి హృదయంలో జరగాలి. అన్నిటా ఆయన ఉనికిని చూడగలగాలి.

నారాయణ గురు సూక్తులు

భూతదయ: మానవుల సమైక్యత వల్ల విశ్వభ్రాతృత్వం వికసిస్తుంది. ఇదే జీవన సిద్ధాంతం కావాలి.

పూజ : ఈశ్వరుని పూజ సర్వత్రా జరుగుతుంది. ప్రతిసారి విగ్రహం అక్కరలేదు. శ్రద్ధ, భక్తి, కర్తవ్య నిష్ఠలతో ఆలయానికి వెళ్లు. ఈ సిద్ధాంతాన్నే జీవితంలో ధృఢంగా ఆచరించు. ఇదే నిజమైన పూజ.

మధ్యపానం: మధ్యం విషంతో సమానం.

విద్య : విద్య సర్వాంగీణ వికాసానికి సర్వోచ్చ సాధనం. అందుకే ప్రతి స్త్రీ, ప్రతి పురుషుడూ చదువుకోవాలి.

సమాజాభివృద్ధి : దేశంలోని ప్రతివ్యక్తి ఉద్యమిస్తే తప్ప దేశ సంపద అభివృద్ధి చెందదు. మన పిల్లలకి పారిశ్రామిక విద్యాలయాల్లో చదువు నేర్పించాలి.

- జి.వి.నారాయణ మూర్తి.

మూఢ భక్తితో ఆచరించినా, సత్కర్మలు ఫలాలను ఇస్తాయి.

ప్రకృతి మాతను శరణుకోరే తరుణమిది

ఆవు దగ్గర దూడ నెమ్మదిగా ఆవుకు బాధ కలుగకుండా పాలు తాగుతుంటే ఆవు దానిని ఎంతో ప్రేమతో నిమురుతూ కడుపు నిండా పాలిస్తుంది. దూడ దురుసుగా తన పొడుగును కొరికి రక్తసిక్తం చేస్తే అది కాలితో ఒక తోపు తంతుంది. ఒకరి ప్రవర్తన కనుగుణంగా మరొకరి ప్రవర్తన ఉంటుంది.

మనిషిని పట్టిన దురాశ

ప్రకృతి మనకు తల్లి. ఆమె మనకొసంగిన అనేక దానాలవల్లనే శరీర నిర్మాణం నుండి మానసిక వికాసం వరకు ఎదిగాము. ప్రపంచంలోని సౌకర్యాలన్నీ ఆమె భాండాగారం నుండి మనకు లభించినవే. మానవజాతి గర్వించ గలిగినట్లుగా ఆమె మనకొసంగిన ఈ సంపదను సదుపయోగము చేసినట్లయితే - ఏ విధమైన కొరతా ఉండదు. ప్రకృతి సంతులనం దెబ్బతినదు. అదృశ్య జగత్తులో ఏ సంక్షోభమూ ఉండదు. మూర్ఖత్వంతో అత్యాశకుపోయి రోజుకొక బంగారు గుడ్డు నిచ్చే బాతును మొత్తం బంగారం ఒకేసారి తీసుకోవాలనే దురాశతో కడుపుకోసినట్లు - అనుచితమైన పనులను మానవుడు ప్రకృతి ఎడల చేస్తున్నాడు.

వేగంగా నడవబడే వాహనాలు, పరిశ్రమల కోసం పెట్రోలు, బొగ్గు విపరీతంగా వాడడంవల్ల వాయుమండలం కలుషిత మౌతున్నది. భూగర్భ సంపద అంతరించిపోతున్నది. భూకంపాలు తదితర ప్రకృతి ప్రకోపాలు వరుసగా పెరుగుతుండడంవల్ల భూగర్భ ఖనిజాలు ఈ శతాబ్దంలోనే అంతరించిపోతాయి.

మదిరాపానంవల్ల కలిగే ఉన్మాదం తెలిసిందే. త్రాగుబోతులు మురికి కాలువల్లో తలముంచడం, నోటికివచ్చిన విధంగా ప్రేలడం, పిచ్చివాళ్ళలాగా ప్రవర్తించడం చూస్తున్నాము. కానీ ఇంకొక విధమైన ఉన్మాదం మానవుడికి తన విజయాలవల్ల

కలిగే అహంకారం. ఇది ఎక్కువయ్యే కొద్దీ తప్పుడు పనులు చేస్తుంటాడు. శరీరం బలిష్ఠమైనపుడు గూండాగిరీ, డబ్బు ఎక్కువైనపుడు దుర్వ్యసనాలు అలవరచుకుంటాడు. విజ్ఞానం అణుబాంబులనూ, రసాయనిక బాంబులనూ తయారుచేయడానికి ఉపకరిస్తున్నది. విశ్వ విజయం కావాలన్న దుర్బుద్ధి వినాశనానికి దారితీస్తోంది. సామాన్యులు కూడ అనుకరణ మోజులోపడి అసహ్యకరంగా తయారయ్యారు.

లోపించిన దూరదృష్టి

ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూములో కూర్చుని తాత్కాలికంగా హాయిని అనుభవిస్తారు. కానీ శరీరంలో రోగనిరోధక శక్తి క్షీణించి జలుబు మొదలైన రోగాల బారిన పడతారు. రకరకాల తీపివంటలూ, మాంసమూ మొదలైనవి తినడానికి రుచిగా ఉండి, ఎక్కువగా తిన్నందువల్ల జీర్ణకోశం పాడై, రక్తసంబంధమైన అనేక రోగాలు వస్తాయి. ధనాశతో జనం అనేకరకాలైన అనాచారాలను అవలంబిస్తున్నారు. వినోదం, మనోరంజనమనే పేరుతో చూచే దృశ్యాలు కాముకతనూ, మోసాన్నీ, ఇతరులను హింసించడాన్నీ ప్రేరేపిస్తున్నాయి. వాటివల్ల కళ్ళకు ఆనందం కలుగవచ్చేమోకానీ శీలం నికృష్టమౌతున్నది. ప్రకృతి మనకు నష్టాన్ని కలుగచేయదు. అటువంటప్పుడు సంకుచిత స్వార్థంతో ఎలాంటి పనినైనా చేయాల్సిన అవసరం ఏముంది? మనిషి చెట్లను ఇష్టంవచ్చిన రీతిలో నరుకుతున్నాడు. ప్రాణులకు సరైన ఆహారం దొరకడం లేదు. కృత్రిమ ఎరువులు, క్రిమినాశక మందులవల్ల పండించే పంటలు తాత్కాలిక లాభాల్ని కలుగ చేస్తాయి కానీ తర్వాతికాలంలో పరిణామం చాలా హానికరంగా ఉంటుంది.

వైజ్ఞానికులూ, మేధావులూ సాధించిన విజయాలను తత్పర్యంతో చూచినపుడు - ఈ స్వల్ప విజయాలపై గర్విస్తుండేన

స్వధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ దాని ఫలాన్ని ఈశ్వరుడికి అర్పించడమే నిజమైన ఈశ్వరారాధన.

మానవుడు తనకే కాకుండా సమాజానికి కూడ ప్రమాదకరమైన కార్యాలను చేస్తున్నాడని స్పష్టమవుతోంది.

అకాశమంతటా ఉపగ్రహాలవల్ల కాలుష్యం చేరింది. గాలి, నీరు కలుషితమై తమ స్వచ్ఛతను కోల్పోయాయి. మానవుడు ఇతరుల కీడునే కాంక్షిస్తున్నాడు. దీనివల్ల అతను శీలరహితు డవుతున్నాడు. ఈ విధంగా ఎన్నో సమస్యలు, ఆపదలు ఎదురౌతున్నాయి.

ప్రకృతి విధిస్తున్న శిక్షలు

మితిమీరిన ఈ మూర్ఖత్వాన్ని ప్రకృతి ఒక హద్దువరకే ఓర్పుకోగలుగుతుంది. ఎంత దయగల తల్లిఅయినా దండించక మానదు. అలాగే ప్రకృతి కూడ.

అనుభవంలోకి వస్తున్న సంఘటనలను పరిశీలించినపుడు అవాంఛనీయమైన క్రియల ప్రతిక్రియ ఎంత కఠినమైందో తెలుస్తుంది. ఒక్కోసారి దారి మార్చుకోవాలన్నా సరిదిద్దుకోలేకపోయే పరిస్థితి కలుగుతుంది. డయాబెటీస్, బ్లడ్ ప్రెషర్ మొదలైన వ్యాధులు తినే ఆహారం మీద నియంత్రణ ఉండేలా చేసి బాధ కలిగిస్తాయి. సంయమనంలేని వారు సాధారణ స్థితిలో ఎవరు చెప్పినా వినరు. దాని ఫలితం ప్రాణాంతకమైనపుడు ఆపరేషన్ చేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడి, ఆపరేషన్ బాధ ననుభవించాలి. డబ్బును నీళ్ళలాగ ఖర్చు చేసి బాధపడాల్సి వస్తుంది. ఇది ప్రకృతి కఠినంగా విధించే శిక్ష.

మనిషికి విశృంఖలత్వం తగదు. భయంకరమైన పరిస్థితు లెదురైనపుడు అతను గత్యంతరం లేక నడవడి మార్చుకుంటాడు. వేగంగా పరిగెత్తుతున్నవానికి ఒక పెద్ద గుంట అడ్డంవస్తే తప్పుకొనిపోతాడు. ఎంత ఉత్సాహవంతుడైనా ఒక సర్పంగానీ, సింహంగానీ ఉన్నట్లు తెలిస్తే తిరిగి వెళ్ళిపోతాడు. గత శతాబ్దంలో ప్రకృతి ఎడల మనం ఎంత మూర్ఖంగా ప్రవర్తించామో, వాటి పరిణామాలు ఎటువంటివో తెలుసుకోవాల్సిన సమయమాసన్నమైంది. నిద్రిస్తున్నప్పుడు

ఉచితమైనవిగా, మనస్సుకు ఆనందం కలిగించేవిగా వేటివైతే భ్రమిస్తామో, నిద్రలేచాక వాటి యధార్థాన్ని గ్రహిస్తాము. అలాగే - నవయుగ ప్రభాత కిరణాలు రాగానే గతశతాబ్దిలో చేసిన తప్పులు గ్రహించి పద్ధతిని మార్చుకోవాలి.

పరివర్తనకు తరుణ మిది

సదాశయాలనూ, దూరదృష్టిని పాటించాలనే అంతఃప్రేరణయే ఈశ్వరీయ అనుశాసనం. ఇదే ప్రకృతియొక్క నియంత్రణ, సంతులనం. ఇక ఇటువంటి ఉన్నతమైన సంస్కరణ సమయమే నడుస్తుంది. దానినే మహా పరివర్తన అని పిలుస్తారు. అధ్యాత్మభాషతో దానినే “కృతయుగ అవతరణ” అంటారు. ఈ పరివర్తనకు అనువైన సమయం ఇప్పుడు వచ్చిందనే తెలుస్తోంది.

శిక్ష ననుభవించిన దూడ సక్రమంగా తల్లిపాలు తాగుతుంది. అలాగే ఇకముందు ఆహారంలో శాకాహారానికే ప్రాధాన్యముంటుంది. ప్రజలు భూమిని సదుపయోగం చేసుకుంటారు. పచ్చటి పైర్లు పెరుగుతాయి. శాకాహారంపై ఆధారపడితే మేలు జరుగుతుందని జనం అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకుంటారు. జన సమ్మర్దమైన ఇళ్ళల్లో కృత్రిమ ప్రకాశం మధ్యలో ఉంటున్న జనం ఇక గ్రామాలకు వెళ్ళి, అక్కడి స్వచ్ఛమైన గాలినీ, వెలుతురునూ ఆశ్రయించాలని నిర్ణయం తీసుకుంటారు. రాబోయే శతాబ్దంలో అధిక శాతం ప్రజలు పట్టణాల్ని వదిలి పల్లెలకు చేరుకోవాలన్న నిర్ణయం తీసికొని ఆవిధమైన ప్రణాళిక తయారు చేసుకుంటారు. గ్రామాలు అభివృద్ధి చెందుతాయి. భూములు సారవంతం కావడంవల్ల మానవులూ, పశువులూ, వృక్షాలూ సరైన రీతిలో జీవిస్తూ ఒకరికొకరు పోషకులౌతారు.

నేడు నగరాలు సురస నోటిలాగ విస్తరించి పోతున్నాయి. కానీ రాబోయే శతాబ్దంలో వాటి రూపమిలా ఉండదు. అవి శిథిలాలవుతాయి. గ్రామాలు అభివృద్ధి చెందుతున్నట్లే, నగరాలు కూడ మానవులకు నివాసయోగ్యంగా, ఉపయోగకరమైన పరిమితమైన ప్రయోగశాలలుగా ఉంటాయి.

ఆడంబరాల కోసం వివాహాదులలో అవసరమైన ఖర్చులు చేయరాదు - శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి.

విశ్వవిద్యాలయాలకూ, కళాశాలలకూ భవనాలు నిర్మించబడతాయి. కానీ ప్రజలు మాత్రం గ్రామాల్లో ఉండడానికే ఇష్టపడతారు. ఆఖరికి ప్రకృతి సమీపానికి తిరిగివస్తారు.

జనాభాపై అదుపు

ఏ వనీ లేకపోతే తలమీద స్వారి చేసే భూతం కాముకత. దానికి ప్రేరణ అశ్లీల సాహిత్యం, అశ్లీల సంగీతం. స్త్రీ పురుషులు ఏవైనా మంచి నిర్మాణ కార్యక్రమాలు చేపట్టి సోదరభావంతో పనిచేస్తే, మనస్సుకు ఆహ్లాదం కలుగుతుంది. కాముకత ఒక అసహ్యకరమైన ప్రవృత్తిగా భావించబడుతుంది. ఇలాంటి దశలో స్త్రీ పురుషులు ఆరోగ్యవంతులుగా ఉంటారు. తగినంత తీరిక దొరుకుతుంది. పరిమితమైన సంతానం ఉండడంతో వారిని సుసంస్కారులుగా చేసే సామర్థ్యం కలుగుతుంది. అధిక జనాభా వలన నేడు కలుగుతున్న కష్టాలు తొలగిపోతాయి.

ధనార్జనా, దర్పమూ నిస్సారమనే విషయాన్ని ప్రతిభావంతులు తెలిసికొని లోకకల్యాణం కోసం అభివృద్ధి

కార్యక్రమాలను చేపడతారు. మేధావులు ఉన్నతిని సాధించి మనీషులమైనామన్న అనుభూతి పొందుతారు. మానవుని ఉన్నతికి కావలసిన సాహిత్యం నేడు లభించడం లేదు. కానీ ఇకముందు నవయుగానికి తగినట్లుగా మానవుని మలచడానికి కావలసిన మంచి సాహిత్యం ఎక్కువగా లభ్యమవుతుంది. అది వేదాంతంపై, యధార్థవాదంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రజారంజకంగా, లోకకల్యాణకరంగా వినోద సాధనాలు రూపొందుతాయి.

ప్రకృతిని శరణుపొందే యుగం

మనం తిరిగి ప్రకృతి శరణులోకి రావలెనన్న కోరిక ప్రతి ఒక్కరి మనస్సులో ఉత్పన్నమైనపుడు, ప్రకృతి మీద ఆధిపత్యం చెలాయించాలన్న వర్తమానపు మూర్ఖత పలాయనమౌతుంది. సంత పురుషులూ, సజ్జనులలాగ సరళమూ, సౌశీల్యమూ గల జీవనమునకు శిక్షణ, ప్రేరణలను మహాకాలుడు ప్రతి ఒక్కరి మనస్సులోనూ నింపుతాడు.

- అనువాదం : కె.అరవిందమ్మ

ఒక్కొక్క మెట్టే ఎక్కుతూ...

తిరుచునాపల్లిలో ఒక విద్యార్థి బళ్ళో చేరటానికి వచ్చాడు. అతనికి పరీక్ష పెట్టారు. ఆ బాలుని యోగ్యతను, అద్భుతమైన ప్రతిభను గమనించి ఆ ప్రధానాధ్యాపకుడు, ఉపాధ్యాయులు విస్తుపోయారు. అందరూ ఆలోచించుకుని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. అపార మేధా సంపత్తిగల ఈ విద్యార్థిని కళాశాలలోనే చేర్చిస్తే బాగుంటుందని అనుకున్నారు. ప్రధానాచార్యుడు ఆ బాలుని పిలిపించాడు. తాను, తన సహచరులు అనుకున్న విషయాన్ని అతని ముందుంచాడు. ఆ విద్యార్థి ఇలా జవాబు చెప్పాడు - 'మీకు నాపట్ల గల సద్భావనకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను. కాని విద్యాభ్యాసంలో ఒక క్రమం ఏర్పడి ఉంది. దానిని భంగమొనర్చటం భావ్యం కాదు. ఒక్కొక్క మెట్టే ఎక్కి నేను ఉన్నత శిఖరాలు అందుకోవాలి. ఇదే నా కోరిక. జీవితంలో ముందుకు పోయేందుకు ఇదే మంచిది. నేను గంతులు వేయడల్చుకోలేదు. ఒక్కొక్క అడుగే వేస్తాను. దృఢంగా ముందుకుసాగుతాను.' ప్రధానాచార్యుడు ఆ బాలునివైపు చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఆ బాలుని నేత్రాలలో ఉజ్జ్వలమైన అతని భవిష్యత్తును తిలకిస్తున్నాడు. తక్కువ ప్రయత్నంతో లభించే విజయాన్ని త్రోసిరాజన్న ఆ బాలుని పేరు చంద్రశేఖర వెంకటరామన్. తరువాతి కాలంలో ఆయన భౌతికశాస్త్రంలో అనేక క్రొత్త విషయాలను కనుగొన్నాడు. నోబుల్ బహుమతిని పొందాడు.

నీవు ఇతరులకు సాయపడినప్పుడు నీ మనస్సు, నీ బుద్ధి పరిశుద్ధ మవుతాయి - శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి.

కనపడని బంధం

స్నానం చేసే, ప్రార్థన చేసే వృక్షాలు

వృక్షాలకు, మొక్కలకు ప్రాణమున్నదనే నిజాన్ని శాస్త్రం ధృవీకరించింది. ఇతర జంతువులవలెనే వృక్షాలు కూడ శ్వాసించగలగడమే కాక, బాధను, ఆనందానుభూతిని పొందగలవు. భారతీయ శాస్త్రవేత్త జగదీశ్ చంద్ర బోస్ చాలాకాలం క్రితమే మార్గదర్శనాన్ని చేసే ప్రయోగాలద్వారా దాన్ని నిరూపించాడు. మొక్కలు జీవులే అయినప్పటికీ, వాటి జీవిత చక్రాలకు అంతర్గతంగా కొన్ని హద్దులున్నాయి. అవి ఒక చోటి నుంచి ఇంకొక చోటికి కదలలేవు. కనుక అవి నిలబడిన చోటనే తమ జీవన కార్యక్రమాలను నిర్వహించవలసి ఉంటుంది.

అయినా అప్పుడప్పుడు కొన్ని వృక్షాలు మాత్రం ఈ హద్దుల నతిక్రమించి, శాస్త్ర పరిధికి అంతు చిక్కని రీతిలో అసాధారణమైన కొన్ని కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నాయి. ప్రకృతి తన హృదయంలో చాలా రహస్యాలను నిక్షిప్తం చేస్తుందనేది ఈ అంశాలవలన తిరిగి ప్రకటితమౌతోంది.

జె.సి.బోస్, 'మొక్కల చేవ్రాళ్ళు, వాటి విశదీకరణ' అనే గ్రంథంలో చాలా అసాధారణమైన వైఖరిని ప్రదర్శించే వృక్షరాజాల ప్రవర్తనకు సంబంధించి అనేక ఉదంతాలను వెల్లడించాడు.

అలాంటి వాటిలో భారతదేశంలోని పశ్చిమబెంగాలు రాష్ట్రానికి చెందిన ఫరీద్పూర్లోని తాడిచెట్టాకట్టి. ఆ తాడి చెట్టు తన జాతి వృక్షాలవలె పగలంతా నిటారుగా ఉండి, ప్రతి గాలితాకిడికి, తన ఆకులను ఊపుతూ, శబ్దంచేస్తూ తన సామాన్య లక్షణాలను ప్రకటిస్తుంది. కాని దేవాలయాలలో గంటల సవ్వడి వినబడే సాయం వేళలో, ఈ వృక్షం ఎవరో తెలియని దేవుని ప్రార్థిస్తున్నట్లు సాష్టాంగ దండప్రణామం చేసే రీతిలో భూమిపై మోకరిల్లుతుంది. ప్రకృతిలోని ఈ అద్భుత క్రీడను చూడడానికి ప్రజలు గుంపులుగా ప్రతి సాయంత్రం అక్కడకు చేరుకుంటారు. ఈ వృక్షం మనుషుల కోరికలను తీరుస్తుందని, శారీరిక, మానసిక రుగ్మతలను నయం చేస్తుందని అక్కడివారు నమ్ముతారు. కాని ఎలా? ఇది ఇప్పటికీ అంతుపట్టని రహస్యం మాత్రమే.

వృక్షాలు ప్రార్థనలు చేయడమే కాదు, స్నానాలు చేస్తుంటాయని కూడా తెలిసింది. వినటానికి ఆశ్చర్య మనిపించినా - స్నానాలు చేసే వృక్షాల గురించి సర్ జగదీశ్ చంద్రబోస్ అనేక విషయాలను వివరించాడు. ఫరీద్పూర్లో అటువంటి వృక్షమొకటి ఉంది. ఒక చెరువు గట్టుపైన అది నిలిచిఉంది. పగలంతా నిటారుగా నెమ్మదిగా ఉండే ఆ చెట్టు సాయంత్రమయే సరికి, చెరువులో మునక వేయాలని తహతహలాడుతున్నట్లు, చికాకుపడుతున్నట్లు, లక్షణాలను కనబరుస్తుంది. చివరగా, అనేక ప్రయత్నాల తర్వాత, ఆకులు కొమ్మలను దగ్గరకు చేర్చి, వంగి, చెరువు నీటిలో మునుగుతుంది. కొంతసేపలా నీటిలో ఉన్న తర్వాత, క్రమక్రమంగా అది లేస్తూ, నెమ్మదిగాను చల్లగాను సామాన్య స్థితిలో నిలుస్తుంది. జనాలు దాన్ని 'స్నానాల తాడి చెట్టు' అని పిలుస్తారు. ఈ చెట్టుకు స్నానం చేయాలనే ఈ రహస్య తపన ఉండడం వెనుకగల కారణమేమిటో ఎవరికీ తెలియదు.

మానవ జ్ఞానానికి అర్థమయ్యే స్థితికి సమస్యగా కన్పించే వింత ప్రవర్తనగల చెట్లు భారతదేశం బయటకూడ కన్పించాయి. చాలా ఇతర దేశాలలో కూడ "ప్రార్థించే" "మతపరమైన" చెట్లున్నాయి. ఇవి తమ అసాధారణమైన ప్రవర్తనా విధానాలతో వివిధ ప్రాంతాల ప్రజల నాకర్షిస్తున్నాయి. జె.సి.బోస్ ఇంగ్లండులోని లివర్పూల్లో ఉన్న ప్రత్యేక తరహాలో ప్రార్థన చేసే వృక్షం గూర్చి పేర్కొన్నాడు. ఒక చిన్న సెలయేరు ప్రక్కన దట్టంగా పెరిగిన ఆ విల్లో వృక్షం అప్పుడుప్పుడు మాత్రమే ప్రార్థన చేస్తుంది. ప్రార్థించే సమయంలో పూర్తిగా నేలపై మోకరిల్లుతుంది. తర్వాత ఎప్పటివలె నిటారుగా నిలుస్తుంది. ఉదయం ప్రార్థన చేసేటప్పుడు మాత్రం పూర్తిగా నిశ్శబ్దంగా ఉంటుంది.

దక్షిణాఫ్రికాకు చెందిన ప్రార్థించే తాడిచెట్టు కూడ వింతైన ఈ వృక్షాలకోవలోనివిగా విఖ్యాతి చెందాయి. ఈ తాడిచెట్టు ఒక రైతుకు చెందిన పొలంలోనివి. ఒక తుఫాను ప్రభావం వలన ఈ చెట్టు వంగడం సంభవించింది. అప్పటి నుంచి వాటి ప్రవర్తనలో

ధర్మాచరణకు ప్రాతిపదిక శ్రద్ధ.

వంత మార్పు వచ్చింది. ప్రతి సాయంత్రం క్రమం తప్పకుండా పూజించే రీతిలో అవి వంగుతున్నాయి. రాబోయే కాలంలో భయంకర విపత్తు దాడి నుండి తమను రక్షించమని అవి ప్రకృతిమాతను కోరుతున్నవేమోనని వాటి యజమానుల నమ్మిక. అది సమంజసమేమో ననిపిస్తుంది. ఏమైనా వాటి కొత్త దినచర్య - సాయంత్రం ప్రార్థనలు - నిరాటంకంగా కొనసాగుతునే ఉన్నవి.

వెంటనే లక్షణాలు ప్రదర్శించేదిగా పేరొందిన “ర్హిజోఫోరా” వృక్షమొకటి అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోని ఫ్లోరిడా సముద్ర తీరప్రాంతంలో ఉంది. అలల ఉధృతి సమయంలో సముద్రపు నీరు ఆ చెట్టుపైపుకు వస్తున్నప్పుడు, దాని కొమ్మలు, ఆకులు అసాధారణమైన అలజడిని ప్రదర్శించ నారంభిస్తాయి. కొమ్మలు తరచు వంగుతూ, నిలుస్తూ కిందున్న నీటిని తాకటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లనిపిస్తుంది. ఈ శ్రమతో కూడిన ప్రయత్నం కొమ్మలు నీటిని తాకేదాకా కొనసాగుతుంది. ఆ చెట్టుకు స్నానం చేయాలనే తపన కాకపోతే మరేమై ఉంటుంది ఇద?

జీవితంలో సున్నితమైన భావజాలాన్ని ఉరికించే దిశలో చెట్లు, మొక్కలు భావించడమే కాకుండా, వాటిని ప్రత్యక్షంగా ప్రదర్శిస్తాయని ఈ ఉదాహరణవల్ల స్పష్టమౌతుంది. మొక్కలకే పరిమితమైన హద్దులు వాటిలోని జీవశక్తి ప్రవాహాన్ని పూర్తిగా ప్రకటించుకొనే అవకాశం ఇవ్వవనేది, ఇక్కడ మరో అంశం. శాస్త్రవేత్తలు ఇంకా అదనంగా పరిశోధనలు చేస్తూనే ఉన్నారు. కొంతవరకు వారిని విజయం వరించింది కూడ. శాస్త్రపరంగా ఈ రహస్యం ఛేదించబడితే, మొక్కలు-జంతువులమధ్య, మానవులు-చెట్ల మధ్య కనబడని బంధమేదో మనం కనుగొనటం సాధ్యమౌతుంది. మానవుల చేతనా పరిణామక్రమ మార్గాన్ని బాగా అర్థం చేసుకోవడం, ఈ కనబడని బంధాన్ని కనుగొనగలిగితేనే సాధ్యపడుతుంది.

- అనువాదం : బాసంగి శ్రీరాములు
★★★

పండితులకు పాఠం

తూర్పు బెంగాల్ ప్రాంతంలో కొన్ని జిల్లాలలో దుర్భిక్షం ఏర్పడింది. స్వామి వివేకానంద బాధితుల సహాయార్థం ఆహారం, ధనం వసూలు చేస్తున్నారు. వారు ధాకాలో ఉండగా వేదాంత పండితులు కొందరు శాస్త్ర చర్చల కొరకు వచ్చారు. స్వామిజీ వారిని సగౌరవంగా ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టారు. కరవు పరిస్థితిని సమీక్షిస్తూ అన్నారు, ‘కరవు బాధితుల కష్టాలు విన్నప్పుడు నా కళ్ళవెంట అశ్రువులు రాలతాయి. భగవదేచ్చ అలా ఉంది కాబోలు!’

ఇది విని పండితులంతా మౌనం వహించారు. ఒకరి మొఖం ఒకరు చూసుకున్నారు. సన్న సన్నగా నవ్వుకోవటం మొదలుపెట్టారు. వారి ఈ విచిత్ర ప్రవర్తన చూసి స్వామీజీ స్తబ్ధులైనారు. కొంచెంసేపు మౌనం వహించి ఇలా అడిగారు, ‘మీరెందుకో నన్ను చూచి నవ్వుతున్నారు?’ ఒక పండితుడు ఇలా అన్నాడు - “స్వామీజీ, మీరు వీతరాగులైన సన్యాసులనీ, ప్రాపంచిక సుఖ, దుఃఖాలకు అతీతులనీ మేము భావించాము. కాని మీరేమో నశ్వరమైన ఈ శరీరం కోసం కన్నీళ్ళు కారుస్తున్నారు. ఈ శరీరంలో నుండి ఆత్మ నిష్క్రమించిన తర్వాత ఇది ఎందుకూ కొరగాదు.” వారి వాదాన్ని విన్న స్వామీజీకి నోటమాట రాలేదు. ఆయనలో ఆవేశం ఒక్కసారి పైకి పెల్లుబికింది. లేచి తమ దండాన్ని పైకెత్తి ఆ పండితుల వద్దకు వచ్చి అన్నారు - “చూడండి, ఇది మీకు పరీక్ష. ఈ దండం మీ ఆత్మను కొట్టదు. కేవలం నశ్వరమైన దేహాన్ని మాత్రమే కొడుతుంది. మీరు నిజంగా పండితులే అయితే ఉన్నచోటనుండి కదలకండి.”

ఇంకేముంది? దండభయంతో ఆ పండితులు తమ శాస్త్ర పాండిత్యం యావత్తు మర్చిపోయారు. అక్కడ నుండి బ్రతుకు జీవుడా అని పారిపోయారు. ఇంటికి వెళ్ళిన తర్వాతగాని వారు ఊపిరి పీల్చుకోలేదు.

స్వధర్మాన్ని నిర్వహించడం పరమేశ్వరునికి నిజమైన సేవ.

తత్వ చింతన

ప్రేమ పరిధిని పెంచుకుంటేనే ప్రగతి

ప్రగతిలో ఏదో వికృతి

ప్రపంచమంతటా ఎంతో ప్రగతి. ధనం పెరిగింది. విద్యా బుద్ధుల అద్భుతం అంతటా వ్యాపించింది. ఇక విజ్ఞానమైతే దేవలోకంలోని వసతులన్నింటినీ భూలోకానికి చేర్చింది. వినోద సాధనాలు విపరీతంగా పెరిగాయి. వైద్యం మృత్యువును ఎదిరిస్తోంది.

ఇంత ప్రగతిని సాధించినా, మానవునిలో ఏదో వికృతి చొరబడి వృద్ధిపొందుతోంది. అతని జీవితాన్ని శూన్యంగా, ఒంటరిగా, భయావహంగా, ఏదో ముఖ్యమైనదాన్ని పోగొట్టుకున్నట్లుగా చేస్తోంది. ఎవ్వరి జీవితంలోనూ నిజమైన ఆనందం, ఉల్లాసం, సంతోషం, శాంతి ఉండడం లేదు. శాంతినీ, సామరస్యాన్నీ ఉత్పన్నం చేయాలనే లక్ష్యం నుండి అతను రోజురోజుకీ దూరమవుతున్నాడు. అతడిలో ఈర్ష్య, ద్వేషం, అసంతృప్తి మిగిలిపోతున్నాయి.

మానవుడు దేన్ని పోగొట్టుకున్నాడు ? ఏ కొరత అతన్ని పీడిస్తోంది ? స్వల్ప సాధనా లున్నప్పుడే కొన్ని కోట్ల సంవత్సరాల పాటు అందరూ శాంతిగా, సంతోషంగా జీవించగలిగారు. మరి ఇప్పుడింత ప్రగతీ, ఇన్ని సాధనాలూ ఉన్నా - ఇంత నిరాశ, ఇంత అశాంతి ఎందువల్ల ?

ప్రేమరాహిత్యమే అసలు సమస్య

నిజంగానే ఏదో కొరత మనిషి మీద ఆక్రమణ చేసింది. ఏదో పెద్ద పొరపాటు జరిగింది. మనిషి ఏదో ఒక ముఖ్యమైన వస్తువును పోగొట్టుకున్నాడు. ప్రేమ భావన కొరవడడమే అసలు సమస్య. ప్రేమ లేనందువల్లే మనిషి అన్నీ ఉన్నా ఏమీ లేనివాడయ్యాడు. ప్రేమలోని శక్తినీ, గొప్పతనాన్నీ, ప్రయోజనాన్నీ మనిషి నేడు విస్మరించాడు. ప్రేమ దివ్యమైంది. అది గొప్ప ఐశ్వర్యం. ప్రేమ లేకపోతే మానవుడికి తృప్తి అనేదే ఉండదు. దాహాన్ని తీర్చకపోతే శరీరం స్థిరంగా ఉండదు. శుష్కించి, వాడిపోయి, అది తన అస్తిత్వాన్నే పోగొట్టుకుంటుంది.

బ్రహ్మ-మాయ, శివుడు-శక్తి

శరీరం ఎగువన ఉన్న దివ్యత్వంలో ప్రేమ నిండి ఉంది. శరీరాన్ని సజీవంగా ఉంచాలంటే, ప్రేమ అనే పవిత్ర జలంతో దానిని తడుపుతూ ఉండాలి. అలా చేయకపోతే అంతరంగం శ్మశానంలా మండిపోతుంది. నేటి పరిస్థితి ఇదే. రోజురోజుకీ పెరుగుతున్న మత్తు పదార్థాల సేవనానికి కారణం ప్రేమ రాహిత్యమే. నిద్రమాత్రలు వేసుకోకపోతే నిద్రపట్టదు. మత్తు పదార్థాలు సేవించక పోతే రోజు గడవదు. చదువుకున్నవారి పరిస్థితి ఇదే. వెనుకబడ్డ వారు కూడ ఇదే విధంగా జీవితం అనే శవాన్ని ఈడ్చుతున్నారు.

ప్రేమ ఒక వ్యసనం కాదు. భావుకత గానీ, దుర్బలత్వం గానీ కాదు. ప్రేమ ఆత్మ యొక్క దాహం. అది ఏకాకిగా శరీరంలో బందిగా ఉండజాలదు. 'తన' అనేవారు కావాలి. తాను ఇతరులకు చెంది ఉండాలి. కలయికే సృష్టికి మూలం. బ్రహ్మ మాయనూ, శివుడు శక్తినీ తోడుగా తీసుకున్నారు. లేకపోతే ఈ ప్రపంచమనే ఉద్యానవనమే ఉండేది కాదు. ఆత్మల పరస్పర సన్నిహిత సంబంధమే అంతర్మీలనం. కలయికవల్లనే సృష్టి, ఉల్లాసం, బహుముఖ ప్రగతి. మరోప్రక్క వియోగం, శూన్యం, ఒంటరితనం భయాన్ని కలిగిస్తాయి. వాటిని భరించడం కష్ట మవుతుంది.

అణువును తన కుటుంబం నుండి విడదీసినప్పుడు భయానకమైన విస్ఫోటనం కలుగుతుంది. అణు విచ్ఛిత్తి ప్రక్రియ నేడు మానవాళికి మారణహోమాన్ని సృష్టిస్తోంది. ప్రేమ రహితుడు, ఏకాకి, హృదయశూన్యుడు అయిన వ్యక్తి కర్కోటకుడౌతాడు. ఉద్విగ్నూడూ, అసంతృప్తిపరుడూ అవుతాడు. ఈ విషయాన్ని మనం నేటి సమాజంలో ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాం.

మీరా, తులసీదాసుల దివ్యప్రేమ

వైభవం పెరిగింది. బుద్ధి అద్భుతాలను సాధిస్తోంది. సాధనాల విస్తరణ జరిగింది. కానీ అంతరంగం మరుగున పడింది. ఈ శరీరాన్ని మించి ఒకటున్నదన్న విషయం ఉపేక్షించబడింది.

ప్రేమ ఎంత సరసమో, మధురమో, సృజనాత్మకమో

నానాత్వంలో ఏకత్వాన్ని దర్శించడం మతానికీ, జీవితానికీ పరమార్థం.

హృదయాలు కలసిన దాంపత్య జీవనంలో చూడగలుగుతాము.

మీరాబాయి, సూరదాసు, తులసీదాసు - వీరంతా భగవంతుడిని ప్రేమించారు. జీవులలో ఏ మాతృభావన మనకు కన్పిస్తుందో ఆ ఉదారమైన వాత్సల్యమే ప్రేమ. మాతృ హృదయాన్ని చదివితే ఆ ప్రేమ ఎంత మధురమో మనం తెలుసుకుంటాము.

ప్రేమ ఆత్మయొక్క ప్రకృతి, ప్రవృత్తి. ఆంతరిక వికాసానికి ఒక క్రమం. స్వ అనే పరిధిని దాటితేనే భవబంధాల నుండి విముక్తి. ఎవరైతే స్వార్థంతో నేనొక్కడినే అనుకుంటాడో అతను ఒంటరితనాన్ని అనుభవిస్తాడు. నేను ఒకరికి వద్దు, నాకు ఒకరు అవసరం లేదు - అనుకుంటే, ఆ స్థితి అతి భయంకరమైంది. సహృదయతపైననే నీతి, సదాచారమూ ఆధారపడి ఉన్నాయి. ఇతరుల బాధల్ని తమవిగా, ఇతరుల సంతోషం తమదిగా చూడగలిగిన కోమల భావాలు అంతరంగంలో లేనంతవరకు మనుషులు శీలవంతులూ, ఉదారవంతులూ కాలేరు. **ఇతరుల ఎడల మమతతో నిండిన కోమల సంవేదనల తరంగమే ప్రేమ.**

గృహస్థం, వానప్రస్థం

ప్రారంభ దశలో భార్య, పుత్రుడు, సహచరులు, సాధుపురుషుల ద్వారా ప్రేమను వికసింపజేయాలి. ఆ తర్వాత ఆ పరిధిని దాటాలి. ప్రేమ ఈశ్వరుని వలె వ్యాపకమైంది. దానిని పరిమితం చేయకూడదు. వివాహ బంధంలో గృహస్థ జీవితాన్ని

గురించి ఆలోచించడం సముచితమే; సంతానాన్ని ప్రేమించడం సముచితమే. ఆ తర్వాత దాన్ని విస్తరింపజేసి వానప్రస్థం ద్వారా విశ్వవ్యాప్తం చేయడానికి ఉపక్రమించాలి. కేవలం ఇద్దరి మధ్య మిగిలిపోయే ప్రేమ గ్రుడ్డిది, వికలాంగి. ఇది సంతానానికీ, స్నేహితులకూ కూడ వర్తిస్తుంది. ఈ స్నేహ సద్భావనలను పెంపొందించి ప్రేమను పల్లవితం చేయాలి. **విశ్వ ప్రేమ రూపంలో పరిణతి చెందినప్పుడే ప్రేమ సార్థకమవుతుంది, పరిపూర్ణ మవుతుంది.**

ప్రేమభావనలు కుంచించుకు పోవడం వల్లనే నేడు మనిషి అంతరంగంలో శూన్యత ఏర్పడింది. సంకుచిత స్వార్థమే నేటి దయనీయ దుస్థితికి కారణం. ఇంద్రియ సుఖాలూ, తృప్తలూ, వ్యక్తిగత సంపాదనలను గురించిన విపరీతమైన కోరికలలో చిక్కుకున్న మనిషి వలలో చిక్కిన జింకవలె ఇరుక్కుపోతాడు. ఇతరులలో తననూ తనలో ఇతరులనూ చూచుకుంటూ కలసిపోవడమే మనిషి సంతోషానికీ, ఉన్నతికీ ఆధారం. ప్రేమ ప్రవృత్తిని వికసింపజేసికొంటే, జీవితంలోని లేమినీ, శూన్యతనూ భర్తీ చేయగలుగుతాము. ప్రేమ ప్రవృత్తిని వికసింపజేయకపోతే వ్యక్తిలోగానీ సమాజంలోగానీ ఉల్లాసమూ, ఉన్నతీ, శీలమూ ఉదయించడం అసంభవం.

- అనువాదం : కె.అరవిందమ్మ

దేశ గౌరవం

స్వామి రామతీర్థ ఒకసారి జపాన్ వెళ్ళారు. ఒక నగరం నుండి మరొక నగరానికి రైల్లో ప్రయాణిస్తున్నారు. ఆ రోజుల్లో ఆయన ఫలాహారమే స్వీకరిస్తుండేవారు. రైల్లో పోతున్నప్పుడు ఒకనా డాయనకు పండ్లు ఎక్కడా దొరకలేదు. స్వామీజీకి బాగా ఆకలి అవుతున్నది. ఒక స్టేషనులో రైలు ఆగింది. స్వామీజీ ఇటూ అటూ చూశారు. పండ్లు ఎక్కడా కనిపించలేదు. ఆయన నోటివెంట తటాలున ఈమాటలు వచ్చాయి - 'జపానులో పండ్లే లేవు. బహుశా ఇక్కడ పండ్లకు కరవేమో.' స్వామీజీ పెట్టెకు ఎదురుగా నిల్చుని ఉన్న ఒక యువకుడు ఇది విన్నాడు. పరుగెత్తుకొని వెళ్ళాడు. స్టేషన్ బయటనుండి ఒక పండ్ల బుట్ట కొనుక్కొని వచ్చి స్వామీజీ వద్ద ఉంచి, ఇలా చెప్పాడు - 'ఈ పండ్లు తీసుకోండి. మీకు ఇవి కావాలికదా.'

స్వామీజీ పండ్లు తీసుకొని ధర చెల్లించబోతే ఆ యువకు డన్నాడు. 'నేను వీటిని మీకు కానుకగా ఇస్తున్నాను.' స్వామీజీ పండ్ల ఖరీదును తీసికోమని ఒత్తిడి చేశారు. ఆ యువకుడు అప్పుడన్నాడు - 'మీరు వాటి విలువ చెల్లించదల్చుకుంటే నాదొక విన్నపం ఉంది. మీ దేశానికి తిరిగివెళ్ళిన తరువాత జపానులో పండ్లకు కర వేర్పడిందని దయచేసి ఎవరితోను చెప్పకండి.' 'స్వదేశ గౌరవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని ఈవిధంగా వ్యవహరించే యువకులు గల దేశం నిజంగా ధన్యం' - అని స్వామీజీ అన్నారు.

మనుష్యత్వం, ముముక్షుత్వం, మహాపురుషుల ఆశ్రయం దైవానుగ్రహ ఫలితాలు - ఆది శంకరులు.

ధారావాహిక : గాయత్రీ మహావిజ్ఞానం- 14

పంచ ప్రాణములు

మనుష్య శరీరమందు పది జాతుల ప్రాణములు నివసించును. అందు ఐదింటిని మహా ప్రాణములనీ, మరో 5 లఘు ప్రాణములని పిలుస్తారు. (1) ప్రాణము (2) ఉదానము (3) సమానము (4) అపానము (5) వ్యానము. ఈ ఐదు పంచ ప్రాణములు. (1) నాగము (2) కూర్మము (3) కృకలము (4) దేవదత్తము (5) ధనుంజయము - వీనిని పంచ లఘు ప్రాణములని అందురు. శరీరమందు ఎట్టి భ్రమరములున్నను దాని వలన ప్రాణతత్వము యొక్క క్రియ ఆ భ్రమరములకు అనుకూలముగా ఉంటుంది. విద్యుద్ధార బల్బును తాకగానే బల్బు వెలుగుతుంది. పంకా తిరుగుతుంది. మోటారు తిరగటం మొదలు పెడుతుంది. రేడియోలో నుండి ధ్వని వినిపించటం మొదలవుతుంది. ప్రాణశక్తి కూడ ఒక రకంగా విద్యుచ్ఛక్తి వంటిదే. ప్రవహిస్తున్న నీటిలో ఏ విధంగా భ్రమరములు (సుడిగుండాలు) ఏర్పడుతుంటాయో, అదే విధంగా సూక్ష్మ శరీరంలో భ్రమరములు ఏర్పడి ప్రాణముతో సమ్మిళితమై ఒక విశేష ప్రక్రియ జరుగుతుంది.

పంచ మహాప్రాణములకు “ఓజస్సు” అని, పంచ లఘు ప్రాణములకు “తేజస్సు” అనీ పేర్లు. ఈ రెండు ఒకదానికొకటి సహాయకములు, పూరకములు. రెండు కళ్లు, రెండు ముక్కు రంధ్రములు, రెండు చెవులు, రెండు చేతులు, రెండు కాళ్లు ఒకదానికొకటి సహాయపడతాయి. వీటిని ఒక ప్రాణానికి రెండు భాగాలని అనుకోవచ్చు. మెదడు ఒకటే అయినా పెద్ద మెదడు చిన్న మెదడుగా విభజించబడినట్లు, ప్రాణము కూడా రెండు భాగములుగా విభజించబడినది.

ప్రాణవాయువు నివాస స్థానము హృదయము. “నాగము” కూడ దాని సమీపమందే ఉండును. “అపానము” మూత్రేంద్రియముల సమీపమున మూలాధారము వద్ద ఉండును. దానివద్దనే “కూర్మము” కూడ ఉండును. “సమానము” “కృకలము” నాభి యొద్దను, “ఉదానము” “దేవదత్తము” కంఠ మందు ఉండును. “ధనుంజయ” మందు ఆకాశతత్వము మెండగుటవలన

అది శరీరమంతటా వ్యాపించి యున్నను దాని ప్రధాన కేంద్రము మస్తిష్కమందలి మధ్యభాగము.

సాధారణంగా ప్రాణము ద్వారా శబ్దము, మస్తిష్కముల యొక్క పోషణ జరుగుతున్నట్లు తెలుస్తుంది. సమానము వలన జీర్ణక్రియ, పరిపాకము (పక్వము), వేడియొక్క సంచారము జరుగుతుంది. ఉదానము వలన వెలుపలి వస్తువులను లోనికి తీసుకొనుట జరుగుతుంది. వ్యానము యొక్క పని రక్తప్రసరణము. లఘు ప్రాణములలో “నాగము” వలన త్రేనువు వస్తుంది. కూర్మం వలన రెప్పలు తెరవడం, మూయడం జరుగుతుంది. కృకలము వలన తుమ్ములు, దేవదత్తము వలన ఈల వచ్చును. ధనుంజయము జీవితకాలమందు శరీరమును పోషించును. మరణించిన తర్వాత దేహము శీఘ్రముగా నశించుటకు తోడ్పడును.

ఈ వివరణ సర్వాంగ పూర్ణము కాదు. ఏ స్థానంలో ఏ ప్రాణం నివసిస్తున్నదని చెప్పబడినదో అక్కడ ఒక విధమైన వాయువు భ్రమర (సుడి) మవుతుంది. అందు ప్రాణము యొక్క సంచారము విశేషముగా ఉంటుంది. వేసవి కాలంలో జల వాయువులు ఎక్కువ వేడిగా ఉంటాయి. అందువలన ఒక రకమైన సుడిగాలి ఉత్పన్నమవుతుంది. అది ఎగురుతూ నాట్యం చేస్తూ గుడ్డివానివలె ముందుకు పోతూ ఉంటుంది. అదేవిధంగా శరీరంలో కొన్ని భ్రమరములు ఉత్పన్నమవుతాయి.

సూక్ష్మదర్శనం వలన ఆ స్థానములో శరీరగతి, వాయువు, ప్రాణము, వీని వేడివలన ఒక రకమైన భ్రమర చక్రములు ఉత్పన్నమవుతూ ఉంటాయి. సుడి పై భాగంలో వెడల్పుగా ఉండి క్రిందకి పోయిన కొలదీ వైశాల్యం తగ్గి చుక్కగా మారుతుంది. పైన ఎక్కువగా గల భాగాన్ని “స్తర”మని - క్రింది అతి చిన్న భాగాన్ని “బిందు”వని పిలుస్తారు. ప్రస్తుతం రెండును ఒక మహాతత్వము యొక్క రెండు భాగములు మాత్రమే.

నేడు భౌతిక శాస్త్రం రుజువు చేయలేని దానినంతా కల్పనగా భావించడం ఆంగ్లవిద్యకు మెప్పు కాదు.

ధారావాహిక : నా స్మృతిపథంలో గురుదేవులు-2

జిహ్వ చాపల్యంపై విజయం సాధ్యమే

మాతాజీ ప్రథమ దర్శనం

ఇప్పటివరకు నేను గురూజీని ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలతో దర్శిస్తున్నాను. ఇక నేను గురూజీనీ, మాతాజీనీ ప్రత్యక్షంగా దర్శించాలి అని మధుర వెళ్లాను. గురూజీ మధురలో 'ఘియామండి'లోని అఖండజ్యోతి సంస్థానంలో ఉంటున్నారు. నేను అక్కడకు చేరుకున్నాను. గురూజీ పనిమీద బజారుకు వెళ్లినట్లు తెలిసింది. నా రాక విషయం మాతాజీకి తెలిసి, ఆమె నన్ను తన దగ్గరకు పిలిపించుకున్నారు. ఆమెకు పాదాభివందనం చేసి, ఆమె దగ్గరగా కూర్చున్నాను. నా కుటుంబ సభ్యుల గూర్చి ఆమె అడిగి తెలుసుకున్నారు. మాతాజీ నాకు టీ తెచ్చి, 'నాయనా నీవిది త్రాగేలోగా నేను నీకు భోజనం తయారుచేస్తాను' అన్నారు. భోజనానంతరం నేను నా పళ్లెం, కప్పు కడగటానికి తీసుకొని వెళ్లబోతే, మాతాజీ వాటిని నా చేతి నుండి తీసుకుని, 'ఈ పని నీ తల్లిగా నేను చేయాలి, నీవు నన్ను నీ తల్లిగా భావించడం లేదా' అన్నారు. నా కంటి నుండి నీరు కారడం ప్రారంభమైంది. నా తల్లి చనిపోయేనాటికి నాకు రెండేళ్ల వయస్సు. ఇప్పటివరకు నాకు తల్లి ప్రేమ తెలియదు. మాతాజీ నాకు తల్లిప్రేమను చవి చూపించారు. ఈమే నా తల్లి అని అనుకున్నాను. గురుదేవులు దాబ్రా వచ్చినపుడు నాకు పితృవాత్సల్యాన్ని రుచి చూపించారు. నేను తిరిగి దాబ్రా వచ్చిన తర్వాత కూడా వీరినే నా తల్లిదండ్రులుగా భావించాను. అప్పటినుండి తరచుగా మధుర వెళ్తూ ఉండేవాణ్ణి. గురూజీ, మాతాజీలు 1008 కుండీల యజ్ఞం గూర్చి చెప్పి, నేను తప్పకుండా ఆ రోజుకు మధుర రావాలని తెల్పారు. ఇక నాకు మనసంతా మధురమీదే ఉండేది. ఢిల్లీ వెళ్లినపుడల్లా, మధురలో కొంతకాలం గడిపేవాడిని.

కామధేనువు పాలు

ఒకసారి నేను ఆరు ఏడు మందిని తీసికొని గురూజీని కలవడానికి వెళ్లాను. మాతాజీ గ్లాసులతో పాలు తెచ్చింది మా

అందరికీ. నాది కొంచెం స్థూల శరీరం. పాలు తీసుకుంటే గ్యాసు వస్తుందని నా భయం. నాకు పాలు వద్దన్నాను. గురూజీ అవి కామధేనువు పాలు అన్నారు. అందుచేత నేను తప్పకుండా తీసుకోవాలనుకున్నాను. కామధేనువును చూడాలనే కోరిక కలిగింది. గురూజీ నాకు ఒక ఇత్తడి పాత్ర చూపారు. అదే కామధేనువు అన్నారు. నాకు విస్మయం కలిగింది. దాంతో వారు, 'బాబూ, నేను రోజూ ఒక లీటరు పాలు తెప్పిస్తాను. 200 రూపాయలతో మేము అయిదుగురం జీవిస్తున్నాము. (గురూజీ తల్లితోసహా). మీరు ఏడుగురు. మేము అయిదుగురం. మొత్తం పన్నెండు మందిమి. మాతాజీ నీళ్లు కలిపి ఈ పాలు తెచ్చారు. వాటివల్ల గ్యాసు ఎలా వస్తుంది'-అన్నారు. ప్రపంచమంతా గురూజీగా భావించే ఈ వ్యక్తి 200 రూపాయలతో జీవితాన్ని ఎలా గడపగలుగుతున్నారు - అని నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. గురూజీ పట్ల నాకు ఒక గాఢమైన అనుభూతి కలిగింది. గురూజీ అన్నారు - "నాయనా బ్రాహ్మణుడు కనీసం అవసరాలతో జీవితం గడపగల్గాలి. తన కోసం కాక, ఇతరుల కోసం జీవించాలి." ఈ మాటలతో - నేను బ్రాహ్మణునిగా జీవిస్తున్నానా అని నాకు అనిపించింది. గురూజీతో, 'మీరు దక్షిణలు స్వీకరించరా' అని అడిగాను. దానికి గురూజీ, "ఇతరులు ఇచ్చిన దక్షిణలు, కానుకలతో మనం జీవిస్తే, జీవితం మలినం అయిపోతుంది" - అన్నారు. గురూజీలో నిజమైన బ్రాహ్మణుడిని నేను దర్శించగలిగాను.

1958లో జరిగిన మహాయజ్ఞం

1958లో మధురలో జరిగే 1008 కుండీల యజ్ఞం కోసం నేను అక్కడకు వెళ్లాను. యజ్ఞశాల చుట్టూ అనేక గుడారాలు వేశారు. నాకు ఒక గుడారంలో బస ఇచ్చారు. నేను వచ్చిన సంగతి తెలిసి, గురూజీ రాత్రి 10 గంటల సమయంలో నన్ను పిలిచారు. 'ఈ యజ్ఞానికి సంబంధించిన జమా ఖర్చులు నీవు వ్రాయాలి'-అన్నారు. గురుదేవుల చుట్టూ ఉన్నవారు అందుకు అభ్యంతరాలు చెప్పారు. కొత్త వ్యక్తికి ఆ పని అప్పగించడం మంచిది

చావు పుట్టుకలనే విషచక్రంనుంచీ, పాపాలనుంచీ, కష్ట పరంపరలనుంచీ మనల్ని రక్షించేదే మతం.

కాదని చెప్పారు. గురూజీకి నాపై నమ్మకం ఎలా కలిగిందో భగవంతుడికే తెలియాలి. 'ఈయన దాబ్రా నుండి వచ్చారు. నా ప్రత్యేక వ్యక్తిగా, నా అనుయాయుగా ఈ పని ఆయనకు అప్పచెప్పతున్నాను' - అన్నారు. గురూజీ

యజ్ఞశాల అందంగా అలంకరింపబడి ఉంది. వంటలు చేస్తున్నారు. గురూజీ ఎక్కడికి వెళ్తే అక్కడికి వెళ్తున్నాను. ఆయన పాదాల దగ్గర సమర్పితమైన డబ్బును మేము జమ చేస్తున్నాము. విరాళాల ద్వారా వచ్చే సొమ్ము కూడా మా దగ్గరికే చేరుతోంది. షుమారు 5లక్షల మంది యజ్ఞానికి వచ్చి ఉంటారని అంచనా వేశాము. వసూలైన మొత్తం యజ్ఞశాల నిర్మాణానికి, గుడారాలకు ఖర్చయింది. యజ్ఞానికి వచ్చిన ఇంతమంది భోజనాలకు డబ్బు ఏది? గురూజీ అన్నారు - 'నాయనా, నీ జమా ఖర్చుల లెక్కలతో ఇబ్బంది పడకు. ఇది భగవంతుని పని. ఆయనే దీన్ని పూర్తి కావిస్తారు.' 200 రూపాయలతో గుడుపుకుంటూ, ఒక చిన్న పాడుపడ్డ ఇంటిలో నివసించే ఈ వ్యక్తికి అంత డబ్బు ఎలా వచ్చిందా అని విస్మయం కల్గింది. ఈయన మానవ మాత్రుడు కాదు, దైవ స్వరూపుడు అని తెలుసుకున్నాను. ఆ రోజునుండి గాయత్రీ మాతను గురుదేవులలో దర్శిస్తున్నాను. నా నమ్మకం వేయి రెట్లు పెరిగింది.

శ్రీకృష్ణ భగవానుని దర్శనం

కొన్నాళ్ల తర్వాత గురూజీ నుండి ఉత్తరం వచ్చింది. గాయత్రీ తపోభూమిని సందర్శించడానికి ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నరు వస్తున్నారని, అక్కడి ఏర్పాట్లు చూడటానికి రెండురోజుల పాటు నన్ను రమ్మని వ్రాశారు. వారి ఆజ్ఞానుసారం మధుర చేరుకున్నాను. గురూజీ వ్రాసిన పుస్తకాలన్నిటినీ ఒకచోట ఏర్పాటు చేశాను. అప్పట్లో అక్కడ కార్యకర్తలు లేరు. మధురలోని ఉన్నతోద్యోగులు అందరూ వచ్చారు. గురూజీ వ్రాసిన వాఙ్మయం అంతా గవర్నరు తిలకించారు. వారితో మాట్లాడారు. ఆ తర్వాత మాట్లాడుతూ "మధురలో శ్రీకృష్ణుని సందర్శించి, పూజించాలని ఇక్కడకు వచ్చాను. దేవాలయాలను సందర్శించాను. బృందావనం వెళ్లాను. కాని ఎక్కడా శ్రీకృష్ణ దర్శనం కాలేదు. కాని గాయత్రీ తపోభూమికి వచ్చిన తర్వాత గురూజీ రూపంలో శ్రీకృష్ణుడిని సందర్శించాను"

- అన్నారు. గురూజీ ఎంతటి ఉన్నత స్థానంలో ఉన్నారో అప్పటికి నాకు అవగతం అయింది.

ఉన్నత కులాల వారి సమావేశం

ఒకసారి గురూజీ ఉన్నత కులాల వారి సమావేశం మధురలో ఏర్పాటు చేశారు. దాబ్రాలోని నాకు కూడా ఆహ్వానం అందింది. ఈ కులాలలోని శాఖలను, ఉపశాఖలను అంతం చేయాలని పూజ్యవరులు అనుకున్నారు. వివాహాల సందర్భంలో ఈ శాఖలు, ఉపశాఖలు చాలా ఇబ్బందులు కలుగజేస్తున్నాయి. బలంగా నాటుకుపోయిన ఈ శాఖోపశాఖలను రద్దు చేసి ఒకే కులంగా మార్చాలని వారు ఆశించారు. ఈ పద్ధతివల్ల వివాహాలు త్వరగా జరగడానికి వీలు కుదురుతుంది. భగవంతుడు తన సృష్టిని ఒకే విధంగా మలచాడు. మానవులలోని సంకుచితత్వానికి ఈ విభేదాలు నిదర్శనం. గురుదేవుల ఉపన్యాసం విన్న నాకు ఈ విషయంలో ఏదైనా చేయాలని సంకల్పం కల్గింది.

"కట్న కానుకల సమస్య సమాజాన్ని పీడిస్తోంది. అనేకమంది బాలికలు ఈ విషసర్పానికి బలైనారు. ఈ ఆడబిడ్డలపై మనకు సానుభూతి ఉండాలి. భగవాన్ శ్రీరామచంద్రుడు మహాబుఘల ఎముకల గుట్టలను చూసి రాక్షసుల అంతానికి విల్లు పైకెత్తారు. ఈ రోజు మన సంస్కృతిని అన్నివైపుల నుండి దురాచారాలు అనే రాక్షసులు ముట్టడించారు. మనం దీన్ని గమనించకుండా, ఏమీ చేయకుండా అలసత్వంతో ఉంటే మన బాధ్యతలను మనం విస్మరించినట్లే. వివాహంలో అధిక వ్యయాన్ని అరికట్టాలి. సామూహిక వివాహాలు బాగా ఆకట్టుకునే విధంగా జరిపించాలి. ఈ విషయంపై నేను 15 పుస్తకాలు ప్రచురించాను. ఈ పుస్తకాలను ప్రతి గృహంలో చదివించే ఏర్పాట్లు చేయాలి. మీ సమయాన్ని, కృషిని, ధనాన్ని ఈ చెడు పద్ధతులను నాశనం చేయడానికి వినియోగించాలి. నా ఆలోచనల్ని పట్టించుకోనివారికి నేను చెప్పేదేమీ లేదు. హృదయాలలో నా ఆలోచనల్ని అంగీకరించినవారిపై నాకు అపారమైన నమ్మకం ఉంది." - అని పూజ్యవరులు ప్రకటించారు.

వారి మాటలతో నాలో బాధ, తపన, ఏదో చేయాలనే

తనను తాను చక్కబరుచుకొన్న తర్వాతనే సహాయకుల కోసం ప్రయత్నించాలి - చాణక్యుడు.

ఆరాటం మొదలైనాయి. ఆ 15 పుస్తకాలు క్షుణ్ణంగా చదివాను. బాగా లోతుగా ఆలోచించాను. ప్రతి ఇంటికీ ఆ పుస్తకాలను చేరవేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నా దగ్గరి మిత్రులలో 'రంగీలాల్ జీ' ఒకరు. ఆ పుస్తకాలు చదవమని అతనికి ఇచ్చాను. అవి చదివి అతడు గురుదేవుల ఇతర పుస్తకాలు చదవాలని కోరిక వెలిబుచ్చాడు. గురుదేవుల ఇతర పుస్తకాలు కూడా ఒక్కొక్కటి నా దగ్గర తీసికొని చదివి తిరిగి ఇచ్చేవాడు. గురుదేవులు వ్రాసిన సాహిత్యమంతా నా దగ్గర ఉంది. ఈ జ్ఞానామృతాన్ని ఇంటింటికీ పంచడానికి, వివిధ గృహాల్లో సంస్కారాలు చేయించడానికి, అఖండజ్యోతి పత్రికకు చందాదారులను చేర్పించడానికి నాకు వీలు కలిగింది. వస్త్ర పరిశ్రమల సమాఖ్య అధ్యక్షుడుగా చాలామందితో పరిచయాలు ఉన్నందువలన నాకా అవకాశం కలిగింది.

జిహ్వచాపల్యంపై విజయం

ప్రతిరోజూ ఉదయం పూట కొంతదూరం నడిచేవాణ్ణి. దారిలో ఒక సన్యాసి మఠం ఉంది. అందులో వారు చాలా రకాల పనులు, పూజాదికాలు చేస్తుండేవారు. ఆ మఠం దగ్గర కొంచసేపు ఆగి, ఆ యతికి పాదాభివందనం చేసి, వారితో కాసేపు మాట్లాడుతుండేవాడిని. వారు గురుదేవుల ఆలోచనల పట్ల చాలా ఉత్సాహం చూపేవారు. ఒక రోజున నేను తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఆ సన్యాసి కనపడలేదు. వారి శిష్యుడిని విచారించాను. ప్రత్యేక ప్రార్థనల కొరకు వారు వేరే గదిలో తలుపులు మూసుకుని కూర్చున్నారని అతడు తెలిపాడు. నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. రెండోరోజు కూడా వారిని కలువలేకపోయాను. కనుక నేను వారి గది ముందు వారికొరకు కూర్చున్నాను. ఇంతలో నాకు ఆ సన్యాసి మాటలు వినిపించాయి - "తిను. ఎందుకు తినడం లేదు?" - అంటూ. నాకేమి అర్థంకాలేదు ఏం జరుగుతోందో. మూడో రోజు ఆ సన్యాసి గదిముందు కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయన శిష్యుడు వేపాకు రసం తీస్తూ కనిపించాడు. ఏం జరుగుతోందో తెలుసుకోవాలని నాకు చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది. ఆ సన్యాసి మీద ఉన్న అపార సమ్మకంతో, ఆయనకు నాపై గల అపార ప్రేమ కారణంగా నేను వారిని ఇలా అడగటానికి

సాహసించాను - "స్వామీజీ, మీరు మూడురోజులుగా చేసే ప్రత్యేక కార్యక్రమం ఏమిటో తెలుసుకోవాలని ఉంది." నాకు సమాధానం చెప్పకుండా ఆయన ఆ గదిలోనికి వెళ్లి చూసి రమ్మన్నారు. లోపల రకరకాల పండ్లు, ఆహార పదార్థాలు, తీపి పదార్థాలు ఉన్నాయి. వీటి అవసరం ఏమిటో నాకు అర్థం కాలేదు. గత కొన్ని రోజులుగా వారికి మంచి ఆహారం తినాలనే కోరిక బలీయంగా ఉండటం అందుచేత తన నాలుకను శిక్షించడానికే ఈ ఏర్పాట్లు. చేదుగా ఉన్న వేపాకు కషాయం నాలుకకు రుచి చూపించి, ఎప్పుడైనా మంచి ఆహారం కొరకు బుద్ధిపుడితే, ఈ విధంగా శిక్షిస్తానని స్వామీజీ చెప్పారు. "గత మూడు రోజులుగా ఈ పదార్థాలన్నీ ముందు ఉంచుకుని నా మనస్సును స్వాధీన పరచుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. దేన్నీ రుచి చూడలేదు. ఇప్పుడు నాకు నా మనస్సు స్వాధీనమైంది. అన్ని అవయవాలూ స్వాధీనమైనాయి" - అన్నారు. దాంతో మనస్సుకు వచ్చిన కోరికల్ని అదుపులో ఉంచుకోవాలని నాకు జ్ఞానోదయం అయింది. ద్వారకాప్రసాదుగారు కూడా నాతో ఉదయం పూట నడకకు రావడం ప్రారంభించారు. గురూజీ ఆలోచనలను ఎలా విస్తరింపజేయాలా అని వేము చర్చించేవాళ్లము. ఒక రోజు నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది - సన్యాసి మరాన్ని ప్రతివారమూ గాయత్రీ యజ్ఞం చేయడానికి ఉపయోగించుకోవాలని. ఈ విషయాన్ని ఆ సన్యాసి వద్ద ప్రతిపాదించాను. వారు సంతోషంతో అంగీకరించారు. దాంతో అక్కడ ఒక యజ్ఞశాలను నిర్మించాము. ప్రతి ఆదివారమూ గాయత్రీ యజ్ఞం చేయడం ప్రారంభించాము. పరివార్ సభ్యులందరూ సంతోషించారు. గురూజీ తమ ఉత్తరాలతో మమ్మల్ని ఉత్సాహపరచేవారు, మార్గదర్శనం చేసేవారు.

కులాల ఉపశాఖల విచ్ఛేదన

గురూజీ సాహిత్యంతో ఉత్తేజితమైన వారిలో రంగీలాల్ జీ గౌడ్, శ్రోత్రియజీలు ఉన్నారు. శ్రోత్రియజీ ఒక సనాతన బ్రాహ్మణుడు. ఒకరోజు శ్రోత్రియజీ అన్నారు - "గురూజీ ఆదర్శ వివాహాల గూర్చి ఎంత బాగా వ్రాశారు! ఇలాంటి వివాహాలు జరిగితే, ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లలకు వరుళ్లను వెతకడం కష్టం కాదు". ఈ రకమైన వివాహాలు జరగడానికి ఇబ్బందులేమిటని అడిగాను.

వాక్ పారుష్యం నిప్పువేడికన్న అధికమైనది.

‘ఒక మంచి కుటుంబం నుండి మంచి వరుణ్ణి వెదికితే, ఉపశాఖలు అడ్డువస్తున్నాయి. తమ శాఖలోని వరుళ్లకు కట్టుం సమస్య వస్తున్నది’ - అన్నారు. అప్పుడు నేను ఇలా అన్నాను - ‘రంగీలాల్ జీ నీకు మంచి మిత్రుడు కదా. అతనితో నీవు చుట్టరికం కలుపుకుంటే బాగుంటుంది కదా’. ఆయనకు వివాహ వయస్సు వచ్చిన కుమారుడు ఉన్నాడు. దానికి ఆయన ఇలా అన్నారు - “నేను సనాధ్య బ్రాహ్మణుడను. రంగీలాల్ జీ గౌడ బ్రాహ్మణుడు. మేము ఇద్దరమూ అంగీకరించినా, ఇళ్లలోని ఆడవారు ఒప్పుకోరు. సమాజం ఏమంటుంది. సాంప్రదాయానికి వ్యతిరేకంగా పోగలమా”. బాగా కృషి చేసిన తర్వాత, అందరూ ఒప్పుకున్నారు. ఆదర్శ వివాహానికి అంగీకరించారు. కాని కట్టుం సమస్య తలెత్తించింది. వధూవరులు ఇరువురూ చదువుకున్నవారు, సంస్కారవంతులు. వారిద్దరూ కట్టు కానుకలను వ్యతిరేకిస్తే, సమాజంతో పోరాడటం

కష్టం కాదు. ఉభయ కుటుంబాల వారిని ఒప్పించగల్గము. కాని సమాజంలోని పెద్దలు, సనాతన సాంప్రదాయ పండితులూ వివాహానికి రామన్నారు. యువజనులతో, గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులతో పెళ్లి ఊరేగింపు సాగింది. కాని సమస్యలు తలెత్తాయి. అయితే మాకు పూర్తి నమ్మకం - గురూజీ ఆలోచనల్ని కొనసాగిస్తే, వారి ఆశీర్వాదాలు మనకు తప్పకుండా అందుతాయని. ఆ నమ్మకమే జయించింది. ప్రజలనుండి మద్దతు లభించింది. ద్వారకాప్రసాద్ బడేరియా మాకు అండగా నిలిచారు. వారే మాకు గురూజీ సాహిత్యాన్ని పరిచయం చేశారు. వారి వల్లనే గురూజీ లాంటి మహోన్నత వ్యక్తి దర్శనం లభించింది. గురూజీ సాహిత్యాన్ని ప్రచారం చేయాలనే తపన నాలో కలిగించింది వారే. ప్రతిరోజూ రెండుగంటల పాటు గురూజీ పని చేయకపోతే నాకు తోచేది కాదు.

తల్లి కన్న కల

రైలు వేగంగా పరుగిడుతోంది. అందులో నలుగురు ఆంగ్లేయ యువకులు ఒక భారతీయ యువకుడు కూర్చుని ఉన్నారు. తెల్లజాతి యువకులు భారతీయ యువకుని చూచి అనరాని మాటలు అంటున్నారు. తన దేశాన్ని గురించి అవమానకరమైన శబ్దాలు ప్రయోగించటం చూసి భారతీయ యువకుడు సహించలేకపోయాడు. వారితో అన్నాడు, ‘మీరు ఈ దేశంలో ఉండి మీ శరీరాలను ఇంతగా పెంచుకుంటున్నారు. ఈ దేశాన్ని గురించి అసభ్యమైన పదజాలాన్ని ఉపయోగించటం మీకు తగదు’.

‘ఓహ్, యూ బ్ల్యాక్ మేన్’ అని నీచమైన మాటలతో తిడుతూ ఒక సైనిక యువకుడు అన్నాడు, ‘నీవు మాకు ఉపదేశించేంతటి వాడవా? ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?’

‘నాకు బాగా తెలుసు,’ అన్నాడా భారతీయ యువకుడు. అతనికి కోపం రావటం సహజమే. ‘అందుకే చెబుతున్నాను. కలుషితమైన నీ నోటితో నా దేశం పేరు మళ్ళీ ఉచ్చరించవద్దు’ అని హెచ్చరించాడు. సిపాయి గొంతు చించుకుంటూ బెదిరించాడు, ‘నీకు గట్టిగా బుద్ధి చెబుతూ ఉండు, బ్రతికి ఉన్నంత కాలం గుర్తుండేలాగా చేస్తా.’

భారతీయ యువకుడు ఆ సిపాయి వద్ద లారీ లాక్కొన్నాడు. ఎగిరి వాని ఛాతీపై ఒక తన్ను తన్నాడు. వాడు బొక్కబోర్లా పడ్డాడు. అప్పుడు నలుగురు తెల్ల సిపాయిలు ఒక్కమారుగా అతనిపైకి లంఘించారు. కాని భారతీయ యువకుడి చేతిలో వారే చిత్తు అయినారు. అతడు వారికి గట్టి గుణపాఠం నేర్పాడు. ఆ యువకుడు వారితో అన్నాడు - ‘ఇకనుండి జాగ్రత్తగా మసలుకోండి. గుర్తుంచుకోండి, నా పేరు యతీంద్రనాథ్ ముఖర్జీ.’ ఆ విప్లవయోధుడు బ్రిటిషు ప్రభుత్వంతో చివరిదాకా పోరాడుతూనే ఉన్నాడు. చివరికి ఒకానొక రోజున పోలీసుల తుపాకీ గుండ్లకు దెబ్బతిని, ఆసుపత్రిలో స్వర్గస్థుడైనాడు. పరాక్రమశాలి, శౌర్యనిధి, దేశభక్తుడు అయిన యతీంద్రనాథ్ తన తల్లి కన్న కలను నిజం చేశాడు. అతని తల్లి తన పుత్రుడిని గురించి కలలు కన్నది. అతడు భారతమాత కోసం జీవించాలనీ భారతమాత కోసమే మరణించాలనీ ఆ తల్లి కోరుకుంది.

ఇంద్రియాలకు లొంగిపోయినవాడు చతురంగ బలాలు ఉన్నా నశిస్తాడు - చాణక్యుడు.

ధారావాహిక : మిత్రమా! తెలుసుకో ఆత్మను-3

ఆత్మబోధ అత్యవసరం

ఆత్మోద్ధరణకు శాస్త్రాలలో, ఉపనిషత్తులలో ఎంతో సాధన, జ్ఞానం ఉంది. కానీ ఆ శాస్త్రాలను, ఉపనిషత్తులను అధ్యయనం చేయడం వల్ల జ్ఞానం పెరుగుతుందేమోగాని ఆత్మసాక్షాత్కారం జరుగదు. ఈ విషయాన్నే ఉపనిషత్కారులైన ఋషులు స్పష్టంగా తెలుపుతూ -

“నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో
 న మేధయా న బహునాశ్రుతేన
 యమైవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తప్యైస
 ఆత్మా వివృణుతే తనుంస్వామ్.”

- (ముండకోపనిషత్ 3,2,3)

అనగా - ఈ ఆత్మ మిక్కిలిగా ఉపదేశము చేయడంవలన లభించదని, ఎంతో జ్ఞానమును, శాస్త్రములను వినడం వలన అది లభించదని, దానిని ఎంచుకుని లభింపజేసుకుంటేనే దొరుకుతుందని అర్థం.

ఆత్మ సత్యమైన, శాశ్వతమైన, నిత్యమైన శక్తి యొక్క స్వరూపం. ఐతే, సాంసారిక కల్పనల నుంచి విడిపడనంతవరకు అది తన నిజమైన రూపంతో కనబడదు. శాస్త్రముల, ఉత్తమ సాహిత్యముల స్వాధ్యాయం, జ్ఞానమును పెంచుకోవడాలు ఈ పనిలో సహాయపడతాయి. కానీ కేవలం జ్ఞానప్రాప్తి ఒక్కటే సరిపోదు. తెలివికలవాళ్లు జ్ఞానాన్ని దురుపయోగం చేయడం కనబడుతూనే ఉంది. జ్ఞానం వలననే ఆత్మలాభం పొందగలిగిన పక్షంలో - ఎంతో జ్ఞానం కల అనేక మంది పాశ్చాత్య దార్శనికులు ఆత్మజ్ఞానులై ఉండేవారు. ఆయా దేశాలలో కొద్దిమందైనా ఆత్మజ్ఞానులై ఉంటే, వాటి స్థితి ప్రస్తుతానికి భిన్నంగా ఉండేది. తప్పుడు అలవాట్లన్న వలలు పన్ని ఈ ఉపదేశకులు ఇతరులకు శాపాలుగా మారేవారు కారు. పైగా వారు స్వయంగా ఆధ్యాత్మిక సుఖమన్న రసాన్ని ఆస్వాదించి ఉండేవారు.

ఇతరులకు ఉపదేశం చేయడానికి బదులు తమకు తాము చెప్పుకోవాలి. పరులకు జ్ఞానాన్ని ఇయ్యడానికి బదులు తాము జ్ఞానులు కావాలి; ఇతరులను బాగు చేయడం గాక తమను తాము బాగు చేసుకోవాలి. అప్పుడు తమకూ మంచి కలుగుతుంది. వాళ్లు చేసే పవిత్ర కార్యములను చూచి ఇతరులు ప్రేరితులై ఆ విధంగా తయారు కాగలిగేటట్లు చేయడానికి వీలవుతుంది. మీరేమి చెబుతున్నారన్నది ఇతరులు అంతగా పట్టించుకోరు. మీ వ్యక్తి గత జీవన పద్ధతి వల్ల వారు ప్రభావితులౌతారు.

ఆత్మజ్ఞానం పండడానికీ, సద్గుణాలు వికసించడానికీ ఆత్మబోధ అత్యవసరం. స్వచ్ఛమైన హృదయంనుంచే ఆత్మబోధ జరుగుతుంది. అప్పుడే మనిషి అనేక రకాల పాపాల నుంచి తప్పించుకోగలుగుతాడు. అప్పుడే ఆత్మకళ్యాణాన్ని అందించే మార్గంలో నిష్ఠతో ముందుకు సాగగలుగుతాడు. భగవద్భక్తి కూడా ఆత్మయొక్క ఉద్బోధనకు వికసించిన రూపమే. భక్తి ఆత్మవిచారం కన్న తేలికైన విధానం. ఏదైనా ఒక విషయాన్ని తీసుకుని, దాని లోతుపాతులను కనుగొనడంలో మునిగిపోవడం, కొత్తకొత్త విషయాలను వెతికి పట్టుకోవడమన్నది సామాన్య మానవులకు మిక్కిలి కష్టమైన పని. జాగ్రత్తగా ఆలోచించి సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించగలవారు బహుకొద్దిమంది ఉంటారు. ప్రారంభ స్థితిలో ఆలోచనలు ఆత్మ జ్ఞానాన్ని కలిగించడంలో చాలా సహాయపడతాయి. కానీ ఎవరికైనా అది కుదరని పక్షంలో - అటువంటివారు భావనలను ఆశ్రయించాలి. పరమాత్మ గుణములను, ఆయన స్వరూపాన్ని, దయ, కరుణ, ఔదార్యం, రక్షణలతో కూడి ఆయన లీలలను తనలో తాను మననం చేసుకుంటూ ఆయనను భజించడం, కీర్తించడం భావనకు చిహ్నాలు. మిగిలిన వాటితో పోలిస్తే ఇది చాలా తేలికైన పద్ధతి. ఈ పద్ధతిలో కూడా సత్యసిద్ధి కలిగేటంత వరకు మళ్లీ చెడు మార్గాలకు సంబంధించిన భయము కలుగనంతవరకు - మనను

పని కావలసినవాడు అనవసరంగా మొహమాటపడకూడదు.

మనం సత్తో ముడి పెట్టుకోవచ్చు.

భగవత్ప్రాప్తికి భగవదుద్బోధన చాలా ముఖ్యమైనది. ముముక్షువులకు అత్యుజ్జానానికి సంబంధించిన ఆత్మోద్బోధన కూడా అంతే గొప్ప విషయమౌతుంది. “ఓ పరమాత్మా! నీవు సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నవాడివి. యావత్తు విశ్వాన్ని నియంత్రించేవాడివి. అందరినీ నీయందు ధరించేవాడివి. నీవే ఈ సృష్టికి కర్తవు. ఆకాశాన్ని పుట్టించినవాడివి నీవే. సముద్రాలు, పర్వతాలు, నదులు, వృక్షాలు, పండ్లు, పువ్వులు, రకరకాల జీవులను సృష్టించినవాడివి నీవే. నీవెంతో దయగల వాడివి. ఐనా మమకారం లేనివాడివి. లోకపాలురు, దిక్పాలురు - అందరూ పూర్తిగా నీ అధీనంలోనే ఉన్నారు. ఐనా నీవు అహంకారం లేనివాడివి” - అనే భావనలు భక్తుని భావాలకు ప్రాణం పోస్తాయి. దానివలన అతడు చెడ్డ ఆలోచనలనుంచి తప్పించుకుని ఎల్లప్పుడూ కళ్యాణం వైపు నడుస్తూ ఉంటాడు.

ఏనాహం నామృతాస్యామ్ కిమహం తేన కుర్యామ్

యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి తన సంపదనంతటినీ తన ఇద్దరు భార్యలకు సమానంగా పంచి ఇచ్చి, ఇంటిని వదిలి వెళ్లిపోవడానికి సిద్ధమయ్యారు. మైత్రేయికి బాధ కలిగింది. ఆమె - “స్వామీ! నేను మీరిచ్చినవన్నీ తీసుకుని ముక్తిలాభాన్ని పొందగలుగుతానా? నేను మరణిస్తానా? ఆత్మసంతోషాన్ని పొందగలుగుతానా?”-అని ప్రశ్నించింది. మహర్షి కొద్దిసేపు ఆగి ఆమెతో, “లేదు. అట్లా జరుగదు. ఇప్పటివరకు ఏ విధంగా సాధన సంపత్తితో సుఖమయమైన జీవనం గడిపావో అదే విధంగా ఇక ముందుకూడా గడుపుతావు. ఇతర సాంసారిక జీవుల వలెనే నీవు కూడా సాధన సంపత్తితో సుఖంగా బ్రతుకుతావు” - అని జవాబిచ్చారు.

మైత్రేయి బాధ పోలేదు. ఆమె మళ్లీ, “ఏనాహం నామృతాస్యామ్ కిమహం తేన కుర్యామ్” - దేనివలన నాకు అమృతత్వం లభించదో అట్టిదానిని తీసుకుని నేనేం చేయాలి? స్వామీ! నాకు ఆ సుఖసంపదలతో కూడిన సాంసారిక జీవనం అక్కరలేదు”-అని వాటిని నిరాకరించింది.

- (బృహదారణ్యకోపనిషత్తు 2-4-3)

“ఐతే నీకు ఏం కావాలి మైత్రేయి?”-అని మహర్షి

అడిగారు. మైత్రేయి కళ్లవెంట కన్నీరు కారింది. ఆ రోజున ఆమె హృదయం సంపూర్ణ భావంతో నిండిపోయింది. వెంటనే మహర్షి పాదాలమీద పడి, తలవంచి

“అసతో మా సద్గమయ, తమసో మా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మామృతంగమయ. అవిరావీర్య ఏధి రుద్రయన్తే దక్షిణ ముఖంతేన మాంపాహి నిత్యమ్.” అని బదులిచ్చింది. అంటే- “ఓ ప్రభో! నన్ను అసత్తునుంచి సత్యంవైపుకు తీసుకువెళ్లు. చీకటి నుంచి వెలుగులోకి, మృత్యువు నుంచి అమృతత్వం వైపునకు నడిచేటట్లు చేయి. ఓ దైవమా! ఓ ప్రకాశమా! స్థిరమైన ప్రకాశంగా నా జీవితంలో వెలగండి. రుద్రులై నాలో సమస్త పాపాల రూపంలో గల చీకట్లను నాశనం చేయండి. తమ ఆనందమయ ప్రేమ స్వరూపాన్ని చూపి నన్ను కృతార్థురాలిని చేయండి. మీ ఆనందమయ స్వరూపం నీడలో నేను కలకాలం రక్షణ పొందుతాను” - అని.

మహర్షి సాన్నిధ్యంలో మైత్రేయి సుఖ సమృద్ధులతో కూడిన సంపద ననుభవిస్తూ జీవితం గడిపింది. కానీ ఆమె అంతరంగంలోని ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం లభించనేలేదు అప్పటిదాకా.

మనం బ్రతికి ఉన్నంత వరకూ వివిధరకాలయిన సంపదను, ఐశ్వర్యాన్ని, వైభవాలను ప్రోగు చేసుకుంటూనే ఉంటాము. ఇళ్లు వాకిళ్లు, వివిధ పదార్థాలు, వైభవాలు ప్రోగు చేసుకుంటాము. అంతరంగంలో గల మైత్రేయికి వాటిని అందిస్తూ, “ఇవిగో. తీసుకో. నీకు సంతోషం కలుగుతుంది, ఆనందం కలుగుతుంది” అని అనేక వస్తువులు ఇవ్వబోతాము. కానీ అంతరాత్మలో కూర్చున్న మైత్రేయి నిరంతరమూ “**యేనాహం నామృతా స్యామ్ కిమహం తేన కుర్యామ్?**” ఈ వస్తుసామగ్రి వలన జీవనపు శాశ్వత ప్రశ్నకు సమాధానం దొరకదు. అదే ప్రశ్న నిరంతరం పీడిస్తూ ఉంటుంది. గొప్పదైన ఆ సత్యప్రాప్తికి - దేనివలన సత్యం, జ్యోతిర్మయం అయిన అమృతత్వం లభిస్తుందో దానికోసం - అన్ని వైపులనుంచి దానినే ఆశ్రయించి ఆనందమయమైన రూపాన్ని పొందగలగాలి.

సత్యము, జ్యోతిర్మయ స్వరూపము, తన జీవితాన్ని శాశ్వతంగా ప్రకాశమయం చేసేది అయిన పరమతత్వ

తనవాళ్ల కందరికీ తృప్తి కలిగించి భుజించేవాడు అమృతభోజి (అమృతం తినేవాడు).

సాక్షాత్కారాన్ని, దానితో ఐక్యమగుటవలన కలిగే అనుభూతిని, దానిని నిత్యమూ దర్శించడాన్ని కోరుతోంది మైత్రేయి.

తన అనుభవమన్న ఒరిపిడి రాయి ద్వారా యీ సంసారం, దానికి చెందిన అన్ని పదార్థాలు, సంబంధాలు, బంధు బాంధవ్యాలు మరణించేవనీ, అశాశ్వతములు అనీ ఆమె తెలుసుకుంది. ఇవి చివరికి అంధకారంలోనే ముంచుతాయి, అసత్యములుగానే తేలతాయి. శరీరానికి సంబంధించిన, దైవికంగా కలిగే పాప, తాపాలకు చెందిన బాధలు జీవుడిని ఎల్లప్పుడూ అశాంతి, భయభీతులకు లోను చేస్తాయి.

మనిషి వివిధ పదార్థాలను, సాధనాలను పోగు చేస్తాడు. పెద్దపెద్ద భవనాలు కడతాడు. శరీరం విషయంలో అనేక భ్రమలతో కూడిన మమతలను పెంచుకుంటాడు. రాత్రింబగళ్ళు దానినే ఆధారం చేసుకుని, దానితోనే ముడిపెట్టుకుని ఉండడం వలన మనిషిలో దానిపట్ల ఒక విధమైన ఆసక్తి, మమత్వం పుడతాయి. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఈ అలవాటు ఎంత ముదురుతుందంటే - అతడు తాను ప్రోగు చేసుకున్న సాధన సంపత్తి, ఏర్పరుచుకున్న సంబంధ బాంధవ్యాలే సర్వస్వంగా భావిస్తూ, వాటి పైననే ఆధారపడతాడు. కానీ అవి క్షణ క్షణమూ మట్టిలో కలిసిపోతూనే ఉంటాయి. అవి ఎప్పుటికప్పుడు మారుతూనే పోతాయి. ఈ జగత్తు, ఇందులోని పదార్థాలు పుట్టి, పోతూనే ఉంటాయి. ఏదీ స్థిరంగా ఉండదు. మనిషి శరీరం కూడా చెట్టుకున్న ఆకు రాలినట్లు ఒకరోజున రాలిపోతుంది, అదీ స్థిరం కాదు. మన కళ్లకు కనబడేవన్నీ అసత్యములు, మరణధర్మం కలవి, అంధకారమయములే.

మనిషి వీటిని ఆధారంగా చేసుకుని ప్రతిక్షణం వీటి వియోగాన్ని అనుభవిస్తూ, అవి రూపం మారితే బాధపడుతూ, చివరకు మరణ అనుభవాన్ని పొందుతాడు. వేటిని సత్యమనుకుంటూ వచ్చాడో అవి కలవలె అసత్యములని తేలుతుంది. కృత్రిమమైన వెలుతురు ఆరిపోతే మిగిలేది చీకటేగదా! భయం, అనుమానం, క్లേശం, పాప తాపాలు, అతనిని ఒక్క క్షణం కూడా స్థిరంగా ఉండనీయవు. మరలమరల చుట్టుముట్టే శ్రమ ఆవరిస్తూనే ఉంటుంది. దానికి అంతమనేదే ఉండదు.

అందువలననే యీ సమస్త వస్తువులు, పదార్థములు,

సంపద, సమృద్ధులను కాక, వీటికి అతీతమైన వస్తువును సంపాదించాలనే కోరిక మైత్రేయికి కలదు. ఆ వస్తువు నీటివలె మరణ ధర్మం, మరలమరల మార్పు చెందడము, వివిధ పరిణామాలు కలది గాకుండా ఉండాలి. దానిని పొందిన తరువాత వదిలివేయడం, మార్చడమన్న ప్రశ్నయే ఉండకూడదు. అది మరణానికి అతీతమైనది, సత్యమైనది, జ్యోతిర్మయం, దివ్యమైన రూపం కలదై ఉండాలి. అటువంటి అమృతత్వాన్ని కోరుకున్నది మైత్రేయి.

కానీ మనం మన శక్తి యుక్తులను ఉపయోగించి ప్రాపంచిక వస్తువులలో పైన తెలిపిన లక్షణాలను వెతుకుతూ ఉంటాము. వివిధరకాలయిన సామానులను ప్రోగు చేసి అంతరాత్మలో ఉన్న మైత్రేయితో, “ఇవిగో దేవీ! వీటిని తీసుకో! వీటితో సుఖంగా బ్రతుకు”-అని ఇవ్వబోతాము. కానీ మనం వాటిని తీసుకోమన్నప్పుడల్లా ఆమె తన అసంతోషాన్ని తెలుపుతూ, మనను, “వీటివలన నాకు అమృతత్వం లభిస్తుందా?” అని ప్రశ్నిస్తుంది.

“లభించదు కదా? ఐతే నేనేది కావాలని కోరుకుంటున్నానో అది ఇది కాదు.” “ఏనాహం - నామృతాస్యామ్ కిమహంతేన కుర్యామ్” “దేనివలననైతే నాకు అమృతత్వరూపమైన ఫలితం కలుగదో దానిని తీసుకొని నేనేం చేస్తాను?”-అని అడుగుతుంది. ఆమె నిరంతరంగా నీళ్లు నిండిన కళ్లతోను, వ్యాకులతతో కూడిన హృదయంతోను-“అసతో మా సద్గమయ, తమసో మా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మాఽమృతంగమయ, ఆవిరావీర్మ ఏధి రుద్రయన్దే దక్షిణముఖం తేన మాంపాహి నిత్యమ్.” అని వేడుకుంటుంది. అంటే-“ఓ శాశ్వతసత్తా! నాలోపల, బైటూ అంతటా నిండిఉన్న సత్యమా! నన్ను సత్యము యొక్క హద్దులనుంచి బయటకు లాగి నీలో కలుపుకో! జగత్తుకు సంబంధించిన అసత్య పదముల నుంచి సత్యస్వరూప భవనంలోనికి నన్ను తీసుకువెళ్లు. ఎక్కడ నీవే ఉన్నావో, నువ్వు తప్ప మరొకరు లేరో ఆ చోటకు తీసుకొనివెళ్లు”- అని ప్రార్థించింది.

“జ్యోతిషాం యజ్ఞోతి” అందరిలో వెలిగే జ్యోతులకే జ్యోతి. కోటికోటి సూర్యులతో సమానమైన నీ పరమజ్యోతి వ్యాపించి ఉన్నది. ఓ జ్యోతిర్మయా! నీ పవిత్ర స్పర్శతో నన్ను కూడా

మిత భోజనమ్ స్వాస్థ్యమ్ - మితంగా భుజించడమే ఆరోగ్యం.

జ్యోతిర్మయనిగా చేయి. దానివలన చీకటుల నీడలన్నిటినుంచి ముక్తుడనై నేను జ్యోతిర్మయంగా మారతాను”.

ఓ అమృతరసమా! ఓ పరమానందధామమా! అంతటా నీవే అజరామరము, అవినాశిఅయి వ్యాపించి ఉన్నావు. ఈ జగత్తును నీవే ధరించి ఉన్నావు, నీవే పోషిస్తున్నావు, నీలోనే లీనం చేసుకుంటున్నావు. కానీ నీవు మాత్రము ఎల్లప్పుడూ గంభీర తథ్యమై ఏకరసమయి ఉంటావు. నీకొక రూపపు హద్దుగానీ, ఆయువుగానీ లేదు. నీ అమృత స్వరూపంలో నన్ను కూడా మిళితం చేసుకుని నన్ను అమర్త్యను చేయి”.

“ఓ ప్రకాశమా! నన్ను కూడా నీ ప్రకాశంలో వెలిగిపోవునట్లు చేయి. అహంకార, మమకారాలు, రాగద్వేషాలవంటి సమస్త అంధకారాన్ని పారద్రోలి పరిపూర్ణంగా ప్రకాశమయం చేయి”.

“ఓ రుద్రా! నీ ప్రచండమైన వేడితో నా పాపాలన్నిటిని భస్మం చెయ్యి. నాలోపల, బయట గల జీవనంలో చెడు చేష్టలు, చెడు భావాలు, చెడు కర్మలు మొదలగు పాపాలను నీ రుద్ర తాపంతో పోగొట్టు. అప్పుడు నీ చూపుల వెలుతురు యొక్క నిర్వికారమైన శక్తియే నాలో శేషించి ఉంటుంది. ఓ ప్రభూ! నీవు ప్రసన్న మధురము, ఆనందమయమునైన నీ దర్శనమిచ్చి నన్ను కృతార్థను చేయి. ఓ దేవా! అప్పుడు నేను నీలోనే ఉండి, అన్ని వేపుల నుంచి రక్షణను పొందగలుగుతాను”.

మన అంతరంగంలో ఉన్న మైత్రేయి అంతరాత్మ చేసే ఈ ప్రార్థనను మనము ఏకాగ్రతతో విందాము. ఆమె గొంతులో గొంతు కలిపి గానంచేద్దాము. ప్రబలమైన జిజ్ఞాసతో, తీవ్రమైన కోరికతో, నీరు నిండిన కళ్లతో చేసే ఈ ప్రార్థనలో ఏ విధమైన ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు, ఒడంబడికలు ఉండకూడదు. ఇహ సంసారంలో సంచరిస్తూనే మనం మన ఆత్మ యొక్క చిరకాల వాంఛను తీర్చగలదానిని చేపట్టాలి. దానిద్వారా సత్యమయిన అమృత జ్యోతిని పొందాలి. వేటి వలన మనకు అమృతత్వం లభించదో వాటిని వదిలివేస్తూ పోవాలి.

“ఏనాహం నామృతాస్యామ్ కిమహంతేన కుర్యామ్” - అన్న ఈ మంత్రం మన జీవన మంత్రం కావాలి. మైత్రేయిలోని ఆకులతను చూచి ఆత్మతత్వమును విశ్లేషణ చేస్తూ యాజ్ఞవల్క్యుడు ఇదే చెప్పాడు-

“అత్యావారే మైత్రేయీ! ద్రష్టవ్యః, శ్రోతవ్యః, మస్తవ్యో నిధిధ్యాసి తవ్యః” - ఓమైత్రేయీ! ఆత్మయే చూడదగినది, వినదగినది, మననమొనరించవలసినది, నిధిధ్యాసలకు యోగ్యమైనది. (బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు 4-5-6)

ఆ ఆత్మ యొక్క స్వరం వినడం మనకు అందరికీ విధి, కర్తవ్యం.

స్వర్గం కన్న సేవ మిన్న

విదర్భలో ఒక మహాత్ముడుండేవాడు. పేరు శ్రుతికీర్తి. ఎప్పుడూ భగవదారాధన చేస్తుండేవాడు. అయితే దానివల్ల ఆయనకు ఆత్మ సంతృప్తి కలిగేది కాదు. అందువల్ల రోజూ ఆయన దుఃఖితులు దీనులు రోగగ్రస్తుల కోసం వెతుకుతూ వెళ్ళేవాడు. తన శక్తిని, జ్ఞానాన్ని వినియోగించి వారికి సేవలు చేస్తుండేవాడు. బాల్యం నుండి వృద్ధాప్యం వచ్చేవరకు ఆయన దినచర్య ఇదే. సమయం గడిచిపోయింది. ఆయనకు మరణ మాసన్న మయింది. స్వర్గలోకం నుండి విమానం వచ్చింది. దేవతలు ఆయనను తమ వెంట తీసికొని వెళ్ళారు. శ్రుతికీర్తికి స్వర్గంలోకంలోని వైభవాలతో, భోగవిలాసాలతో విసుగెత్తిపోయింది. ఆయన దేవతలకు నివేదించుకున్నాడు - ‘నన్ను నరకలోకానికి తీసికొని వెళ్ళండి.’ ఆయనను నరకలోకానికి తీసుకువెళ్ళారు. వెళ్ళగానే ఆయనకు అక్కడ పని దొరికింది. భూలోకంలో ఆజన్మాంతం ఆయన చేసిన పనే అది. పీడితులకు, పతితులకు సేవ. అందులో ఆయనకు మరల ఆత్మానందం లభ్యమైంది. స్వర్గలోక సుఖాలకంటే ఎక్కువ సౌఖ్యం ఆయనకు సేవకార్యంలో లభించింది. శ్రుతికీర్తి చేసిన సేవ మెచ్చుకొని దేవతలు ఆయన కీర్తిని గానం చేశారు. తరువాత శ్రుతికీర్తి దేవతలలో ఒకడుగా గణింపబడసాగాడు.

దానం నిధాన మనుగామి. దానం వెంటవచ్చే నిధి.

ధారావాహిక : సమాజానికి వెన్నెముక వానప్రస్థం-5

ఆత్మకళ్యాణానికి సమగ్ర సాధన

ఆత్మ కళ్యాణమే జీవన లక్ష్యం. అయితే, దాని సాధన విషయంలో భ్రమలు వ్యాపించి ఉన్నాయి. మతాన్ని సబ్బుగా, అధ్యాత్మను నీరుగా పరిగణించవచ్చు. శుభ్రపరచే ఈ వస్తువులే కలుషితం అయితే, స్వచ్ఛత ఎలా సాధ్యపడుతుంది?

'భజన చెయ్యి, ముక్తి పొందు'-అనే నినాదం ఇలాంటి భ్రమలలో ఒకటి. ఈ నినాదంలో నిజం ఉంటే-దేశంలో ఉన్న 80 లక్షల మంది సాధు సన్యాసులు ముక్తి పొంది ఉండేవారు, విశ్వకళ్యాణాన్ని సాధించి ఉండేవారు.

ఆర్ష గ్రంథాలు భజనయొక్క మహిమను ఏక కంఠంతో గానం చేసిన మాట నిజమే. అయితే, భజనతో పాటు కొన్ని విశిష్టమైన ఆధారాలు కూడ పెనవేసుకొని ఉన్నాయి. వాటి ఆసరాతోనే భజన అనే విత్తనం ఫలిస్తుంది.

కేవలం జపమాల త్రిప్పడం వల్ల భజన యొక్క లక్ష్యం పూర్తి కాదు. పాత పుస్తకాల పుటలు తిరగవేయడం వల్ల స్వాధ్యాయం యొక్క లక్ష్యం పూర్తి కాదు. ఇల్లు వదిలిపెట్టినంత మాత్రాన ఎవడూ వైరాగి కాదు. పరమార్థ పథంలో పయనించే వ్యక్తి ఈ బాల్యక్రీడలతో సంతృప్తి చెందడు. తన ఆంతరిక చేతన యొక్క స్థాయిని మహామానవుని ఆంతరిక చేతన యొక్క స్థాయికి తీసుకువెళ్లడానికై అతడు మరెన్నో సాధనలు చేయవలసి ఉంటుంది.

ఉపాసనను పూజ గదికి పరిమితం చేయకూడదు. దానిని మానవ సేవగా వికసించజేయాలి.

నిప్పుమీద అన్నం ఉడుకుతుంది. నిజమే. అయితే, ఆ ఉడకడానికి బియ్యం, నీళ్లు కూడా కావాలి. రైతు వద్ద విత్తనాలు ఉంటే చాలదు. వాటితో పాటు ఎరువు, నీళ్లు కూడ ఉండాలి. అధ్యయనానికి మానసిక ఏకాగ్రతతో పాటు కలం, వాణి కూడ ఉండాలి. వస్త్రాదుకు వ్యాయామంతో పాటు పౌష్టిక ఆహారం, సంయమనం, బ్రహ్మచర్యం కూడ ఉండాలి. రోగం నయం కావాలంటే ఔషధంతో పాటు సంయమనం, పరిచర్య అవసరం అవుతాయి. మనం బ్రతికి ఉండడానికి అన్నంతో పాటు గాలి,

నీరు కూడ అవసరం అవుతాయి. ఇల్లు కట్టడానికి ఇటుకలతో పాటు సున్నం, కర్ర కూడ అవసరం అవుతాయి. నిప్పు మండాలంటే ప్రాణవాయువు, ఇంధనం కావాలి. కారు నడవాలంటే పెట్రోలూ, డ్రైవరూ కావాలి. యంత్రం, పెట్టుబడి, కార్మికులు - ఈ మూడింటి ఏర్పాటు జరిగితేనే కర్మాగారం నడుస్తుంది. తల, మొండెము, కాళ్లు కలిస్తేనే శరీరం ఏర్పడుతుంది. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు సృష్టి, స్థితి, లయములు జరిపి విశ్వాన్ని నడిపిస్తున్నారు. చలి, వేసవి, వాన అనే మూడు ఋతువులు, శైశవం, యౌవనం, వార్ధక్యం; సత్య రజస్ తమో గుణాలు; సత్యం, శివం, సుందరం; సత్ చిత్ ఆనందములు - ఇవన్నీ విడదీయరాని విధంగా కలగలిసి ఉన్నాయి.

అలాగే- భక్తియోగం, జ్ఞానయోగం, కర్మయోగములను కలుపుకుని సాధించినప్పుడే జీవన లక్ష్యం అందుతుంది. బ్రహ్మవిద్య, తపశ్చర్య, మానవసేవ అనే మూడు ఆధారములపై సమగ్రమైన పరమార్థ సాధనను నిర్వహించగలుగుతాము. ఈ సమన్వయాన్ని భజన యొక్క సమగ్రతగా పరిగణించవచ్చు. నామజపం ఈ భజన విజ్ఞానంలోని ఒక చిన్న అంశ.

కనుక - ఫలానా మంత్ర దేవత యొక్క కర్మకాండ జరిపినంత మాత్రాన పూర్ణత్వం సిద్ధిస్తుందని ఏ భజనపరుడూ భ్రమించకూడదు. నాలుకతో కొన్ని శబ్దాలు ఉచ్చరించి, శరీరాన్ని పూజా సామగ్రినీ ఇటూ అటూ త్రిప్పినంత మాత్రాన ఆత్మ కళ్యాణం, ఈశ్వర ప్రాప్తివంటి మహత్తర లక్ష్యాలు సిద్ధించవు. గొప్ప లక్ష్యాలను సాధించడానికి ఎంతో మూల్యం చెల్లించవలసి ఉంటుంది.

శరీర బలాన్ని సంపాదించడానికి వస్త్రాదు ఎంత శ్రమించవలసివస్తుందో అంతకన్న హెచ్చుగా ఆత్మబలాన్ని సంపాదించగోరే వ్యక్తి శ్రమించవలసి ఉంటుంది. విజయాలు సాధించిన రైతులు, విద్యార్థులు, వ్యాపారులు, పరిశోధకులు చూపే కార్యశూరతను ఆత్మబల సంపాదనకు చూపవలసి ఉంటుంది.

తృప్తయా మతిశ్చాద్యతే. దురాశ ఆలోచనాశక్తిని కప్పివేస్తుంది.

భజన ఒక జీవన విధానం

కనుక - భజనతో పాటు స్వాధ్యాయాన్నీ, జీవన సంస్కరణనూ, సేవా సాధననూ తప్పనిసరిగా జోడించాలి. పూజలో అక్షతలు, ధూపం, దీపం, నైవేద్యం, పుష్పం, జలం ఎలా అవసరమో - భజనతో పాటు పైన పేర్కొన్న అన్నింటినీ మిళితం చేయడం అలా అవసరం. భజన అనేది ఒక జీవన విధానం; కొద్ది క్షణాలలో పూర్తయే కార్యక్రమం కాదు.

గృహస్థ జీవనంలో కొద్దో గొప్పో ఉపాసన చేసేవారు కూడ ఈ సిద్ధాంతాన్ని అనుసరించాలి. భగవంతుని భజన, పూజ క్లుప్తమైన యోగాభ్యాస ప్రక్రియ. గాయత్రీ జపంతో పాటు సవితా దేవత యొక్క జ్ఞాన జ్యోతి తన నరనరాల్లో అవతరిస్తున్నదని ధ్యానం చేయడం అత్యవసరం. అత్యుత్తమమైన పూజా పద్ధతి ఇది. జప ధ్యానాల తర్వాత సూర్యార్ఘ్యం ప్రదానం చేయాలి. 'ఈ జలం నా వ్యక్తిత్వానికి ప్రతీక. దీనిని సూక్ష్మాత్మ అయిన సవిత చరణాలకు సమర్పణ చేస్తున్నాను. భగవానుడు దీనిని స్వీకరించాలి. ఆవిరి, వర్షం, వడగళ్లు, నీటి కణాలుగా మార్చి దీనిని విశ్వ కళ్యాణం కోసమై విశాల ఆకాశంలోనికి విరజిమ్మాలి' - అని భావన చేయాలి.

యజ్ఞంలో వసోధార చేసే పనిని దైనిక జపంలో సూర్యార్ఘ్యం చేస్తుంది. వృష్టి సమష్టిలో సమర్పణ కావడం, స్వార్థం పరమార్థంలో ముగింపు కావడం - ఇదే ఆత్మ పరమాత్మగా పరిణతి చెందడం; ఇదే ఈశ్వర ప్రాప్తి; ఇదే బ్రహ్మ నిర్వాణం; ఇదే భవ బంధనాల నుండి విముక్తి. ఉపాసన సమయంలో పూజ, జపం, ధ్యానం, సూర్యార్ఘ్యం మున్నగు భక్తి కృత్యాలను ఈ లక్ష్యంతో నిర్వహించాలి. ఈ దైనిక పూజా ప్రక్రియ సంక్షిప్త యోగాభ్యాసాన్ని కొంతవరకు పూర్తి చేస్తుంది. తీరికలేని జీవితంలో సైతం ఈ క్రమం సాగవలసిందే.

అయితే ఈ క్రమం కూడ పాక్షికమైనదే. రోజూ మనస్సుమీద పడుతూన్న కలుషిత వాతావరణ ప్రభావపు మురికిని శుభ్రం చేయడానికై సాధ్యాయ, మనన, చింతనములను రోజూ నియమబద్ధంగా నిర్వహించాలి. జీవితాన్ని సంస్కరించే, ఉదారంగా మార్చే సాహిత్యాన్ని ఎంపిక చేయాలి. దాన్ని ఏకాగ్రంగా

అధ్యయనం చేయడానికై ఏదో ఒక సమయాన్ని నిర్ణయించుకోవాలి.

ఆత్మచింతన, ఆత్మ సంస్కరణ, ఆత్మ నిర్మాణం, ఆత్మ వికాసములనే నాలుగు విధములైన అవసరాలను ఎలా పూర్తి చేయవచ్చు? ప్రస్తుత పరిస్థితులలో ఎలాంటి సంస్కరణ ఏ క్రమంలో జరగాలి? ఇలాంటి యోజనలు మనన చింతనల ద్వారా రూపొందుతాయి.

జ్ఞానయజ్ఞం ద్వారా సేవా సాధన

భజనలోని మూడవ భాగం సేవా సాధన. జన మానసంలోని భావనలను సంస్కరించడం ఒక యుగావసరం. నికృష్టమైన ఆలోచనలవల్లనే విషమ సమస్యలన్నీ ఏర్పడుతున్నాయి. ఆలోచనల స్థాయిని పెంచినప్పుడే విశ్వ శాంతికి పునాదిరాయి పడుతుంది. జ్ఞానయజ్ఞ విస్తరణ మన సేవా సాధనకు లక్ష్యం కావాలి. ధర్మ పరాయణులమూ, దైవ భక్తులమూ, ఉపాసనా పరాయణులమూ అయిన మనం జ్ఞానయజ్ఞ విస్తరణకు నడుం బిగించాలి. సేవాధర్మాన్ని పాటిస్తూ, ఆత్మ విస్తరణ మార్గంలో పురోగమిస్తూ ఆత్మ కళ్యాణం అనే పరమ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవాలి.

వానప్రస్థ జీవనంలో భజనలోని ఈ మూడు భాగాలకూ మరింత సమయం ఇవ్వాలి. వీటిపట్ల మరింత అభిరుచి చూపాలి, మరింత నిష్ఠ చూపాలి.

ఉపాసనతో కూడిన యోగాభ్యాసంలోనూ, తప సాధనలోనూ పంచ కోశముల అవిష్కరణ, షడ్చక్రముల భేదనం ఉపయుక్తమైనవి. వీనిలో మనో విజ్ఞానం, సాధనా విజ్ఞానముల రహస్యాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. సిద్ధులు వీటి ద్వారా లభిస్తాయి.

ఏ సాధకుడు సాధనలో ఏ ప్రక్రియను స్వీకరించాలి అన్నది అతడి ఆంతరిక స్థాయిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రతి రోగికి ఒకే ఔషధం ఇవ్వకూడదు.

జ్ఞాన సాధన విషయంలో కూడ ఈ సూత్రమే వర్తిస్తుంది. వ్యక్తికి ఉన్న జ్ఞానాన్ని బట్టి శిక్షణ ప్రక్రియను నిర్ణయించాలి. అయితే - ఆత్మ సంస్కరణ, మానవసేవల మార్గంలో వచ్చే సమస్యలను పరిష్కరించే విధానాన్ని తెలుసుకోవడమే శిక్షణ యొక్క లక్ష్యం అవుతుంది. ప్రాచీన గ్రంథాలను అధ్యయనం చేయడానికి కొన్ని జన్మలు పడుతుంది. కనుక - వానప్రస్థులకు కూడ వానప్రస్థ

ఆయస్వైర్ ఆయసం భేద్యం. ఇనుమును ఇనుముతోనే ఛేదించాలి.

అశ్రమ లక్ష్యాన్ని చేరేందుకు అవసరమైన ప్రత్యేక పరిజ్ఞానాన్ని అందించాలి శిక్షణ.

నేడు సేవా సాధనకు జ్ఞానయజ్ఞం - భావవిప్లవం కేంద్రం కావాలి. మన పని భావనల సంస్కరణ కనుక - ఇందుకు ఆధ్యాత్మిక నేపథ్యం అవసరం అవుతుంది. ధర్మం యొక్క తత్వదర్శనం అవసరం అవుతుంది. రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక కార్యకలాపాల వల్ల జరిగే పని కాదిది.

నవ నిర్మాణం కోసం కొంత త్యాగం చేయడానికి, కొన్ని

కష్టాలను భరించడానికి వ్యక్తులను తయారు చేయవలసి ఉంటుంది. అది లేనిదే సర్వతోముఖమైన సృజన సాధ్యపడదు. ధార్మిక రంగపు భావుకత మాత్రమే జన మానసంలో ఇలాంటి ఉత్సృష్టతను నిర్మాణం చేయగలుగుతుంది.

కనుక - ధర్మం ఆధారంగా వానప్రస్థుల సేవా సాధన యొక్క దిశ రూపొందాలి. ఆ పరిధిలోనే ఉండి, వివిధ సేవా సాధనలలో నిమగ్నమయ్యేందుకు వారు సంసిద్ధులు కావాలి.

ఒక పుత్రుడు దేశం కోసం

అమృత్సర్ నైనసుఖ్ వీధిలో ఒక కుటుంబం ఉండేది. ఒక వ్యాపారి, అతనిభార్య, నలుగురు పిల్లలు. స్వాతంత్ర్య సమరం జరుగుతున్న రోజులవి. ఈ కుటుంబం యజమానురాలయిన లలితాదేవి ఇలా ఆలోచించింది - 'నాకు నలుగురు కుమారులున్నారు. వీరిలో ఒకడు దేశానికి ఉపయోగపడితే ఎంత బాగుంటుంది?' తన చిన్న కొడుకు రోశన్‌లాల్‌కు విప్లవవీరుల చరిత్రలు, వీరగాథలు చెబుతుండేది. తల్లి ఒడిలో కూర్చుని బాలుడు తుపాకులు, ఖడ్గాలు, బల్లెలు, కోట్లాటలు మొదలైన వానితో కూడిన వీర ఘట్టాలను గురించి వింటుంటేవాడు.

కథలు చెప్పి తల్లి అడిగేది, 'సీవు కూడా వీరిలాగా అవుతావా?' 'అమ్మా, అవుతాను' అని రోశన్‌లాల్ జవాబు చెప్పేవాడు. 'భారతమాతకు బంధ విముక్తి కావించేందుకు నేను నా సర్వస్వం త్యాగం చేస్తాను. తప్పక నేనిలాగే ఆచరిస్తాను' - అనేవాడు. తల్లి బాలుని మాటలకు పొంగిపోయేది.

రోశన్ లాల్ వయస్సు ఇప్పుడు 18 ఏండ్లు. అమ్మ ఒడిలోనుండి అతను బయటపడ్డాడు. రోశన్‌లాల్ హృదయంలో తల్లి నాటిన పరాక్రమ బీజాలు అంకురించసాగాయి. విప్లవ భావాలు హృదయంలో నాటుకున్న రోశన్‌లాల్ 1930లో శంభునాథ్‌ను కలిశాడు.

విప్లవోద్యమ సంఘటనను వృద్ధిపరిచేందుకు ధనం కావలసివచ్చింది. ఇందుకై ధనికులను దోచుకోవటమే శరణ్యమని పార్టీ నిశ్చయించింది. ఇతరుల ఇండ్లను దోపిడీ చేయటాన్ని రోశన్‌లాల్ వ్యతిరేకించాడు. పార్టీ సభ్యులు మొదట తమ ఇంటి నుండి డబ్బు తీసికొని రావాలని అతను సూచించాడు. ఈ ప్రతిపాదనకు అందరూ అంగీకరించారు.

ఆలోచనను ప్రప్రథమంగా రోశన్‌లాల్ ఆచరణలో పెట్టాడు. ఒకనాడు తండ్రి బయటకు వెళ్ళిన సమయం చూసి రోశన్‌లాల్ పెట్టెలో నుండి ఐదువేల ఎనిమిది వందల రూపాయలు సంగ్రహించి ఇంటినుండి పారిపోయారు. 5,000 రూపాయలు ఆజాద్‌కు ఇచ్చాడు. మిగిలిన డబ్బుతో లాహోరు వెళ్ళాడు. ఆ విషయం తెలియగానే తండ్రి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశాడు. రోశన్‌లాల్ పోలీసులకు చిక్కలేదు.

9 మే 1933న మద్రాసులో సముద్రం ఒడ్డున బాంబును పరీక్షిస్తూ రోశన్ మృత్యువు వాత పడ్డాడు. ఈ దుఃఖవార్తను 'ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్'లో ప్రకటించారు. 'బాంబు పేలి సింహాకిశోరం మరణం' - అన్నది ఆ వార్త శీర్షిక. అప్పటికి రోశన్‌లాల్ వయస్సు 19 ఏండ్లే.

రోశన్‌లాల్ మాతృభక్తి కలిగి ఉండాలని అనుకున్నాడు. భారతమాత కొరకై బలిదానం అవుదామనుకున్నాడు. తన ఈ కోరికను అతను నెరవేర్చుకున్నాడు.

దయా ధర్మస్య జన్మభూమిః. ధర్మానికి పుట్టిల్లు దయ.

ధారావాహిక : వృద్ధాప్యం జీవిత నవనీతం-5

వృద్ధుల పట్ల సమాజం బాధ్యత

మేలుకొన్న వ్యక్తుల కర్తవ్యం

వృద్ధులు మొదటినుంచీ తమ హితం కోసం తగు వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసుకుంటే, యువజనులు కూడా కుటుంబ వ్యవస్థ యొక్క ఉన్నత ఆదర్శాలను పాటిస్తూ శ్రద్ధగా వృద్ధుల బాగోగులు చూస్తూ ఉంటే - సమాజానికి వృద్ధుల గురించి చేయవలసింది ఏమీ ఉండదు. కానీ, అలా జరగడం లేదు. వృద్ధులలో హెచ్చుమంది తమ కోసం తగు వ్యవస్థ చేసుకోవడం లేదు. యువజనులు కూడ ఉన్నత ఆదర్శాలను పాటించడం లేదు. ఫలితంగా - వృద్ధుల సమస్యలు పరిష్కారం కావడం లేదు. ఈ పరిస్థితిలో - సమాజంలోని మేలుకొన్న వ్యక్తులు ముందుకు రావలసి ఉంటుంది. ఈ సమస్యల పరిష్కారం కోసం కృషి చేయవలసి ఉంటుంది.

సమాజంలో అధిక సంఖ్యాకులు అజ్ఞానులుగా, స్వార్థపరులుగా ఉంటారు. వారు తరచు తమకు హాని కలిగించే తెలివితక్కువ పనులు చేస్తూ ఉంటారు. మీరు ఇతరులకు మంచి ఎలా చేయగలుగుతారు? మేలుకొన్నవారూ, క్రియాశీలురూ, మంచిపనులు చేయాలనే ఉత్సాహం, ఉత్తేజం, తపన కలిగినవారూ కొద్దిమందే ఉంటారు. సేవాభావం కలిగిన ఇలాంటి సజ్జనులు స్థానిక పరిస్థితులను దృష్టిలో ఉంచుకుని వృద్ధుల సమస్యల పరిష్కారానికై తమ అమూల్య సహకారాన్ని అందించాలి. ఈ విషయంలో వారు దిగువ అంశాలను గురించి ఆలోచించవలసి ఉంటుంది -

1. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు దాదాపు అన్నీ వృద్ధ సంక్షేమ విధానంలో భాగంగా పెక్కు పథకాలను అమలు చేస్తున్నాయి. ఈ పథకాలకు కేంద్ర ప్రభుత్వం కూడ సహాయం అందిస్తోంది. ప్రతి రాష్ట్రంలో వృద్ధాప్య పెన్షన్లూ, వితంతువుల పెన్షన్లూ ఇస్తున్నారు. వృద్ధులకు ఉచిత వైద్య వ్యవస్థ ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులలో ఉంది. ప్రమాద భీమా, ఆడపిల్లల పెళ్లిళ్లు మున్నగువాటిలో కొన్ని పరిస్థితులలో ప్రభుత్వ సహకారం అందుతుంది. ఈ విషయాలన్నింటి గురించి సమాచారం సేకరించి వృద్ధులకు అందించాలి. వారికి పెన్షన్, ఇతర సౌకర్యాలు ఇప్పించడంలో క్రియాశీలమైన సహకారం అందించాలి.
2. వృద్ధులకు సహాయం అందించడానికై పెక్కు సామాజిక సంస్థలు కృషి చేస్తూ ఉంటాయి. స్థానికులైన వృద్ధులకు వాటి

ప్రయోజనం అందడానికై తగు వ్యవస్థ నిర్మాణం చేయాలి.

3. వృద్ధుల సంక్షేమం కోసం తమ ప్రతిభనూ, సామర్థ్యాన్నీ అందించడానికై ఇతర సామాజిక సంస్థలకూ, వదాన్యులకూ ప్రేరణ ఇవ్వాలి.
4. వృద్ధులైన తల్లి దండ్రులను ఉపేక్షించే వ్యక్తులు, వేధించే వ్యక్తులు మీ క్షేత్రంలో ఉండవచ్చు. అలాంటి వ్యక్తులకు సచ్చజెప్పి, బోధపరచి-ఈ పాప కార్యం నుండి వారిని తప్పించడానికి మీరు కార్యశూరతను చూపాలి.

వృద్ధుల కోసం స్వయంసహాయతా కేంద్రాలు

5. స్థానిక స్థాయిలో వృద్ధుల కోసం స్వయం సహాయతా కేంద్రాలను స్థాపించడంలో సహకరించాలి. వీటిని పార్కులు, ధార్మిక స్థలాలు, ఆలయాలు, మసీదులు, చర్చిలు, గురుద్వారాలు మున్నగువాటిలో ఏర్పాటు చేయవచ్చు. ఆయా స్థలాలలో వృద్ధులందరూ కలుసుకుని భజన, కీర్తన, సత్సంగాలలో తమ సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలుగుతారు. ఒంటరితనం సమస్యను పరిష్కరించుకోగలుగుతారు. శైలవులలో పాఠశాల వరండాలను కూడ ఇందుకోసం ఉపయోగించవచ్చు.

6. మీరు స్వయంగా కొంత తీరిక చేసుకుని వృద్ధులతో గడపాలి. తాము సమాజంలోని ఒక ప్రయోజనకరమైన సభ్యులమనే భావాన్ని వారిలో కలిగించాలి. వారి జ్ఞానం నుండి, అనుభవం నుండి మీరు ప్రయోజనం పొందాలి. మీరు వారికి తగు గౌరవం ఇవ్వాలి.

వృద్ధ సేవా ఆశ్రమాలు

7. వృద్ధ సేవా ఆశ్రమాలను స్థాపించండి. ప్రస్తుతం నడుస్తూన్న అలాంటి ఆశ్రమాలకు తగు సహకారం అందించండి. తన మన ధనాలతో మీరు కూడా స్వయంగా ఈ పనిలో నిమగ్నం కావాలి. ఈ పనికి ఇతరులను ప్రోత్సహించాలి. ఇలాంటి ఆశ్రమాలలో వృద్ధుల బసకూ, భోజనానికీ, బట్టలకూ, వైద్యానికీ తగు ఏర్పాట్లు ఉండాలి. వీటితో పాటు స్వాధ్యాయం, సత్సంగం, భజన, పూజ మున్నగు వాటికి కూడా సముచిత వ్యవస్థ ఉండాలి.

న కృతార్థానాం మరణ భయమ్. కర్తవ్యాలన్నింటినీ పూర్తి చేసుకున్నవాళ్లు మరణానికి భయపడరు.

ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం-32

స్వాతంత్ర్య యజ్ఞంలో ఆహుతి-4

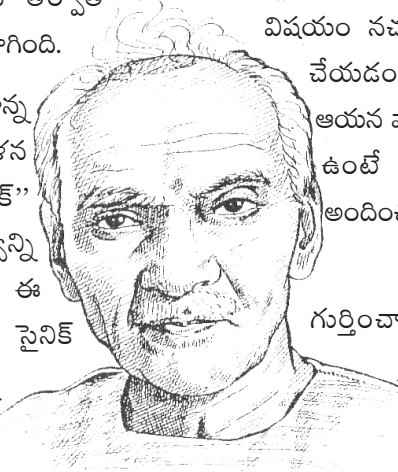
సంపాదకత్వం

పాలీవాలజీ ఉద్యమం, సంఘటనల పని చూస్తూ బయట ఉండేవారు. శ్రీరామ్ వచ్చిన తర్వాత ఆయనకు కొంత నిశ్చింత ఏర్పడింది. పూర్తి సమయం ఇచ్చి పని చేయడానికి వచ్చిన తర్వాత - ఈ క్రొత్త పాత్రికేయుడు మొదటి రోజే పత్రికలోని 2 1/2 పుటలను ఒంటరిగా తయారుచేశారు. అది నాలుగు పుటల పత్రిక. మొదటి రోజున స్థాపించిన ఈ రికార్డు ద్వారానే కాక, గతంలో చేసిన పనుల ద్వారా కూడ - పాలీవాలజీ మనస్సుపై శ్రీరామ్ చెరగని ముద్ర వేశారు. ఈయన వచ్చిన తర్వాత పాలీవాలజీలోని నిశ్చింత రోజురోజుకూ పెరగసాగింది.

“సైనిక్” పత్రికలో ప్రచురితం అవుతున్న వ్యాసాలూ, వార్తలూ ప్రభుత్వానికి ఆందోళన కలిగించాయి. ఉద్యమకారులకు “సైనిక్” కార్యాలయం స్థావరం కావడం ప్రభుత్వాన్ని మరింతగా కలవరపరిచింది. ఈ ఆందోళననూ, ఈ కలవరాన్నీ తొలగించుకోవడానికై ప్రభుత్వం సైనిక్ పత్రికను మూసివేయించేందుకు పథకాన్ని తయారుచేసింది. ఉద్యమం కొద్దిగా మందగించడంతో, ఆ పథకాన్ని అమలు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి అవకాశం దొరికింది. ఆయుధాలు కలిగి ఉన్నారనే ఆరోపణపై ప్రభుత్వం ఇద్దరు పాత్రికేయులను అరెస్టు చేసింది. 6-7 మంది ఉద్యోగులను బెదిరించి, పనిలోకి రాకుండా వారిని అడ్డుకున్నది.

ఇలా హెచ్చుమంది ఉద్యోగులు పనిలోకి రాకపోవడంతో “సైనిక్” పత్రిక తాజా సంచికను ప్రచురించే సమస్య ఎదురయింది. ఆ సమయంలో పాలీవాలజీ సంస్థ పనిమీద పొరుగుూ వెళ్లారు. ఆయనకు కబురు చేయడానికి వ్యవధి లేదు. కబురు పంపినా ఏమవుతుంది! ఆయన వచ్చేసరికి “సైనిక్” పత్రిక వెలువడే సమయం దాటిపోతుంది. కార్యాలయంలో మిగిలి ఉన్న ఉద్యోగులూ, పాత్రికేయులూ ఈ మీమాంసలో పడ్డారు.

ఇటీవలనే పత్రికలో చేరిన శ్రీరామ్ అందరి చింతలకూ పరిష్కారం సూచించారు. అందుకు తనను తాను సమర్పించుకున్నారు. సమాచారాన్ని సేకరించడం నుండి దాన్ని వ్రాయడం, కంపోజు చేయడం, పూపు దిద్దడం వరకు అన్ని పనుల భారాన్ని తనమీద వేసుకున్నారు. వార్తా పత్రిక సమయానికి వెలువడడం సాధ్యం కాదని తోటి ఉద్యోగులు భావించారు. వారు మధ్యలో విమర్శలు చేయసాగారు. నిష్ప్రియంగా చేతులు ముడుచుకుని కూర్చుని చింతించడం వల్ల - సాధ్యమయే పనిలో కూడ ఇబ్బందులు ఏర్పడతాయి. శ్రీరామ్ తన సహచరులకు ఆ విషయం నచ్చజెప్పారు. ఇలా అనుమానాలు వ్యక్తం చేయడం కన్న మౌనంగా ఉండడం మంచిదని ఆయన వారికి సూచించారు. పనిపట్ల నిజంగా శ్రద్ధ ఉంటే ఎంతో కొంత సహకారం అందించవలసిందని ఆయన వారిని కోరారు.

ఇద్దరు సహచరులు తమ పొరపాటు గుర్తించారు. వారు కూడా పనిలో నిమగ్నం అయినారు. వారికి మెషీన్ నడపడం తెలుసు. ఇలా ముగ్గురు వ్యక్తులతో చక్కని జట్టు ఏర్పడింది. ఆ రోజు వార్తాపత్రిక తయారై బజారులోకి వచ్చింది. “సైనిక్” పత్రికను మూసివేయించడానికి కుట్ర పన్ని, పత్రిక మరునాటి సంచిక వెలువడదని నమ్మిన అధికారులు దిగ్భ్రాంతి చెందారు. ముగ్గురు వ్యక్తుల జట్టు వార్తాపత్రికను వెలువరించింది. “సైనిక్” పత్రిక ఇబ్బందుల్లో ఉన్నదని ఆ పత్రికలోని పంక్తులలో, ముద్రణలో ఏమాత్రం కానరాలేదు.

మరునాటి సంచిక కూడ అదే స్థాయిలో వెలువడింది. ఆ సంచికలోని మొదటి పుటలో శ్రీరామ్ ఒక నివేదన వ్రాశారు. గత రెండు రోజులలో పత్రికపై జరిగిన అప్రకటిత చర్యను గురించి అందులో వివరించారు. ఆ చర్యను దమన చర్యగా వర్ణిస్తూ, సైనిక్ పరివార్ సభ్యుల జీవాన్నీ, జవాన్నీ అందులో పరిచయం చేశారు. ఆ నివేదనకు మంచి ప్రతిస్పందన వచ్చింది. కార్యకర్తలుగా తమను

అక్కతేర్ నియతా కృత్. పనిలేని వాడికి ఎప్పుడూ ఆకలే.

తాము అర్పించుకుంటూ వ్యక్తులు ఆరోజు మధ్యాహ్నం నుండే కార్యాలయానికి రాసాగారు. వీరు వట్టి పాఠకులు మాత్రమే. పత్రికా రచనలో కాని, ముద్రణలో కాని వీరికి ఎలాంటి అనుభవమూ లేదు. అయినా, వీరు చూపిన నిష్ఠ సైనిక కార్యాలయంలో అద్భుత శక్తిని నింపింది. గతంలో కార్యాలయాన్ని విడిచి వెళ్లిపోయిన ఉద్యోగులు తిరిగి రాసాగారు. వారిలో ధైర్య సాహసాలు మేలుకొన్నాయి. మరునాటి నుండి మామూలు పరిస్థితి ఏర్పడింది.

సైనిక్ కు దొరికాడు సేనాపతి

మూడవ రోజున పాలీవాలజీ తిరిగివచ్చారు. “సైనిక్”పై ప్రమాదం వచ్చిపడిన కబురు ఆయనకు అందింది. ఆయన చింతించారు. కార్యాలయానికి వచ్చి చూస్తే-పని అంతా యథాప్రకారం జరిగిపోతోంది. ప్రమాదం ఎంత తీవ్రమైనదో, అది ఎంతటి సవాలూగా పరిణమించిందో అక్కడి సహచరులు ఆయనకు వివరించారు. ఆ ప్రమాదకర పరిస్థితినుండి వెలికివచ్చిన కథను కూడ పాత్రికేయులూ, ఉద్యోగులూ ఆయనకు వినిపించారు. “సైనిక్” మొదటి పుటలో ముద్రించబడిన నివేదనను చదివి ఆయన గద్గదులు అయినారు. ఆ ‘నివేదన’లో వ్యక్తమైన విజ్ఞతనూ, నిష్ఠనూ గుర్తించి, ఆయన పరవశించిపోయారు. శ్రీరామ్ ను కౌగలించుకున్నారు. ఆయన మనస్సు మహోల్లాసంతో నిండిపోవడంతో, ఆయన నోట మాట రాలేదు. శ్రీరామ్ వీపు తట్టుతూ రుద్దమైన స్వరంతో ఆయన ఇలా అన్నారు - “సైనిక్ కు సేనాపతి లభించాడు.” శ్రీరామ్ మౌనంగా ఇదంతా చూస్తూ వింటూ ఉండిపోయారు.

పాలీవాలజీ ఆవెంటనే పత్రిక వ్యవస్థకు కొత్త రూపు ఇవ్వడం ప్రారంభించారు. గత మూడు నాలుగు రోజులలో ఆకృతి పొందిన రూపాన్ని పెద్దగా సంస్కరించవలసిన అవసరం ఏర్పడలేదు. శ్రీ రామ్ కు క్రొత్త సహాయకులను ఎంపిక చేశారు. పాతవారిలో కొందరు పత్రిక వదలి వెళ్లిపోయారు. ఇద్దరు మాత్రమే కార్యాలయానికి వస్తున్నారు. వారికి సంపాదకత్వ బాధ్యతలూ, ప్రొడక్షన్ బాధ్యతలూ అప్పగించారు. క్రొత్తగా ఎంపిక చేసిన వ్యక్తులలో ఒకరికి పంపిణీ పని అప్పగించారు. శ్రీరామ్ కు ప్రధానంగా సంపాదకత్వ బాధ్యత మాత్రమే మిగిలింది. పత్రిక నడపడంలో ఆయనకు ప్రత్యేక అనుభవం లేదు. పూర్వం కన్న హెచ్చు సమయం పత్రిక కోసం తాను ఇస్తానని పాలీవాలజీ

అన్నారు. “సైనిక్” పత్రిక నడపడానికి శిక్షణ ఇచ్చిన తర్వాతనే పొరుగుగొళ్లకు వెళ్లాలని ఆయన నిర్ణయించుకున్నారు. మాటల సందర్భంలో ఆయన శ్రీరామ్ తో ఇలా అన్నారు-

“నాకు కుడి చేయి దొరికింది. “సైనిక్” కుటుంబంలోనే ఉంటాననీ, దీన్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికీ వెళ్లననీ నాకు మాట ఇవ్వు.”

వాగ్దానం కాదు, సంకల్పం

ఇందుకు జవాబివ్వడానికి శ్రీరామ్ కు క్షణం కూడ పట్టలేదు. ఆయన ఇలా అన్నారు-

“పరిస్థితులు ఎప్పుడు ఎక్కడికి తీసుకుపోతాయో ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. కనుక, నేను మాట ఇవ్వను. కానీ-మీరు నన్ను ఎల్లప్పుడూ సహచరునిగానే పరిగణిస్తారని మాత్రం నేను గట్టిగా చెబుతున్నాను.”

ఆ మాట విన్న పాలీవాలజీ తాను ఆశించింది భావావేశపూరితమైనదని గుర్తించారు. శ్రీరామ్ ఇంతవరకూ చెప్పడం కూడ ఆయనకు సంతృప్తి కలిగించింది.

స్వరాజ్య ఉద్యమపు వేడి తాత్కాలికంగా చల్లబడింది. కొన్ని నెలలవరకు వాతావరణం శాంతిస్తూన్నట్లు కనిపించింది. లండన్ లో జరిగే రెండవ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశానికి కాంగ్రెసుకు ఏకైక ప్రతినిధిగా గాంధీజీ ఆహ్వానించబడ్డారు. మొదటి రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం 1930 నవంబరులో జరిగింది. దానిలో కాంగ్రెసు ప్రతినిధి ఎవరూ పాల్గొనలేదు. కనుక అది ఏకపక్షంగానే మిగిలిపోయింది. అయినా, కేంద్ర, రాష్ట్ర శాసన సభలకు శాసన సంబంధమైన బాధ్యతలు అప్పగించడానికి బ్రిటిషు ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. కాంగ్రెస్ దీనిపట్ల ప్రత్యేకమైన ఉత్సాహం చూపలేదు. రెండవ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం 1931 సెప్టెంబరు నుండి డిసెంబరువరకు జరుగవలసి ఉంది. మహాత్మా గాంధీ దానిలో పాల్గొనబోవడంతో, దాని సాఫల్య వైఫల్యాల విషయంలో రకరకాల అభిప్రాయాలు వ్యక్తం కాసాగాయి. సమాజంలో ఆ అభిప్రాయాలపై చర్చ జరుగుతోంది. సమావేశ సమయం సమీపిస్తూన్న కొలదీ ప్రజలలో ఉత్సుకత పెరుగుతూ వచ్చింది.

గాంధీజీ లండన్ వెళ్లడానికి పూర్వమే శాసనసభలలో మతం ఆధారంగా ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వడం అనే సమస్య ఉదయించింది. ముస్లిం లీగ్ అలాంటి ప్రాతినిధ్యాన్ని కోరుతోంది.

నాస్తి అహంకార సమః శత్రుః. అహంకారం వంటి శత్రువు లేడు.

అంగ్లేయులు దానికి ప్రాణం పోశారు. ఈ కోరిక నుండే పాకిస్థాన్ కు బీజం పడిందని చరిత్ర పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు. మతం ఆధారంగా ప్రాతినిధ్యాన్ని ముస్లింలు ఒక్కరే కోరడంలేదు. సిక్కుల, క్రైస్తవుల, జైనుల, పార్శీల, గిరిజనుల సంస్థలు కూడ దాన్ని కోరుతున్నాయి. రెండవ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశాన్ని ఈ సమస్య ఆవరిస్తుందనే అనుమానం ఆ సమయంలో వ్యక్తమయింది. అలాగే జరిగింది కూడా,

రౌండ్ టేబుల్ సమావేశానికి ఆహ్వానాన్ని గాంధీజీ అంగీకరించిన నాటినుండి ఆ సమావేశం పూర్తయేవరకు గల కాలవ్యవధిలో శ్రీరామ్ “సైనిక్” పత్రికలో వ్యాఖ్యలు వ్రాశారు. ‘మత్త’, ‘శ్రీరామ్’, ‘శ్రీరామ్ శర్మ’ మున్నగు పేర్లతో వ్యాసాలు, విశ్లేషణలు, ఉత్సాహాన్ని ఉప్పొంగింపజేసే గీతాలు, వ్యాఖ్యలు వ్రాశారు. వాటివల్ల పత్రికకు ప్రజాదరణ బాగా పెరిగింది. ఆయన రచనలకు మూలాధారం జాతీయత. ఆయన స్పష్టంగా, సూటిగా ఇలా వ్రాశారు-

“భారత్ లో నివసించే ప్రజలందరూ మొదట భారతీయులు, ఆ తర్వాతనే వేర్వేరు మతాలవారు, ప్రాంతాలవారు, కులాలవారు. వేర్వేరు అభిరుచులూ, ప్రకృతులూ, స్వభావాలూ కలిగిన ప్రజలు ఇక్కడ నివసిస్తూ వచ్చారు. వారి విశ్వాసాలకు ఆదరణ లభించేది. మన విశ్వాసాలకు దూరం కాకుండా ఇతరుల పట్ల సద్భావ, సహకార సంబంధాలను నిలిపి ఉంచుకునేవాళ్లం మనం. ఈ సూత్రం ఆధారంగానే దేశంలో సామంజస్య, సామరస్యాల వాతావరణం నిలిచి ఉండేది.”

శ్రీరామ్ వ్యాసాలలో చరిత్ర నుండి, పురాణాల నుండి పెక్కు సంఘటనలు, పెక్కు సూక్తులు ఇవ్వబడేవి.

ఏడెనిమిది వారాలలోనే శ్రీరామ్ తన పాఠక గణాన్ని నిర్మాణం చేసుకున్నారు.

మొదటి ఉపన్యాసం

అనుమానించిన విధంగానే - మహాత్మా గాంధీ లండన్ నుండి బయలుదేరకముందే, భారత్ లో దమనకాండ ఉధృతం అయింది. శ్రీరామ్ మొదటినుండీ పంచ, లాల్ బీ ధరించేవారు. “సైనిక్”లో పని చేస్తూన్నప్పుడు ఆయన దానిలో కొంత మార్పు చేశారు. ఒకోసారి నిక్కరు, కమీజులు కూడ

ధరించసాగారు. పని చేస్తూన్న సమయంలో, ప్రదర్శనల - సత్యాగ్రహాల సమయంలో ఆయన ఇవి ధరించేవారు. ప్రదర్శనల సమయంలో ఆయన చేతిలో ఒక చిన్న లాఠీని పుచ్చుకునేవారు. గ్రామంలో జెండా ఊరేగింపు జరిగిన తర్వాత ఆయన - శ్రీకృష్ణని మురళివలె చేతిలో చిన్న లాఠీ పుచ్చుకొనసాగారు. భుజానికి తరచుగా ఒక సంచీ వ్రేలాడుతూ ఉండేది. ఆ సంచీలో ఒకటి రెండు పుస్తకాలు, రుమాలు, చిన్న సంచీలు ఉంచేవారు. రౌండ్ టేబుల్ సమావేశంలో చేసిన ప్రతిపాదనను తిరస్కరించి గాంధీజీ స్వదేశానికి తిరిగివచ్చిన రోజున శ్రీరామ్ పూర్తిగా సత్యాగ్రహి వేషం ధరించారు. కార్యాలయం వెలుపలికి వచ్చారు.

ఆయన న్యూస్ ప్రింట్ కాగితం మీద సిరాతో పెద్దపెద్ద అక్షరాలతో “మహాత్మా గాంధీకీ జయ్” అని వ్రాసి, ఆ పోస్టరును బయట గోడకు అతికించారు. ఆ దారిన వెళ్లేవారు ఆ పోస్టరు చూడడానికి ఆగారు. 8-10మంది పోగయారు. అప్పుడు శ్రీరామ్ చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చారు.

మహాత్మా గాంధీ స్వదేశానికి తిరిగిరావడం, దానిలో ఇమిడి ఉన్న జాతీయ సమైక్యతా సందేశం- ఇది ఆ ఉపన్యాసంలోని విషయం. శ్రీరామ్ ఉపన్యసిస్తూ నిలబడ్డ స్థలం కార్యాలయం గోడను ఆనుకొని ఉన్న అరుగు. జనం వింటూ నిలబడ్డ స్థలం “సైనిక్” కార్యాలయ ప్రాంగణం.

ఏర్పాటయిన సభ కాదది. శ్రీరామ్ అందుకు తయారీ చేసుకోలేదు. ఆయన యథాలాపంగా వెలుపలికి వచ్చారు. పోస్టరు చూడడానికి ఆగిన జనాన్ని చూచి ఉత్సాహం పొందారు. ఆ ఉత్సాహంలోనే ఆయన మాట్లాడడం ప్రారంభించారు. శ్రీరామ్ చేసిన మొదటి బహిరంగ ఉపన్యాసం ఇది. ఇంతకుముందు సంభాషణలలో, గోష్ఠులలో, సమావేశాలలో మాత్రమే ఆయన మాట్లాడారు. వాటిలో మాట్లాడడం చర్చయే అవుతుంది. వాటిలో ఇతరులుకూడ సమానంగా పాల్గొన్నారు.

ఈ ఉపన్యాసం సంగతి పాలీవాలీజీకి తెలిసింది. ఆయన శ్రీరామ్ ను అభినందించారు. ఆయన ఇలా అన్నారు -

“మీ సామాజిక జీవితంలో ఒక క్రొత్త అధ్యాయం ఇది. సందర్భంకూడ ఎంతో మహత్తరమైనది; అంగ్లేయుల కుట్రను భగ్నంచేసే మహాత్మా గాంధీ భారత్ కు తిరిగివచ్చిన రోజు.”

ఇతర మతకర్తలు చెప్పిన ధర్మాలన్నీ వేదాలలోనే కనిపిస్తాయి - శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి.

గాంధీజీ సేనకు సేనాని అయిన ఒక వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిత్వంలో క్రొత్త పువ్వు తొడిగి సువాసన గుబాళించడం అన్నది ఆయనను పరవశింపజేసింది.

ఆగ్రాలో శ్రీరామ్ “సైనిక్” కార్యాలయం వెలుపల ప్రజలను ఉద్దేశించి ప్రసంగించిన సమయంలో, లేదా కొద్దిసేపటి తర్వాత, గాంధీజీ బొంబాయిలో ఒక సభలో ప్రసంగిస్తున్నారు. వారి ఉపన్యాసం వినడానికి జనం తండోపతండాలుగా వచ్చారు. వారు ఆయన చెప్పింది వింటున్నది తక్కువ, దాన్ని అనుభూతి పొందుతున్నది ఎక్కువ. కొల్లాయి గుడ్డ కట్టుకున్న మహాత్మా గాంధీ ఇంగ్లండు వెళ్లడం, అక్కడ తన ప్రభావాన్ని చూపి తిరిగిరావడం - ఈ వార్తయే ప్రజలకు గగుర్పాటు కలిగిస్తోంది. సమరాన్ని మరోవైపు నుంచి ప్రారంభించవలసిన అవసరాన్ని గాంధీజీ ఆ సభలో నొక్కి చెప్పారు.

మూడు రోజుల తర్వాత 1932 సంవత్సరం మొదటి రోజున కాంగ్రెసు కార్యవర్గం సహాయనిరాకరణ ఉద్యమాన్ని తిరిగి ప్రారంభించాలని నిర్ణయించింది. ఈ సారి విదేశీ వస్తువుల

బహిష్కరణ జరపాలని కూడ పిలుపు ఇచ్చింది. ఉద్యమం తిరిగి ప్రారంభిస్తామనే ప్రకటన పౌరులలో ఉత్సాహాన్ని నింపింది. ప్రజలు ముందుగానే తయారై ఉన్నారని ఆ పిలుపునకు వచ్చిన ప్రతిక్రియను బట్టి స్పష్టమయింది. ఉద్యమం ప్రారంభమవుతోందనే ప్రకటన వెలువడగానే ఏ చర్యలు తీసుకోవాలోకూడ ప్రజలకు తెలిసి ఉండవచ్చు.

బ్రిటిషు ప్రభుత్వం కూడ ఈ నిర్ణయాన్ని ముందుగా ఊహించింది. గాంధీజీ దేశానికి తిరిగిరాగానే, ప్రభుత్వం విప్లవ భావాలు కలిగిన వ్యక్తులను అరెస్టు చేయడం ప్రారంభించింది. ప్రకటన వెలువడిన నాటికి మూడవ రోజున ప్రభుత్వం మహాత్మా గాంధీని అరెస్టు చేసింది. కాంగ్రెసు సంస్థ చట్టవిరుద్ధమైన సంస్థ అని ప్రకటించింది. ఆ సంస్థ గురించి ప్రచారంచేసే కార్యకర్తలపై, పత్రికలపై, సభ్యులపై దమన కాండ సాగించింది. జాతీయ ఉద్యమాన్ని గురించి వివరించే వార్తాపత్రికలను ప్రభుత్వం నిషేధించింది. ఆగ్రాలో “సైనిక్” కార్యాలయం మూతపడింది. దాని నిర్వాహకులూ, కార్యకర్తలూ అక్కడక్కడ దాగికొన్నారు.

ప్రప్రథమ కర్తవ్యం - ప్రాణ రక్షణ

నాగార్జునుడు గొప్ప ఆయుర్వేదాచార్యుడు. ఒకసారి ఆయనకు తన ప్రయోగశాలలో ఒక సహాయకుడు కావలసివచ్చాడు. ఇరువురు యువకులు అభ్యర్థులుగా వచ్చారు. వారిరువురికీ ఆయన ఒక వస్తువు ఇచ్చాడు. దానిని ఇంటికి తీసికొనివెళ్ళి మూడు రోజులలో ఒకానొక మండు నూరుకొనిరమ్మని కోరాడు. మూడు రోజుల తరువాత ఒక యువకుడు ఔషధాన్ని తయారుచేసికొని వచ్చాడు. అతడు తాను తెచ్చిన పాత్రను ఆచార్యుని ముందుంచాడు. ఆచార్యుడు అడిగాడు, ‘దీన్ని తయారుచేసిన సమయంలో ఆటంకాలేమీ కలుగలేదుకదా?’

యువకుడు చెప్పాడు, ‘ఆటంకాలు ఎన్నో వచ్చాయి. నా తల్లి జ్వరంతో మూలుగుతున్నది. నా తండ్రి కడుపునొప్పితో మెలికలు తిరిగిపోతున్నాడు. నా చిన్న తమ్ముడి కాలి ఎముక విరిగింది. నేను మాత్రం నా సాధనలోనే మునిగి ఉన్నాను.’ - అతను గర్వంగా చెప్పాడు. ఆచార్యుడు చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

కాసేపటికి రెండవ యువకుడు వచ్చి ఇలా చెప్పాడు, ‘క్షమించండి ఆచార్యా, మీరు చెప్పిన ఔషధం తయారుచేయలేక పోయాను.’ ఆచార్యుడు ‘ఎందుకు తయారుచేయలేదు?’ అని అడిగాడు. యువకుడు చెప్పాడు, ‘ఆచార్యజీ, నేనిక్కడినుండి బయలుదేరి ఇంటికి తిరిగి వెళుతున్నప్పుడు త్రోవలో ఒక వృద్ధుడు కలిశాడు. అతను వ్యాధిగ్రస్తుడై ఉన్నాడు. నిస్సహాయ స్థితిలో ఉన్నాడు. పాపం అతను పేదవాడుగా కనిపించాడు. ఈ మూడు రోజులూ నాకతని పరిచర్యతోనే సరిపోయింది. దయచేసి నాకు మరో రెండు రోజుల సమయం ఇవ్వండి.’

ఆచార్యు డతని మాటలు విని గాంధీర్యం వహించాడు. మొదట యువకుని వైపు తిరిగి ఇలా అన్నాడు - ‘నీవు వెళ్ళవచ్చు. నేనీ యువకుణ్ణి సహాయకుడుగా ఎంచుకుంటున్నాను. మందులు ప్రాణరక్షణకై ఏర్పడ్డాయి. వాటిని తయారు చేసేవాడు ప్రాణరక్షణ పట్ల విముఖుడైతే అతనిని యోగ్యుడని భావించడం ఎలా?’

అక్షర రూపం దాల్చిన ఒక్క సిరాచుక్క లక్ష మెదళ్లకు కదలిక.

నావారితో నామాట

వచ్చింది ప్రజ్ఞావతారం దిగివచ్చే సుముహూర్తం

గాయత్రీ మహాశక్తియే ప్రజ్ఞావతారం

గాయత్రీ మహాశక్తియే యుగశక్తి. దశమావతారం, ప్రజ్ఞావతారం ఇదే. మనిషిలోని కార్యశూరత ఊగిసలాడినపుడు అసంతులనాన్ని సంతులనంగా మార్చడానికై సృష్టికర్త యొక్క సుదీర్ఘ హస్తం అద్భుతాన్ని చేసి చూపుతుంది. సృష్టికర్త యొక్క లీలా అవతరణ ఇదే. అవతారం వ్యక్తం కావడం ఇదే.

కలియుగం శిఖరాగ్రాన్ని చేరిన సమయం ఇది. సమకాలీన పరిస్థితులు ఎప్పుడెప్పుడు ఏ విధంగా ఉంటే-వాటి స్థాయికీ, విస్తరణకూ అనుగుణంగా అవతారం యొక్క మహిమ, స్థాయి, పరాక్రమం పెరుగుతూ ఉంటాయి.

24 కళల ప్రజ్ఞావతారం

శ్రీరాముడు 12 కళల అవతారం. శ్రీకృష్ణుడు 16 కళల అవతారం. బుద్ధుడు 20 కళల అవతారం. మన యుగంలో భగవానుని సత్తా 24 కళలు కలిగిన ప్రజ్ఞావతారంగా వ్యక్తం కాబోతూన్నది. మూల సత్తా నిరాకారంగానే ఉంటుంది. అయితే-ఏ వ్యక్తిలో ప్రజ్ఞాతత్వం ఎంత హెచ్చుగా వ్యక్తం అయితే, ఆ వ్యక్తి అంత త్వరగా యుగ నిర్మాతల పంక్తిలోనికి వచ్చి చేరుతూ ఉంటాడు.

నేటి విషమ పరిస్థితులకూ, శ్రద్ధా సంక్షోభానికీ పరిష్కారం కోసం గాయత్రీ మహా మంత్రంలోని 24 అక్షరాలను మనం ఈ విధంగా శక్తి కేంద్రాలుగా పరిగణించాలి. మహాప్రజ్ఞ వ్యక్తి వ్యక్తిలో అవతరించే కొలదీ సమస్యలు పరిష్కారం అవుతూ ఉంటాయి. ఈ కార్యం త్వరలోనే విస్తరించబోతున్నది.

అదృష్టవాదం కాదు-కార్యశూరత

నేటి యుగం అదృష్టవాద యుగం, పరిస్థితులపై దోషాన్ని నెట్టేవారి యుగం. పలువురు ప్రకృతి యొక్క ప్రతికూలతను నిందిస్తారు; గ్రహ నక్షత్రాల ప్రభావాన్ని నిందిస్తారు; మనిషిలోని

కార్యశూరత పాత్రను తక్కువ చేసి చూపుతారు. మొన్న మొన్న 2006 మార్చి 29న సూర్యగ్రహణంతో క్రొత్త సంవత్సరం ప్రారంభమయింది. ఈ సంవత్సరంలో అయిదు గ్రహణాలు వస్తాయి. 2007 మార్చి 19నాటి సూర్యగ్రహణంతో ఈ సంవత్సరం ముగుస్తుంది. మనల్ని చుట్టుముట్టి ఉన్న ఆపదలకు ఈ గ్రహణాలు కారణాలని కొందరు చెబుతున్నారు.

పరిస్థితులకు నియంత - మనిషి

మనిషి పరిస్థితులకు దాసుడు కాదు; అతడు వాటికి నిర్మాత, నియంత, యజమాని. మన ఋషులూ, మునులూ, ఈ యుగంలో మహాకాలునికి ప్రతినిధిగా అవతరించిన మన గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యజీ ఈ పాఠాన్నే మనకు బోధిస్తువచ్చారు. నేటి ప్రగతి-పతనముల వెనుక, జనమానసం యొక్క ఉన్నతి-అధోగతుల వెనుక - ఉన్నది మనిషి అంతః కరణ, మనిషి ఆలోచన.

ఆకాంక్ష - ఆలోచన - ఆచరణ

శ్రద్ధకు కేంద్రం అంతఃకరణ. అది వ్యక్తిత్వానికి మూలాధారమైన కర్మస్థలం. సూక్ష్మ సత్యాలను అన్వేషించే ప్రజకు కేంద్ర బిందువులుగా భావ సంవేదనలు అక్కడి నుండే వెలికివస్తాయి. నేడు కనబడుతున్నదంతా ఆ భావ సంవేదనల ఫలితమే. ఆకాంక్ష ఏ స్థాయిలో ఉంటే ఆలోచన ఆ స్థాయిలో ఉంటుంది. మనసులోని ఆలోచనల ప్రకారం శరీరం పని చేస్తూ ఉంటుంది - శిల్పి చేతిలోని ఉలివలె.

గీతాకారుడు ఇలా చెప్పాడు -

సత్త్వానురూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత ।

శ్రద్ధామ యోయం పురుషో యో యచ్ఛ్రద్ధః

స ఏవ సః ॥ - 17/3

అనగా -

అంతరంగం అందంగా ఉంటే ఆచరణ అర్థవంతం అవుతుంది.

ఓ అర్జునా! మానవులందరిలో శ్రద్ధ వారి అంతఃకరణకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. ఎవరికి ఎలాంటి శ్రద్ధ ఉంటే, వారు అలా రూపొందుతారు.

అంతఃకరణలో ఉంది అదృష్టం

నేడు మనిషి స్థాయి అతడి శ్రద్ధకు అనుగుణంగానే ఉంది. ఆ విధంగా వ్యక్తిత్వం రూపొందుతోంది. ఆ విధంగా వికాసం జరుగుతోంది. శ్రద్ధలూ, ఆకాంక్షలూ వ్యక్తుల వ్యక్తిత్వాలలో ఆకాశానికీ, పాతాళానికీ ఉన్నంత తేడాను కలిగిస్తాయి. శ్రద్ధలూ, ఆకాంక్షలే జీవన మార్గాన్ని నిర్ణయిస్తాయి. అదృష్టం, భవిష్యత్తు ఎక్కడైనా వ్రాయబడి ఉంటే - దాని విధానం మనిషి అంతఃకరణలో స్థాపించబడి ఉంటుంది.

బొమ్మా, బొరుసూ

పరిస్థితులకు ఎలాంటి ప్రభావమూ లేదని కాదు. 100-150 సంవత్సరాల పూర్వం కన్న నేడు పరిస్థితులు బాగా మెరుగుగా ఉన్నాయి. సమృద్ధి పెరిగింది. విద్య పెరిగింది. 'జ్ఞాన ఆర్థిక వ్యవస్థ' (నాలెడ్జ్ ఎకానమీ) నేడు ఆవిర్భవించింది. వైద్యం, భవన నిర్మాణం, కళలు, వృత్తులు, రహదారుల నిర్మాణం, రవాణా మున్నగు రంగాలలో మనం మన పూర్వీకులకన్న సమృద్ధి కలిగి ఉన్నాం; ఆ విధంగా మనం మరింతగా అదృష్టవంతులమని చెప్పవచ్చు.

ఇంతటి అభివృద్ధి జరిగినప్పటికీ - శరీర ఆరోగ్యం, మనశ్శాంతి, ధనికులకూ పేదలకూ మధ్య పెరుగుతున్న అగాధం, పరస్పర సహాయ సహకారాల తరుగుదల, రాజకీయ రంగంలో అవినీతి, అంతర్జాతీయ ఉగ్రవాదం మున్నగు కారణాలవల్ల ఒక వికృతి ఆవరించి ఉంది. సృజన విధ్వంసంలో మునిగిపోయినట్లు కనిపిస్తోంది. కళా సంస్కృతుల రంగంలో వచ్చిన వైజ్ఞానిక విప్లవం పెడదారి పట్టింది. అది మతాన్ని మత్తుమందుగా మార్చింది; లేదా, అశ్శీలమైన వినోదాన్ని అంతటా విస్తరించింది. పెరుగుతున్న సౌకర్యాలు; భోగ విలాసాల సాధనాలు ముందు వెనుకలు చూడడం లేదు. ప్రకృతిని కొల్లగొట్టడం ప్రారంభమయింది. ఈ పరిణామాల ఫలితాలు - ప్రకృతి వైపరీత్యాలు, ఋతుచక్రం గతితప్పడం, గ్లోబల్

వార్మింగ్ (భూగోళ ఉష్ణోగ్రత పెరగడం).

శ్రద్ధా సంక్షోభానికి వివిధ రూపాలు

ఇందుకు గ్రహాలనూ, గ్రహణాలనూ కాక - మన మానసిక వికృతినీ, దాని ఫలితాలనూ నిందించవలసి ఉంటుంది. ఆదర్శవాదం లోపించిపోయింది. అంతఃకరణ స్థాయి దిగజారిపోయింది. ఫలితంగా - సమస్యలు విషమిస్తున్నాయి; ఆపదలు పెనుభూతాలవలె వచ్చిపడుతున్నాయి. విచక్షణ లేకుండా గ్రుడ్డిగా పొందాలనే లాలస, లిప్స, తృప్తి నేటి దుర్గతికి కారణాలు. శ్రద్ధా సంక్షోభం అంటే ఇదే.

జీవితం ఉన్నత ఆశయాల సాధన కోసమే అనే విశ్వాసం ఉన్న పూర్వపు రోజులలో సాధనాల కొరత ఇబ్బందిపెట్టేది కాదు. ఆనాడు సంతోషానికి ఆధారం పరమార్థం. కనుకనే భువిపై దివి అవతరించింది. భారత భూమి స్వర్గం కన్న మిన్న (స్వర్గాదపి గరీయసి) అయింది. మన భారతవర్షం విశ్వమంతటికీ శిరోమణి అయింది; జగద్గురువుగా ప్రఖ్యాతి పొందింది.

అదృశ్యమైన ఆదర్శవాదం

అయితే - నేడు ఆ శ్రద్ధలు అడుగుంటాయి. వైభవాన్నీ, విలాసాలనూ ఉధృతంగా, అహంకారపూర్వకంగా ప్రదర్శించడమే నేడు నలువైపులా కానవస్తోంది. ఆదర్శవాదం కేవలం చెప్పే విషయం, వినే విషయం అయిపోయింది. సమృద్ధి పెరుగుతోంది. లౌక్యం, దుర్మార్గం పెరుగుతున్నాయి. ప్రతిభకు లోటు లేదు. కాని జన మానసాన్ని పశు ప్రవృత్తులు రాజ్యమేలుతున్నాయి. సాధనాలకు లోపం లేదు. లోపించింది శ్రద్ధయే, విశ్వాసమే. అవి శరవేగంతో దిగజారిపోతున్నాయి.

పరిష్కారం అధ్యాత్మవాదం

మరి - పరిష్కారం ఏమిటి ? అశ్రద్ధను శ్రద్ధగా మార్చాలి. ప్రజల ఆలోచనా ధోరణిలో ఆమూలాగ్రమైన పరివర్తన తేవాలి. వాతావరణ మంతటినీ అధ్యాత్మవాదంతో నింపాలి. తపస్సును, యోగమును, బ్రహ్మవిద్యను, అధ్యాత్మను మనిషి మనిషిలో నింపేందుకు తగిన వాతావరణాన్ని నిర్మాణం చేయాలి.

స్నేహం నిద్రిస్తూన్నప్పుడు ద్వేషం మేలుకొంటుంది.

గాయత్రీ మహాశక్తి విస్తరణ ఇందుకు రాచబాట.

ఆస్తికత, అధ్యాత్మికత, ధార్మికత

గాయత్రీ మహాశక్తి తత్వంలో మూడు అంతర్భాగాలు ఉన్నాయి -

1. ఆస్తికత్వం (నేడు ఆస్తికత్వంగా చెప్పబడుతూన్న దానికి భిన్నమైనది).
2. అధ్యాత్మికత (సద్గుణాలను జీవితంలో అలవరచుకునే ప్రవృత్తి; ఆదర్శవాదాన్ని కేంద్రబిందువుగా చేసుకోవడం).
3. ధార్మికత్వం (కర్తవ్యపరాయణత్వం - కర్మయోగాన్ని జీవితంలో అన్వయించుకుని యుగధర్మాన్ని, రాష్ట్రధర్మాన్ని పాటించడం).

ఇదే త్రిపద గాయత్రి.

త్రిపద గాయత్రిలో యోగత్రయం

ఓం భూర్భువ స్వః అనగా - ఆస్తికత్వ సిద్ధాంతాన్ని జీవితంలో ఆచరణలో పెట్టడం.

'తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గో దేవస్య ధీమహి' అనగా - అధ్యాత్మ మన జీవితంలో అంతర్భాగం కావాలి; మన జీవన సాధన మరింత తీక్షణం కావాలి.

ధియో యో నః ప్రచోదయాత్ అనగా - సంప్రదాయ భేదాలకు అతీతమైన ధర్మం మనకు సన్మార్గంలో పయనించడం నేర్పాలి; మన బుద్ధి సద్బుద్ధిగా మారాలి.

ఇదే యోగత్రయం. మొదటిది భక్తియోగం. రెండవది జ్ఞానయోగం. మూడవది కర్మయోగం.

యుగపరివర్తనకై గాయత్రీ మహాశక్తి

గాయత్రీ మహాశక్తిలోని ఈ తత్వంలో యుగ పరివర్తనకూ, జన మానసాన్ని ఉన్నత స్థాయికి కొనిపోవడానికీ అవసరమయే మూల సూత్రాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. మనిషి మనిషిలో దైవీయమైన శ్రద్ధా విశ్వాసాలను మేలుకొలపడానికీ, ప్రేరణను

కలిగించడానికీ, దేవత్వ లక్ష్యం వరకు చేయి పుచ్చుకుని తీసుకువెళ్లడానికీ అవసరమయే మూల సూత్రాలు ఈ ప్రపంచంలో ఇంతవరకు కనుగొనబడలేదు. గాయత్రీ మంత్రంలో ఆ ప్రత్యేకతలన్నీ ఉన్నాయి. విశ్వ ధర్మం, విశ్వ భాష, విశ్వ సంస్కృతి, ఒక విశ్వ వ్యవస్థ - వీటన్నింటినీ రూపొందించడానికి తగిన ప్రేరణలన్నీ గాయత్రీ మంత్రంలో ఉన్నాయి.

భావ విప్లవం అనే ప్రచండ ప్రవాహం అవతార రూపం ధరిస్తోంది. ఇక - ఈనాడు మనం చేయవలసిన సంకల్పం ఒక్కటే - భగవానుని దశమ అవతారంలోని చేతనలను, ప్రేరణలను మనం మన జీవితాలలో నింపుకోగలగాలి; వాటిని ఇతరులు పలువురికి అందించగలగాలి.

15 సంవత్సరాల మహాభారత యుద్ధం

రానున్న 15 సంవత్సరాలలో ఒక మహాభారత యుద్ధం జరపవలసి ఉంది. అది అక్షరాలా చేతనా రంగంలో జరిపే యుద్ధం. ఆ యుద్ధంలో ఎన్నెన్నో సిద్ధాంతాలూ, నమ్మకాలూ మారిపోతాయి. ఇందుకై - రానున్న రోజులలో మనం నిర్వహించవలసిన కార్యాలు అనేకం ఉన్నాయి. యుగ సాహిత్యాన్ని వ్యక్తి వ్యక్తికీ అందించాలి. 'అఖండజ్యోతి'లోని, మన ఇతర పత్రికలలోని జ్ఞాన చేతనను నేల నాలుగు చెరుగులకూ విస్తరింపజేయాలి. విద్యా విస్తరణ ద్వారా దేవ సంస్కృతిని విశ్వమంతటా ప్రసారం చేయాలి. తమ తమ స్థాయిలలో శ్రేష్ట కార్యాలలో నిమగ్నమై ఉన్న అనేకానేక సంస్థలను అనుసంధానం చేయాలి. జీవన సాధననూ, సమాజ ఆరాధననూ యుగ ధర్మంగా స్థిరపరచాలి. వైజ్ఞానిక అధ్యాత్మవాద సూత్రాలను మన యువభారతం మనస్సులో లోతుగా నాటాలి.

మహాకాలునికి ఉపకరణాలం కావాలి మనం

మహాకాలుని శక్తి ప్రవాహం మనకు తోడుగా ఉంది. ఆ ప్రవాహానికి సాధనాలుగా, ఉపకరణాలుగా మనల్ని మనం మలచుకోగలమా - అని మనం తీవ్రంగా ఆలోచించవలసి ఉంది.

పోరాడి సాధించే విజయాలే శాశ్వతాలు.

శాంతికుంజ్ సమాచారం

జీవన విద్యను బోధిస్తోంది దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం

- జ్ఞాన దీక్ష ఉత్సవంలో డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ వివరణ

దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం జీవన విద్యను బోధిస్తూన్నదనీ, ఫలితంగా విద్యార్థులలోని ప్రతిభకు పదునుపెడుతూన్నదనీ విశ్వవిద్యాలయం కులాధిపతి (చాన్సలర్) డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ వివరించారు. జూలై 5న జరిగిన విశ్వవిద్యాలయం జ్ఞానదీక్ష ఉత్సవంలో అధ్యక్షోపన్యాసం చేస్తూ వారా విషయం తెలియజేశారు.

యువతీ యువకులు ఎదుర్కొనే సమస్యల పరిష్కారానికై విశ్వవిద్యాలయం వారికి జీవించే కళను కులంకషంగా బోధిస్తూన్నదని ఆయన వివరించారు.

డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ తమ ఉపన్యాసంలో వర్తమాన పరిస్థితులను విస్తృతంగా విశ్లేషణ చేశారు. అరాజకతతో నిండిన నేటి వాతావరణంలో యువతరం శక్తి సామర్థ్యాలు వ్యర్థమైపోతున్నాయనీ, విద్య వ్యాపారంగా మారడంతో విద్యార్థులలో 92శాతం మందికి ఉన్నత విద్య అందడం లేదనీ వారు పేర్కొన్నారు. యువ శక్తిని నిర్మాణాత్మకదిశలో సద్వినియోగపరచడానికై విశ్వవిద్యాలయం కృషి చేస్తోందని వారు తెలియజేశారు.

2011 నాటికి విశ్వవిద్యాలయానికి 500 అనుబంధ కళాశాలలు ఏర్పడతాయని డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ వెల్లడిచేశారు.

ఉత్తరాంచల్ ప్రభుత్వ ఛీఫ్ సెక్రటరీ శ్రీ ఎమ్.రామచంద్రన్ ముఖ్య అతిథిగా ప్రసంగిస్తూ, దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం సమయదానం అనే అద్భుత భావ భూమికతో, విశిష్ట ఆదర్శంతో, ప్రభుత్వ ఆర్థిక సహాయం కోరకుండా నడుస్తూన్న రాష్ట్రంలోని ఒకే ఒక

విశ్వవిద్యాలయమని పేర్కొన్నారు. ఇది రాష్ట్రానికి గౌరవప్రదమైన అంశమనీ, ప్రైవేట్ రంగంలోని ఈ సంస్థ ఇతరులకు అనుకరణీయమైన ఉదాహరణ అనీ ఆయన వివరించారు.

శాంతికుంజ్ వ్యవస్థాపకులు శ్రీ గౌరీశంకర శర్మ ప్రసంగిస్తూ, శిక్షణకూ విద్యకూ సమాన ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలని ఋషి పరంపర చేసిన బోధను సభికులకు గుర్తు చేశారు. విశ్వవిద్యాలయం కులపతి (వైస్ చాన్సలర్) తమ స్వాగతోపన్యాసంలో గత నాలుగు సంవత్సరాలలో విశ్వవిద్యాలయం సాధించిన ప్రగతిని వర్ణించారు.

పండిత చంద్రభూషణ మిశ్ర వేద మంత్రాలతో జ్ఞానదీక్షలోని వైదిక కర్మకాండను నిర్వహించారు. డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ క్రొత్తగా చేరిన విద్యార్థుల చేత, ఆచార్యుల చేత జ్ఞానదీక్ష సంకల్పం చేయించారు. స్వాధ్యాయం, ధర్మాచరణ, కౌశల్యంతో అభ్యసించడం, సాధనాల వికాసంలో పొరపాట్లు జరగకుండా చూడడం, దోషరహితంగా కర్మ చేయడం, సౌశీల్యాన్ని ఉపాసించడం అలవరచుకోవడం - అనే అంశాలతో కూడిన సామూహిక సంకల్పాన్ని ఆచార్యులూ, విద్యార్థులూ తీసుకున్నారు.

డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ, శ్రీ గౌరీశంకర శర్మలు ముఖ్య అతిథి శ్రీ ఎమ్.రామచంద్రన్ ను పూలమాలతో, దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయ చిహ్నంతో, యుగ సాహిత్యంతో సత్కరించారు. శ్రీ కాళీచరణ్ శర్మ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

★★★

ప్రవర్తనలో పొంగిన మీగడ - సంస్కృతి.

వార్తలు

విజయవాడలో గాయత్రీ మంత్రజప సప్తాహం

విజయవాడలోని గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయంలో ఏప్రిల్ 6 నుండి 12 వరకు గాయత్రీ మంత్రజప సప్తాహం జరిగింది. శ్రీమతి సుమిత్ర బృందం ఆధ్వర్యంలో రోజూ ఉదయం 6 నుండి సాయంత్రం 6 వరకు జపం జరిగింది. 13న పూర్ణాహుతిగా త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది.

విజయవాడ కొత్తపేటలోని హిందూ హైస్కూలు ఆవరణలో ఏప్రిల్ 10న భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష బహుమతి ప్రధానోత్సవం జరిగింది. శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి శ్రీ కృష్ణకాంత్, డాక్టర్ తుమ్మూరి, శ్రీయుతులు తొండెపు హనుమంతరావు, బి.ఎన్.పి.లింగం ఉత్సవంలో పాల్గొన్నారు. ఆ సందర్భంగా - సంస్థకు 5 సంవత్సరాలు పూర్తి సమయం ఇచ్చి సేవ చేసిన శ్రీ బి.ఎన్.పి.లింగంకు గాయత్రీమాత జ్ఞాపికను బహూకరించారు. ఎ.వి.ఎన్.ఎస్ కుమార్ దంపతులు, శ్రీయుతులు వాసు, గిరికుమార్, అజయ్ కుమార్, రాంమోహన రావు, శ్రీమతి రూపవతి కార్యక్రమానికి సహకరించారు.

విజయవాడ కార్యాలయంలో గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా జూన్ 6న పంచకుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. ఆ సందర్భంగా 2 వివాహదిన సంస్కారాలు, ఒక నామకరణ సంస్కారం, 10 గురుదీక్ష సంస్కారాలు జరిగాయి. 200 మంది పాల్గొన్నారు. శ్రీయుతులు కృష్ణమూర్తి, జోగ్ సింగ్ రాజపురోహిత్, వెంకటేశ్వర్లు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

జూన్ 11న పౌర్ణమినాడు త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం, శ్రీ సోమిశెట్టి సాంబశివరావు షష్ఠిపూర్తి, శ్రీ సాంబశివరావు శ్రీమతి లక్ష్మీదేవిల వివాహదిన సంస్కారం జరిగాయి. శ్రీ డి.వి.ఆర్.మూర్తి యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. 120 మంది పాల్గొన్నారు.

ఇల్లందులో యోగ శిక్షణ శిబిరం

ఇల్లందులో వారం రోజులపాటు జరిగిన యోగ ప్రాణాయామ శిక్షణ శిబిరం ముగింపు ఉత్సవం జూన్ 19న జరిగింది. శ్రీ డి.వి.వి.ఆర్.గాంధీ శిబిరాన్ని నిర్వహించారు. డా॥వి.ఎన్.రావు ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేశారు. శ్రీ మహబూబ్ పాషా ప్రసంగించారు. శ్రీయుతులు తోట నాగభూషణ రావు,

రాజేంద్రప్రసాద్, శ్రీమతులు కృష్ణకుమారి, సరోజ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ఇల్లందులో జూన్ 6న గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా పంచకుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం, 2 గురుదీక్ష సంస్కారాలు, 2 విద్యారంభ సంస్కారాలు జరిగాయి. 100 మంది పాల్గొన్నారు.

ఇల్లందు శాఖ 17వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలోని రోగులకు రొట్టెలు, పాలు పంచిపెట్టారు. ప్రభుత్వ వైద్య అధికారి డా॥మోహన్ రావు, శ్రీయుతులు సతీష్ ఖండేల్వల్, టి.నాగభూషణ రావు, సబ్బిరెడ్డి, క్యాతం రాజేంద్రప్రసాద్, శ్రీమతులు క్యాతం సరోజిని, ఎమ్.చిన్న సరోజా, కె.శ్రీదేవి, కిరణ్ దేవి గుప్త, అనితా ఖండేల్వల్ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

శ్రీకాకుళంలో “గాయత్రి గురించి క్లుప్తంగా” పుస్తకావిష్కరణ

గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా జూన్ 6న శ్రీకాకుళంలో శ్రీ హయగ్రీవ రావు రచించిన “గాయత్రి గురించి క్లుప్తంగా” పుస్తకాన్ని గురజాడ డిగ్రీ కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ డా॥పులఖండం శ్రీనివాసరావు ఆవిష్కరించారు. గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. “గంగా దశహారా” ఉత్సవాన్ని పురస్కరించుకుని - శ్రీ వాడాడ వెంకటరావు రామాయణంలోని గంగావతరణ ఘట్టాన్ని చదివి వినిపించారు. శ్రీయుతులు పి.గోదావరి రాజు, పి.జగన్మోహన రావు, ఎన్.కృష్ణమూర్తి, సాయన్న, బి.భాస్కరరావు, ఎమ్.ఆదినారాయణ, కె.అప్పారావు, శ్రీమతి కమల కుమారి, కుమారి గాయత్రి కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

తాళ్లడుమ్మలో గాయత్రీ జయంతి

గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా జూన్ 6న విజయనగరం జిల్లా తాళ్లడుమ్మలో శ్రీమతి శెట్టి నాగమణి ఆధ్వర్యంలో గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. 100 మంది పాల్గొన్నారు. శ్రీయుతులు డి.చిన్నం నాయుడు, పి.లక్ష్మణరావు, ఈ.హరినారాయణ, ఎస్.శంకర రావు, సిహెచ్.ఆదినారాయణ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

ప్రతీకారం నేలబారు మనుషుల క్షణికానందం.

తెలుగులో మూడు వి.సి.డిలు

శాంతికుంజ్‌లోని ఈ.ఎమ్.డి. విభాగం ఆంధ్రప్రదేశ్ కోసం తెలుగులో మూడు వి.సి.డి లను తయారు చేసింది.

మొదటిది “సంజీవని విద్య”. తొమ్మిది రోజుల సంజీవని సాధనా శిబిరం గురించి, శాంతికుంజ్ ఆశ్రమం కార్యకలాపాల గురించి ఈ వి.సి.డిలో వివరించారు.

రెండవది “అధ్యాత్మ దర్శన్”. పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారి జీవితం, బ్రహ్మ వర్చస్ శోధ్ సంస్థాన్, జన్మభూమి అవల్‌ఖేడా, మధురలోని గాయత్రీ తపోభూమి, దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయాల గురించి మహత్తరమైన సమాచారాన్ని ఇందులో ఇచ్చారు.

మూడవది “సంస్కృతి సందేశ్”. యజ్ఞం, గాయత్రీ మంత్రం, ప్రాణాయామం, ధ్యానం, యోగం, బహుదేవ వాదం మున్నగు అంశాలపై ఇది తయారు చేయబడింది.

వీటితోపాటుగా - పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్యగారి సాహిత్యం తెలుగు, హిందీ, ఆంగ్ల భాషలలో ఈ గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, హైదరాబాదులో లభ్యమవుతాయి.

అనువాదకులకు ఆహ్వానం

పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారు రచించిన హిందీ గ్రంథములను తెలుగు చేయడానికి అనువాదకులను ఆహ్వానిస్తున్నాం. అనువాదం సరళ వ్యాపహారిక భాషలో ఉండాలి. అనువాదకులు తమ అర్హతలను, అనుభవాన్నీ తెలుపుతూ దిగువ చిరునామాకు లేఖలు వ్రాయగలరు.

శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు

గాయత్రీ చేతనా మరియు ధ్యాన కేంద్రం,
అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర, హెచ్.పి.రోడ్డు, మూసాపేట,
హైదరాబాదు - 500018, ఫోన్ : 9848043256

ప్రత్యేక రాయితీ

రూ.300/- కన్న హెచ్చు ఖరీదు గల సాహిత్యాన్ని కొంటే, 20 శాతం రాయితీ ఇవ్వబడుతుంది. వి.సి.డిలు ఒక్కొక్కటి రూ.25/-లకు, ఆడియో సి.డిలు ఒక్కొక్కటి రూ.20/-లకు లభ్యమవుతాయి.

లాభం, నష్టం లేని పద్ధతిలో పుస్తకాల ధరలు, ఇతర పస్తువుల ధరలు నిర్ణయించబడ్డాయి. ఇవి కావలసినవారు డ్రాప్టుకాని, నగదుకాని పంపి వీటిని పొందవచ్చు.

ఆగస్టు సెప్టెంబర్ నెలలలో పర్చటినాలు

ఆగస్టు :

1. తులసీదాసు జయంతి
4. వరలక్ష్మీవ్రతం
9. రక్షాబంధన్
15. స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం
అరవింద జయంతి
16. కృష్ణాష్టమి
20. నారాయణగురు జయంతి
27. వినాయక చవితి
28. ఋషిపంచమి

సెప్టెంబర్ :

4. వామన జయంతి
11. మాతాజీ జయంతి
17. విశ్వకర్మ జయంతి
20. గురుదేవుల జయంతి
23. శరన్నవరాత్రులు ఆరంభం
30. దుర్గాష్టమి

స్వాధ్యాయం, స్వయం సమృద్ధి, ఏకాగ్రతల ఫలం - సంస్కృతి.

సద్గురు వీలామృతం

కర్తవ్యనిష్ఠకు శిఖరాగ్రం

ఒక కార్యక్రమంకోసం గురుదేవులు పొరుగువారు వెళ్ళారు. అక్కడ వారు ప్రవచనం ఇవ్వడానికి కొద్దిగా వ్యవధి ఉంది. ఈలోగా వారికి కబురు వచ్చింది - మధుర నుండి ఒక కార్యకర్త వచ్చాడనీ, మిమ్మల్ని వెంటనే కలుసుకోవాలని కోరుతున్నాడనీ. ఆ కార్యకర్తను పిలవమని వారు ఆదేశించారు.

కార్యకర్త వచ్చి తాళజీ (పూజ్య గురుదేవుల మాతాజీ) పరిస్థితి విషయించిందని చెప్పి, వెంటనే మధుర రావలసిందిగా వారిని కోరాడు.

గురుదేవులు ఇలా అన్నారు -

“నువ్వు వెళ్ళు. ఆమె తనువు చాలిస్తే, అంత్యక్రియలకు ఏర్పాట్లు చేయి. కార్యక్రమం పూర్తయిన తర్వాత నేను వస్తాను.”

ఈ వార్తను కార్యక్రమ నిర్వాహకులుకూడ విన్నారు. వారుకూడా గురుదేవులను ప్రార్థించారు - “మీరు మధుర వెళ్లాలి. కార్యక్రమం తర్వాత జరుగుతుంది.”

అందుకు గురుదేవులు ఇలా అన్నారు -

“ప్రశ్న కార్యక్రమానికి సంబంధించినది

కాదు, నా కర్తవ్యానికి సంబంధించినది. నానుండి కొంత పొందాలని వచ్చిన ఇంతమంది నిరాశతో తిరిగి వెళ్లవలసి ఉంటుంది. దాన్ని నేను చూడలేను. ప్రతి మనిషి హృదయంలో భగవానుడు నివసిస్తున్నాడు. అలాంటి భగవానుని పూజను వదలి వెళ్ళలేను.”

ఆ తర్వాత గురుదేవులు శాంత చిత్తంతో ప్రవచనం ఇచ్చారు. కార్యక్రమం చక్కగా ముగిసింది.

గురుదేవులు మధుర చేరడానికి చాలా ముందుగానే తాళజీ తనువు చాలించారు. గురుదేవులు ఉత్తర క్రియలన్నీ నిర్వహించారు.

మహామానవులు వ్యామోహాలకు అతీతులు. మమకారం లేనివారుగా కాక - కర్తవ్య ఉపాసకులుగా, మానవత్వ ఉపాసకులుగా వారిని మనం పరిగణించాలి.

మహామనా మాలవ్యాజీ, లోకమాన్య తిలక్ల జీవితాలలోకూడ ఇలాంటి సంఘటనలు జరిగాయి.

రచనా యోగం

పూజ్య గురుదేవులు వ్రాసేముందు నియమబద్ధంగా చింతన చేసేవారు. సహచరులైన కార్యకర్తలను కూర్చోబెట్టి, వారి మెదడులకు మంచి కసరత్తు ఇచ్చేవారు. చర్చించిన విషయంపై ఏ గ్రంథంలో ఏమి వ్రాయబడి ఉన్నదో వెదకవలసిందని వారికి చెప్పేవారు. ఇక్కడ ఈ అన్వేషణ జరుగుతూ ఉండేది.

అక్కడ ఇంత చర్చ జరిగిన తర్వాత ఉదయం గురుదేవుల కలం కదిలేది. ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమంటే - పరిజనులూ, పరిశోధన కార్యంలోని సహచరులూ ఆ సమయంలో వెదకుతూన్న పేర్లు, సందర్భాలు, తీసుకుంటూన్న నోట్సు అనేకం ఆ వ్యాసాలలో పేర్కొనబడేవి.

బహుశా ఇదికూడ యోగం యొక్క ఒక సిద్ధి కావచ్చు. ఆలోచనలను సమష్టిగత ప్రవాహంగా చేసి చదవడం,

ఆలోచనలను యుగ ప్రవాహానికి అంతర్భాగములుగా చేయడం - ఇదీ ఆ సిద్ధి.

పలుమార్లు మరో విషయం కనిపించింది. ఒక కార్యకర్త ఒక క్రొత్త విషయంమీద ఒక గ్రంథం చదవడం, మరునాడు అదే విషయంపై పూజ్య గురుదేవుల వ్యాసం నకలు చేయడం కోసం అతడి వద్దకు రావడం జరిగేది.

ప్రవాహం అదే, శక్తి వారిదే - కలం ఎవరిదయినా, ఎవరి చేతుల్లో ఉన్నా.

★★★

పంచితే పెరిగే సంపద - సంస్కృతి.

ఇల్లందులో వారం రోజుల యోగ శిబిరం

శిబిరం ముగింపు ఉత్సవంలో యోగ ఆచార్యులు శ్రీ టి.వి.వి.ఆర్.గాంధీకి పరమపూజ్య గురుదేవుల చిత్రపటాన్ని బహూకరిస్తూన్న శ్రీయుతులు మహాబాబ్ సాషా, సతీష్ ఖండేల్వల్, డా॥వి.ఎన్.రావు.

ఇల్లందుశాఖ 17వ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా రోగికి రొట్టె ఇస్తూన్న శ్రీసతీష్ ఖండేల్వల్.

కోయంబత్తూరులో గాయత్రీ జయంతి ఉత్సవం

ఉత్సవంలో అప్రీహేమ్ పీఠాధిపతి శ్రీ దయానంద గురుస్వామికి యుగ సాహిత్యాన్ని బహూకరిస్తూన్న శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి శ్రీ ఉమేశ్ కుమార్ శర్మాజీ

విజయవాడలో భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష బహుమతి ప్రదానం చేస్తూన్న శ్రీ బి.ఎస్.పి.లింగం. చిత్రంలో డాక్టర్ తుమ్మూరి, శ్రీ తోడెపు హనుమంతరావు.

శ్రీకాకుళంలో “గాయత్రీ గురించి క్లుప్తంగా” గ్రంథావిష్కరణ

పుస్తకావిష్కరణ దృశ్యం : కుమారి గాయత్రీ, శ్రీయుతులు అ.హయగ్రీవరావు, డా॥పులఖండం శ్రీనివాసరావు, పి.జగన్మోహన రావు, యం.శంకరణారాయణ, యం.ఆదినారాయణ.

అయిలాపురంలో యజ్ఞం నిర్వహిస్తూన్న శ్రీయుతులు ఆదెపు గంగారామ్, గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి, కాసం అశోక్ కుమార్ గుప్త.

YUGASHAKTI GAYATRI (Telugu Monthly), August - 2006
RNI No. APTEL / 2000/1656. Postal Reg. No. L-II/RNP/H-HD-953/2006-08

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష రాష్ట్రస్థాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవం

ఉత్సవంలో శ్రీ టి.ఎస్.రావును సత్కరించిన శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు; ప్రక్కన శ్రీ బి.హనుమంతరెడ్డి, డా॥తుమ్మూరి.

ఉత్సవంలో ప్రసంగిస్తూన్న శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి శ్రీ ఉమేశ్ కుమార్ శర్మ. వేదికపై శ్రీయుతులు కె.ఎస్.ఆర్. ఆంజనేయ మూర్తి, పైడా వెంకటేశ్వర రావు, అశ్వినీ సుబ్బారావు, టి.ఎస్.రావు, డా॥తుమ్మూరి, బి.హనుమంత రెడ్డి.

శాంతికుంజ్ లో జ్ఞానదీక్ష ఉత్సవం

ఉత్సవంలో ప్రసంగిస్తూన్న డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ.

ఉత్సవంలో ప్రసంగిస్తూన్న శ్రీ ఎమ్.రామచంద్రన్.

Global Head Quarters :

GAYATRI TEERTH, SHANTIKUNJ,
 Haridwar - 249411 Ph: (01334) 260602, 261955, 260309
 Fax : (01334) 260866, E-mail : shantikunj@awgp.org,
 southindiazone@awgp.org, website : www.awgp.org

Chief Editor : **Dr. PRANAV PANDYA**

Printed & Published By **Sri B.CH.V.SUBBA RAO (Aswini)**
 (For **SRI VEDAMATHA GAYATRI TRUST**)
 5-283, H.P.Road, Moosapet, Hyderabad-500 018.
 Printed at Bharathi Art Printers, Chikkadapally, Hyderabad - 20

If Undelivered please return to: **GAYATRI CHETANA KENDRA & MEDITATION CENTER,**
 Near Aswini House, H.P.Road, Moosapet, Hyderabad - 500 018, Ph : 040 - 23700722, 32986922, 09392506888.
 E-mail : hyderabad.ap.in@awgp.org, info@aswini.com